ISSN 1830-365X

Официален вестник С 120
на Европейския съюз

Издание
на български език

Година 52
28 май 2009 г.

Информация и известия

Известие № Съдържание Страница

I *Резолюции, препоръки и становища*

СТАНОВИЩА

Комитет на регионите

78-та пленарна сесия 12-13 февруари 2008 г.

2009/C 120/01 Становище на Комитета на регионите относно „дипломация на градовете“ 1

2009/C 120/02 Становище на Комитета на регионите относно „единен пазар, социална визия и услуги от общ интерес“ 6

2009/C 120/03 Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Местните и регионалните власти в авангарда на интеграционните политики“ 12

2009/C 120/04 Становище на Комитета на регионите относно „Мисли първо за малките!“ — „Small Business Act“ за Европа 17

2009/C 120/05 Становище на Комитета на регионите „зелена книга за териториално сближаване“ 23

2009/C 120/06 Становище на Комитета на регионите относно Зелена книга относно качеството на селскостопанските продукти 29

BG

Цена:
18 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

Известие № Съдържание *(продължение)* Страница

2009/C 120/07 Становище на Комитета на регионите относно „Зелена книга миграция и мобилност“ 34

2009/C 120/08 Становище на Комитета на регионите относно универсалната услуга в областта на електронните съобщения и бъдещите мрежи и интернет 41

III *Подготвителни актове*

Комитет на регионите

78-та пленарна сесия 12-13 февруари 2008 г.

2009/C 120/09 Становище на Комитета на регионите относно „постигане на по-екологосъобразен транспорт“ 47

2009/C 120/10 Становище на Комитета на регионите единно европейско небе II 52

2009/C 120/11 Становище на Комитета на регионите относно „Преглед на схемите на Общността за екомаркировка (Ecolabel) и управление на околната среда и одитиране (EMAS)“ 56

2009/C 120/12 Становище на Комитета на регионите относно „Трансгранично здравно обслужване“ 65

I

(Резолюции, препоръки и становища)

СТАНОВИЩА

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

78-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ 12-13 ФЕВРУАРИ 2008 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „дипломация на градовете“

(2009/C 120/01)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— признава ключовата и нарастваща роля на дипломацията на градовете, която в общ смисъл се определя като инструмента, с който разполагат местните и регионалните власти и техните органи за насърчаване на социалното сближаване на световно равнище, поощряване на устойчива околна среда, предотвратяване на кризи, разрешаване на конфликти и последваща реконструкция и възстановяване с цел да се създаде сигурна среда, в която гражданите биха могли да съжителстват мирно в условия на демокрация, напредък и благоденствие;

— признава, че съвременната дипломация вече не се изразява и не се осъществява единствено чрез националните правителства и предвид необходимостта от диалог, сътрудничество и координация за постигане на мир, демокрация и зачитане на правата на човека на всички равнища, по-тясното сътрудничество между националните правителства и местните и регионалните власти е естественият и необходим път към по-ефективни процедури и стратегии на различни равнища. Малките и големите градове играят важна роля в международното сътрудничество, тъй като те работят съвместно с други общини в международни мрежи;

— преценява, че в рамките на трансграничното сътрудничество в по-широк смисъл, както и в контекста на европейската политика за съседство и особено на европейския инструмент за съседство и партньорство, има възможност да се насърчи сътрудничеството с Европейската комисия, за да се вземат предвид въпроси, политики и действия, произтичащи от дипломацията на градовете;

— приветства съживяването на евро-средиземноморското сътрудничество и подчертава, че е важно то да бъде обогатено с развитието на диалога между местните и регионалните власти на държавите-членки на ЕС и партньорите от европейската политика на съседство в средиземноморския басейн, а също и от Източна Европа;

— подчертава определящото значение на опита на ЕС в трансфера на умения към всички области, където дипломацията на градовете би могла да бъде използвана, като се започне от добра администрация, насърчаване на прозрачността и борба с корупцията и се стигне до сектори като развитие на местно равнище, инфраструктури, здравеопазване, образование и обучение, борба с трафика на хора, младежта, равенството между половете и междукултурния диалог.

Докладчик: Eleni Loucaides (Кипър/ЕНП),
общински съветник в Никозия

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

В качеството си на европейска институция, представляваща местните и регионалните власти на държавите-членки и въз основа на Договора за Европейския съюз,

1. признава ключовата и нарастваща роля на дипломацията на градовете, която в общ смисъл се определя като инструмента, с който разполагат местните и регионални власти и техните органи за насърчаване на социалното сближаване на световно равнище, поощряване на устойчива околна среда, предотвратяване на кризи, разрешаване на конфликти и последваща реконструкция и възстановяване с цел да се създаде сигурна среда, в която гражданите биха могли да съжителстват мирно в условия на демокрация, напредък и благоденствие;

2. съзнава, че тази роля е призната на международно равнище и че много градове, местни и регионални власти и други обществени органи на държавите-членки на ЕС практикуват от дълги години дипломацията на градовете и благодарение на задълбочените си познания в тази област имат ключова роля и спомагат ефективно за създаване на съюзи за улесняване на диалога и предотвратяване на конфликтите, за насърчаване разрешаването на конфликтите, за последваща реконструкция и възстановяване, а също и за развитието на трети страни както на европейския континент, по-конкретно на Балканите, така и в Близкия изток, Латинска Америка, Африка и останалия свят;

3. признава, че светът е все по-урбанизиран и сложен, а че градовете и техните местни власти постоянно са на предната линия в една мултикултурна среда, като работят за защита правата на гражданите, за намаляване на напреженията, разрешаване на кризите, социална и икономическа интеграция, териториално сближаване, насърчаване на диалога между културите и религиите, между държавите и народите, както и за поощряване на мира и стабилността;

4. признава, че съвременната дипломация вече не се изразява и не се осъществява единствено чрез националните правителства и предвид необходимостта от диалог, сътрудничество и координация за постигане на мир, демокрация и зачитане на правата на човека на всички равнища, по-тясното сътрудничество между националните правителства и местните и регионалните власти е естественият и необходим път към по-ефективни процедури и стратегии на различни равнища;

5. признава, че малките и големите градове играят важна роля в международното сътрудничество, тъй като те работят съвместно с други общини в международни мрежи. Въпреки това е важно да се отбележи, че малките и големите градове изпълняват такива функции по своя собствена инициатива;

6. признава същевременно, че дипломацията на градовете и децентрализираното сътрудничество в по-широк смисъл са допълващи механизми в услуга на мира и разбирателството между народите, че местните и регионалните власти разширяват инициативите, насочени към съвместното съществуване и сближаването между държавите и народите, и че техните действия се вписват в международната правна рамка за правата на човека и принципите и ценностите на Европейския съюз;

7. загрижен от новите предизвикателства пред човечеството като изменението на климата, природните бедствия, липсата на достъп до питейна вода и други природни богатства, риска от епидемии, глада, бедността и непрестанното увеличаване на миграцията, които водят до нарастване на екстремизма в обществото, нетърпимост и напрежение между общностите с различни култури, етнически произход, религия и традиции, което често става причина за вътрешни и външни конфликти, и счита, че е наложително да се приеме общ подход и да се предвидят възможности за колективни действия;

8. поел задължение да насърчава устойчивото развитие на градовете и териториите с по-справедлив и последователен подход, при спазване на основните права и равенството между мъжете и жените от всички раси, култури и религии, признава необходимостта да се осигури достъп до образование и до пазара на труда, с цел да се насърчават демократичните процедури и местното самоуправление, които са основни фактори за изграждане на по-обединен и мирен свят;

9. признава, че конфликтите измениха същността си и налагат постоянно на местните и регионалните власти задължението да гарантират благополучието на своите граждани и че засиленият диалог и сътрудничеството между местните и регионалните власти на международно равнище биха могли да допринесат за взаимно разбиране, напредък към общите цели и разрешаване на конфликтите, без значение какво ги предизвиква;

10. признава, че жителите и местните общности са засегнати от неспособността на централните правителства да започнат диалог за разрешаване на проблемите по конструктивен начин и за възвръщане на спокойствието и стабилността;

11. признава също, че местните и регионалните власти са най-близо до гражданите и са наясно с техните нужди, следователно са най-добре поставени, за да определят тези нужди и да намерят отговор по време на криза или конфликт, но също и да действат превантивно;

12. счита, че местните и регионалните власти са длъжни да работят за свободата, демокрацията и прогреса и следователно да допринасят за международното развитие и постигането на мир;

13. признава, че ЕС и политиките, които провежда — например европейската политика на съседство — ще срещат големи трудности за реализиране на целия си потенциал, ако не бъдат разрешени конфликтите, които изключително затрудняват регионалното сътрудничество, дори го правят невъзможно;

14. има предвид, че нарасналата популярност и влияние на дипломацията на градовете наскоро бяха признати в рамките на първата Световна конференция по дипломацията на градовете и ролята на местните и регионалните власти в предотвратяването на конфликти, изграждането на мир, реконструкция и възстановяване след конфликти, организирана в Хага от 11 до 13 юни 2008 г., на която присъстваха представители на Комитета на регионите;

15. признава, че много отговорна и новаторска работа е свършена и продължава да се върши от Конгреса на местните и регионалните власти на Съвета на Европа, Съвета на европейските общини и региони, Комитета за дипломация на градовете, укрепване на мира и правата на човека на „Обединени градове и местни власти“, от Обединението на местните власти за демокрация, международното движение „Кметове за мир“, компетентните агенции на ООН, организацията Glocal Forum и други институции и НПО;

16. приканва местните и регионалните власти да обмислят своите задължения в областта на опазването на мира и правосъдието и да насърчават зачитането на правата на човека за всички, като изграждат добре организирани градове за добре организиран свят;

17. припомня необходимостта да се разработят по-ефикасни и по-прозрачни механизми за подпомагане на международно равнище, да се опростят процедурите и най-вече да се включат местните и регионалните власти в създаването на необходимите за това инструменти;

18. приветства Съобщението от 8 октомври 2008 г., в което Европейската комисия изразява подкрепа за необходимостта от това местните и регионалните власти да заемат по-важна роля в създаването и прилагането на практика на дейностите на ЕС в полза на развитието и провеждането на структуриран диалог между местните и регионалните власти и Комисията, под егидата на Комитета на регионите;

19. приветства също така факта, че посоченото по-горе съобщение препраща към създаването на платформа за обмен на информация между местните и регионалните власти в ЕС, по начина по който това бе предложено от Комитета на регионите;

20. подчертава, че ЕС има пряк интерес от намиране на решения на регионалните конфликти и проблеми, които засягат сигурността на Европа, от предотвратяване на неконтролираните миграционни потоци, от регулиране на енергийните доставки и като цяло от установяване на мир в света;

21. отново изразява убеждението си, че съседските отношения могат да бъдат сигурни и да се развиват само чрез ефикасно сътрудничество на местно и регионално равнище;

22. счита, че местните и регионалните власти са най-добре поставени, за да установяват и удовлетворяват нуждите на гражданите, като действат превантивно или за преодоляване на последиците от конфликти;

23. преценява, че в рамките на трансграничното сътрудничество в по-широк смисъл, както и в контекста на европейската политика на съседство и особено на европейския инструмент за съседство и партньорство, има възможност да се насърчи сътрудничеството с Европейската комисия, за да се вземат предвид въпроси, политики и действия, произтичащи от дипломацията на градовете;

24. приветства съживяването на евро-средиземноморското сътрудничество и подчертава, че е важно то да бъде обогатено с развитието на диалога между местните и регионалните власти на държавите-членки на ЕС и партньорите от европейската политика на съседство в средиземноморския басейн, а също и от Източна Европа и Кавказ, където, трябва да се отбележи, след възникване на конфликтите ЕС играе съществена роля в насърчаване на мирния процес и предоставянето на хуманитарна помощ;

25. потвърждава намерението си да работи за създаване на Евро-средиземноморска асамблея на регионалните и местните власти за осъществяване на Барселонския процес и на Съюза за Средиземноморието, за които Европейският съвет взе решение на 13 юли в Париж, за да се насърчава, наред с останалите, и целта за развитие на дипломацията на градовете;

26. приветства заключителната декларация от Министерската конференция на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, която беше проведена на 3 и 4 ноември 2008 г. в Марсилия и която прие по същество предложението, изготвено от Форума на местните и регионалните власти, състоял се на 22 и 23 юни в Марсилия, и потвърдено в становището на КР от 8 октомври; също така се ангажира да присъедини Евро-средиземноморската асамблея на регионалните и местните власти (ARLEM) към Съюза за Средиземноморието, след като тя бъде учредена;

27. като признава, че въпреки натрупания опит от всички заинтересовани страни и тяхната конструктивна и значима роля, няма утвърдени процедурни правила за дипломацията на градовете;

28. отбелязва, че остава трудно да се посочат с точност основните фактори, които определят успеха или неуспеха на действията на дипломацията на градовете; счита, че по тази причина трябва да се подхожда гъвкаво, според ситуацията и в съответствие с бързо променящата се среда;

29. изразява убеждението си, че всички, които участват в дипломацията на градовете, трябва да разберат, че тя е сложен процес и винаги допълва други усилия, че трябва добре да познават специфичните характеристики на зоната на конфликта, както и историческия контекст на противоречието и да осигурят съгласието на местните и регионалните власти за всяка инициатива или действия, които възнамеряват да предприемат;

30. счита, че опитът и сътрудничеството на институциите на ЕС в тази област са определящи и повтаря, че е необходима по-голяма политическа и техническа подкрепа, за да се гарантира постоянното трансгранично сътрудничество между съседните държави-членки на ЕС на равнище местни и регионални власти; призовава държавите-членки и участващите страни да използват пълноценно инструменти като програмата TAIEX и други съществуващи механизми за туининг, както и програми като „Европа за гражданите“ (2007 — 2013 г.), за да се положат основите за изграждане на подход, основан на дипломацията на градовете;

31. отбелязва, че е възможно да се организира обмен на служители на местните и регионалните власти между държавите-членки на ЕС, за да се насърчава измерението на дипломацията на градовете, а също и по-тясно сътрудничество и координация между тях, с цел обмен на опит и създаване на мрежи за действие;

32. подчертава определящото значение на опита на ЕС в трансфера на умения към всички области, където дипломацията на градовете би могла да бъде използвана, като се започне от добра администрация, насърчаване на прозрачността и борба с корупцията и се стигне до сектори като развитие на местно равнище, инфраструктури, здравеопазване, образование и обучение, борба с трафика на хора, младежта, равенството между половете и междукултурния диалог;

33. припомня, че Европейската комисия и държавите-членки трябва да продължат сътрудничеството с местните и регионалните власти и гражданското общество за насърчаване на правата на човека и по-специално правата на всички групи в неблагодетелствано положение, живеещи в общините, и приканва конкретно държавите партньорки от евро-средиземноморското сътрудничество да се отворят в по-голяма степен за приноса на гражданското общество, на местните и регионалните власти и в по-широк смисъл, на дипломацията на градовете;

34. счита, че макар да е необходимо дипломацията на градовете да бъде ефективно подкрепяна на международно ниво и дейността ѝ да бъде улеснявана, трябва да се признае, че нова структура може да се създава, само ако е абсолютно необходима и ако отговаря на специфични нужди;

35. уточнява, че комисията по външни отношения и децентрализирано сътрудничество следи отблизо развитието на нещата в тази област и насърчава общуването между заинтересованите лица, неправителствените организации, европейските и международните мрежи и че при необходимост определя региони, където може да се осъществява дипломация на градовете и където Комитетът на регионите е в състояние да играе ролята на катализатор;

36. предлага КР да информира ЕС за нуждите на местните и регионалните власти в регионите, раздирани от конфликти, и го приканва да участва по-активно в разрешаването на конфликтите, като подкрепя дипломацията на градовете и дейностите, предприети в тази връзка;

37. приканва също ЕС да включи дипломацията на градовете в дневния ред на срещите с компетентните международни органи;

38. призовава Европейската комисия да насърчава регионалните програми, чиято цел е да привлекат местните и регионални власти и техните колективни органи към дипломацията на градовете за постигане на общите цели и принципи;

39. приветства инициативата на Конгреса на местните и регионалните власти на Съвета на Европа да се изготви европейска харта за дипломацията на градовете, както и плана за създаване на фонд в нейна подкрепа; приканва ЕС да разгледа възможността за създаване на финансов инструмент за подкрепа на дейностите на дипломацията на градовете и за насърчаването ѝ като цяло;

40. предвид широкия отзвук на ежегодните Дни на отворените врати — Европейска седмица на градовете и регионите, предлага да се подготви специален информационен семинар за дипломацията на градовете, който да бъде включен в програмата на издание 2009 г.

41. насочва вниманието на държавите-членки към дипломацията на градовете, като подчертава, че държи на ценностите на демокрацията, правовата държава и правата на човека и ги приканва да подкрепят инициативите на дипломацията на градовете на двустранно и многостранно равнище, тъй като тя е обещаващ механизъм за подпомагане на диалога между местните и регионалните общности на международно равнище и в рамките на външната политика на държавите-членки, като по този начин те подкрепят инициативите на гражданското общество за дълготраен мир;

42. ще информира председателя на Европейската комисия, върховния представител на ЕС за общата външна политика и политика за сигурност, комисаря по външните отношения, комисаря по въпросите на развитието и хуманитарната помощ и председателя на Европейския парламент за съдържанието на настоящото становище, подчертавайки ролята си в дипломацията на градовете и ползите за ЕС в укрепване на неговата външна политика и постигане на неговите цели — мир, сигурност и стабилност.

Брюксел, 12 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „единен пазар, социална визия и услуги от общ интерес“

(2009/C 120/02)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ:

— споделя възгледа на Комисията, че единният пазар трябва да засилва позициите на потребителите и на МСП, да извлича полза за Европа от глобализацията, да премахва бариерите пред развитието на знанието и иновациите, да спомага за икономическия растеж за създаване на работни места и да прави Европа конкурентоспособна, в съответствие с целите от Лисабон, както и да включва силно социално и екологично измерение;

— изразява съжаление, че изложените в съобщението позиции са от общ характер. Следователно бъдещите конкретни предложения на Комисията за постигане на споменатите в съобщението цели ще трябва в определен момент да бъдат подложени на внимателна оценка, преди всичко с оглед спазването на принципа на субсидиарност;

— изразява убеждението си, че единният пазар може да функционира успешно единствено тогава, когато предприятията са конкурентоспособни и когато той създава истински социални ползи за европейските граждани; в този смисъл счита, че е необходимо да се продължи започнатото от директивата за услугите, която се стреми да доразвие свободата на установяване и на предоставяне на услуги и по този начин да засили действителната конкуренция и да подобри функционирането на единния европейски пазар.

Докладчик: Д-р Michael Schneider (DE/ЕНП), държавен секретар, пълномощен представител на федерална провинция Sachsen-Anhalt при Федерацията

Отправни документи

Съобщение на Комисията — „Единен пазар за Европа през 21-ви век“

COM (2007) 724 окончателен

Съобщение на Комисията — придружаващо съобщението на Комисията „Единен пазар в Европа през 21 век“ — „Услуги от общ интерес, включващи социални услуги от общ интерес: нов европейски ангажимент“

COM (2007) 725 окончателен

Съобщение на Комисията — „Възможности, достъп и солидарност: към нова социална визия за Европа на XXI век“

COM (2007) 726 окончателен

Общи бележки

Комитетът на регионите припомня своето прогнозно становище от 23 март 2007 г. на тази тема, озаглавено *„Бъдещето на единния пазар и преглед на европейското общество“*, в което вече се съдържат важни препоръки за по-нататъшното развитие на единния пазар.

Контекст

В глобализирания свят и в рамките на Лисабонската стратегия единният европейски пазар играе ключова роля, тъй като спомага за конкурентоспособността на европейската икономика, а с това насърчава също растежа и заетостта. Едновременно с това той води и до по-добро качество на живота и повишава благосъстоянието на гражданите на Европа. Поради тези причини единният пазар е едно от най-големите постижения на Европейския съюз досега.

В този контекст Комитетът на регионите приветства представянето от страна на Комисията на пакета от мерки за единия пазар, в който тя излага виждания си за по-нататъшното развитие и бъдещия облик на единния европейски пазар и ги поставя на обсъждане. Това е важна крачка, за да може и в бъдеще да се реагира на нарастващите предизвикателства на глобализацията.

Съобщение „Единен пазар за Европа през 21-ви век“

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. споделя възгледа на Комисията, че единният пазар трябва да засилва позициите на потребителите и на МСП, да извлича полза за Европа от глобализацията, да премахва бариерите пред развитието на знанието и иновациите, да спомага за икономическия растеж за създаване на работни места и да прави Европа конкурентоспособна, в съответствие с целите от Лисабон, както и да включва силно социално и екологично измерение;

2. изразява съжаление, че изложените в съобщението позиции са от общ характер. Следователно бъдещите конкретни предложения на Комисията за постигане на споменатите в съобщението цели ще трябва в определен момент да бъдат подложени на внимателна оценка, преди всичко с оглед спазването на принципа на субсидиарност;

3. подчертава, че принципът на субсидиарност е основен елемент от политическия и правен ред на Европейския съюз, но изтъква също, че много от предизвикателствата, пред които понастоящем е изправен ЕС, са от глобално естество (глобализация, необходимостта от социална закрила, влиянието на световните финансови пазари изменението на климата и др.) и следователно са необходими общи решения, основаващи се на общи принципи в онези области, в които проблемите не могат да бъдат преодолени на местно, регионално или национално ниво;

4. изразява убеждението си, че единният пазар може да функционира успешно единствено тогава, когато предприятията са конкурентоспособни и когато той създава истински социални ползи за европейските граждани; в този смисъл счита, че е необходимо да се продължи започнатото от директивата за услугите, която се стреми да доразвие свободата на установяване и на предоставяне на услуги и по този начин да засили действителната конкуренция и да подобри функционирането на единния европейски пазар;

5. изразява съгласие с възгледа на Комисията, че много от потребителите в европейския единен пазар трябва да бъдат убедени в неговите предимства за тяхното ежедневие. Защото подкрепата за Европейския съюз ще се повиши само след като неговите граждани разберат от собствен опит ползата, която той им носи;

6. призовава държавите-членки да представят по-целенасочено пред обществеността взаимовръзките между единния пазар, от една страна, и защитата на потребителите, нарастването на заетостта, икономическия растеж и стабилността на цените, от друга. В тази връзка местните и регионалните власти могат да играят изключително важна роля;

7. затова препоръчва, както вече беше изтъкнато в становището „Бъдещето на единния пазар и преглед на европейското общество“, Европейската комисия, държавите-членки и местните и регионални власти да осъществяват по-добра комуникация относно управлението на икономическото и социално преструктуриране в резултат на глобализацията и засилената конкуренция, с цел да се успокоят тревогите на гражданите и предприятията;

8. приветства намерението на Комисията при по-нататъшното развитие на единния пазар да обърне особено внимание на нуждите на МСП, които създават икономически растежи нови и диверсифицирани работни места. Поради тази причина би трябвало да се направи повече, за улесняване на достъпа на МСП до единния пазар, за да могат те да разрастват по-успешно и за да се използва в по-голяма степен предприемаческият им потенциал. По-специално клъстерите и полюсите на развитие (hubs) представляват чудесен метод за МСП на местно, регионално, национално, и все повече дори и на транснационално равнище, за разширяване на тяхната база, контакти, възможности на пазара, печалби и следователно създаване на работни места;

9. затова изтъква отново, че Европейската комисия и държавите-членки следва да се консултират с местните и регионални власти, икономическите асоциации и социалните партньори и съвместно с тях да определят кои бюрократични пречки могат да бъдат премахнати в интерес на предприятията, особено на МСП, които най-много страдат от все още съществуващата бюрокрация в единния пазар. В този случай трябва да се вземе под внимание взаимовръзката между намаляването на бюрокрацията в интерес на МСП и налагането на допълнителни тежести за регионалните и местните власти;

10. затова подкрепя Европейската комисия в двете ѝ инициативи за насърчаване на МСП. В рамките на специален акт за малките и средните предприятия следва да бъдат предприети различни мерки за подпомагане на МСП в съответствие с принципа „Мисли първо за малките!“. КР приветства също предложението на Комисията за въвеждането на статут на европейско частно дружество, за да се улеснят трансграничните дейности на МСП. Планираното опростяване на структурите в областта на дружественото право представлява добро средство за подобряване на конкурентоспособността на европейските предприятия. Прости, небюрократични и ефикасни правила допринасят непосредствено за установяването на балансирани условия на конкуренция и икономическа стабилност. Успешните мерки в тази област оказват пряко положително въздействие върху икономиката. Биха могли да бъдат намалени разходите за юридически консултации и за консултация при създаването на предприятия. При всички тези съображения трябва обаче да се гарантира, че мерките на европейско равнище са съобразени със съществуващите в националните уредби на дружественото право структури и че се запазват съществуващите социални стандарти;

11. приветства изложението на Комисията относно предимствата на глобализацията, но отбелязва, че те могат да се проявят в степента, която Комисията описва, само ако европейските стандарти действително бъдат възприети и от останалите участници на световния пазар. В противен случай различните европейски стандарти могат да доведат също и до намаляване на конкурентоспособността на европейската икономика;

12. в тази връзка подчертава, че ЕС се нуждае от нова стратегия за глобализацията, която се опира не само на конкурентоспособността, но и на стълбовете на устойчивото икономическо развитие, пълната заетост, социалното сближаване и устойчивото използване на природните ресурси. Тези аспекти трябва да залегнат и в оценките на въздействието, които предстои да бъдат извършени;

13. изтъква, че поради засилената глобализация и свързаното с нея нарастване на конкуренцията от страна на икономики, основаващи се на знанието, европейските предприятия трябва да се стремят в още по-голяма степен към иновации и творчество, за да могат да останат конкурентоспособни;

14. в тази връзка отбелязва, че формулираната от Европейския съвет цел, която предвижда разходите за научноизследователска дейност да се повишат до 3% от БВП, представлява основен елемент за конкурентоспособността и жизнеспособността на европейската икономика;

15. подчертава, че образованието и обучението, а с тях и повишаването на квалификацията през целия живот, представляват голямото предизвикателство, пред което са изправени Европейският съюз, държавите-членки и регионите. Наред с конкуренцията, предприемаческия дух, иновациите и инвестициите, това са едни от движещите сили за нарастването на производителността. Ето защо трябва да се подобри капацитетът на държавите-членки и на регионите и общините за инвестиции в човешки капитал, за да може понятието „учене през целия живот“ да се превърне в реалност;

16. препоръчва по-специално да се посвети по-голямо внимание на трансграничното сътрудничество в областта на научноизследователската, развойната и иновационната дейност, тъй като в тези области все още има значителен неизползван потенциал;

17. поради това припомня, че е от значение ръководителите в обществения и частния сектор да създават климат, който насърчава работниците да повишават своята квалификация, както и необходимостта от стремеж към създаване на висококачествени работни места;

18. споделя възгледа на Комисията, че защитата на интелектуалната собственост е основен елемент на един функциониращ единен пазар. Ефективната защита на интелектуалната собственост не само насърчава иновациите и творческия подход, но и води до повишаване на конкурентоспособността и до създаване на повече работни места;

19. също както и Комисията, подчертава значението на екологичното и социалното измерение на единния пазар. Смята, че трябва да се полагат по-големи усилия за опазване на околната среда във връзка с изменението на климата. Обръща обаче внимание и върху необходимостта от намиране на подходящи решения по отношение на финансовите разходи, свързани със стратегията за устойчиво развитие, за да не се налагат прекомерни тежести на гражданите на ЕС и за да се позволи на онези предприятия, които вече са инвестирали във високи стандарти за опазване на околната среда, да продължат да бъдат конкурентоспособни в Европа. Преместването на европейски предприятия с високи екологични стандарти извън територията на Европа в райони без такива високи стандарти би затруднило и постигането на целите в областта на климата;

20. изразява съгласие с Комисията, че мобилността на работниците представлява важен елемент за оформянето на единния пазар. В правомощията на държавите-членки е да регламентират правилата на пазара на труда в съответствие с техните собствени изисквания, но също така е важно да се избягват и съответно премахват пречките пред свободното движение, които не се основават на подбуди, свързани със зачитането на основните права и свободи;

21. също както и Комисията, смята, че в резултат на единния пазар се промениха нагласите спрямо мобилността в ЕС. Необходимите процеси на приспособяване са свързани със затруднения за някои работници и затова те наблюдават развитието на ситуацията с тревога. Ето защо Комитетът на регионите споделя възгледа на Комисията, че правата на работниците трябва да бъдат гарантирани и защитавани, по-специално посредством правилното прилагане на европейските разпоредби в областта на трудовото право;

22. изтъква, че икономическото, социалното и териториалното сближаване в Европейския съюз е основен стълб на интеграцията. Бъдещият облик на политиката на сближаване е тясно свързан с политиките за растеж и заетост на ЕС. Средствата от Европейския социален фонд бяха и остават съществен фактор при подпомагането на работниците и предприятията в процеса на необходимото модернизиране на трудовата сфера, както и за подобряване на шансовете за интеграция в пазара на труда. По този начин може да се отговори по-добре на изискванията на едно глобализирано икономическо пространство;

23. приветства факта, че в съобщението си Комисията многократно изтъква „по-доброто регулиране“, оценките на въздействието, оценяването, както и опростяването на законодателството и намаляването на бюрокрацията. В тези области напредък трябва да постигнат не само Комисията, Съветът и Европейският парламент, но също и държавите-членки и регионите, тъй като по-доброто законодателство е от полза както за гражданите, така и за предприятията. Това ще позволи също така и да се повиши степента на удовлетвореност от европейското сътрудничество;

Придружаващ документ „Услуги от общ интерес, включително социални услуги от общ интерес: нов европейски ангажимент“

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

24. изразява съжаление, че Комисията е отделила на основния въпрос за услугите от общ интерес само придружаващ документ, който не отговаря на очакванията, изразени в рамките на консултациите относно Бялата книга за УОИ, проведени от Комитета на регионите ([1]) и Европейския парламент ([2]).

25. подкрепя позицията на Комисията, че държавите-членки, или съответно местните и регионалните власти, следва самостоятелно да вземат решенията относно вида, обхвата, организацията и финансирането на тези услуги;

26. споделя възгледа на Комисията, че услугите от общ интерес имат голямо значение по отношение на благосъстоянието на гражданите, социалното включване, гарантирането на социалното сближаване и подобряването на равнището на заетост;

27. подчертава, че услугите от общ икономически интерес, които не се регулират от европейски секторни правила, обикновено са повлияни от регионалната и местната култура и практики, и поради това изискват подходящо действие на регионално и местно равнище;

28. приветства новия член 14 от Договора от Лисабон, с който се въвежда ново правно основание за услугите от общ икономически интерес (УОИИ). Това правно основание ще даде възможност на Съвета и на Европейския парламент чрез регламенти, приемани в съответствие с обикновената законодателна процедура, да установят принципите и условията, по-специално икономически и финансови, които да гарантират доброто изпълнение на задачите, възложени на УОИИ, и да сложат край на правната несигурност, създадена с поощрявания досега от Комисията подход „на парче“ по отношение на законодателството (секторни директиви) и съдебната практика. Ето защо изразява съжаление, че съобщението относно УОИ само споменава член 14, без да уточнява какво следва от него;

29. от друга страна, приветства факта, че в Договора от Лисабон е включен „Протокол относно услугите от общ интерес“, в който се изтъква значението на тези услуги. Чрез този протокол се признава многообразието на услугите от общ интерес и основните правомощия на държавите-членки за тяхното предоставяне. Комитетът на регионите изтъква, че в протокола изрично се подчертават широките дискреционни правомощия на регионалните и местните органи във връзка с организирането на услугите, възлагането на обществени поръчки и доближаването на услугите до потребностите на ползвателите;

30. счита, че въпреки че са развити в различна степен в отделните държави-членки, СУОИ представляват важен елемент от европейския социален модел и в тази връзка е необходимо да се осигури стабилна и прозрачна правна рамка за развитието на СУОИ на общностно равнище, при строго зачитане на принципа на субсидиарност и по-специално на правомощията на местните и регионални власти при определянето на задачите, управлението и финансирането на тези услуги;

31. констатира, че въпреки искането на Комитета на регионите ([3]) и на Европейския парламент ([4]) за законодателно предложение от страна на Комисията, което да гарантира реална правна сигурност за предоставянето на услуги от общ интерес, предложенията, включени в съобщението относно УОИ, се ограничават до поредица от отговори на „често поставяни въпроси“, които вероятно са полезни, но нямат задължителна правна сила;

([1]) Становище относно „Бяла книга на Европейската комисия за услугите от общ интерес“ (CdR 327/2004) — ОВ C 164 от 5.7.2005 г.

([2]) Резолюция на Европейския парламент относно „Бяла книга на Европейската комисия за услугите от общ интерес“ (2006/2101(INI), 27.9.2006 г.

([3]) Становище от 06.12.2006 г. относно „Съобщение на Комисията: изпълнение на Лисабонската програма на Общността — социални услуги от общ интерес в Европейския съюз“ COM(2006) 177 окончателен (CdR 181/2006).

([4]) Резолюция на Европейския парламент от 14.3.2007 г. относно услугите от общ интерес в Европейския съюз (2006/2134(INI).

32. отбелязва, че в придружаващия документ Комисията се стреми да направи по-ясно разграничение между услугите от общ икономически интерес и услугите от общ неикономически интерес. Въпреки това изложението на Комисията по този въпрос е толкова общо, че не винаги позволява да се направи разграничение от гледна точка на правната сигурност в конкретните случаи;

33. посочва, че не съществува единен „европейски социален модел“ и затова многообразието и различията в организацията на социалните услуги в отделните държави-членки трябва да бъдат зачитани и вземани предвид. Правото на преценка на държавите-членки при определянето на това, какво те разбират под услуги от общ икономически интерес, не бива да се ограничава чрез нови обвързващи правни актове на ЕС или чрез допълнителни процеси на координиране. Аналогично, новият член 14 в Договора от Лисабон не бива да се тълкува по начин, който да ограничава правомощията на държавите-членки за вземане на решения;

34. подчертава, че трябва да се избягват разширяването на задълженията за предоставяне на отчети и допълнителните изисквания от административно и статистическо естество;

35. изтъква, че правото на Общността се отразява по различни начини върху националните системи за социални помощи. В миналото се наблюдаваше съществена намеса на ЕС в организирането на комуналните услуги от общ интерес чрез разпоредбите относно възлагането на обществени поръчки, конкуренцията и държавните помощи, без да се гарантира реална правна сигурност за доставчиците и бенефициентите на тези услуги;

36. в тази връзка посочва сътрудничеството между общински органи на управление като пример от европейското законодателство относно обществените поръчки. В него се крие огромен потенциал за постигане на ефективност, което е от полза за гражданите. Като инструмент на административното сътрудничество, то по принцип не е обект на разпоредбите относно обществените поръчки. Сътрудничеството между общински органи на управление би трябвало да се разглежда по-скоро като вътрешно за всяка държава организационно решение, което не влиза в обхвата на действие на разпоредбите относно обществените поръчки и Комисията следва да се съобразява с това;

37. подчертава, че европейските разпоредби относно обществените поръчки са от голямо значение, особено за местните и регионални власти. За съжаление в тълкувателното съобщение относно възлагането на обществени поръчки под определените прагови стойности липсва загриженост от страна на Комисията по отношение на нуждите на местните и регионални власти. Следователно в рамките на бъдещите обсъждания на този въпрос ще бъде необходимо да се намерят политически решения, които да гарантират правна сигурност в полза на регионите и местните власти;

38. призовава Комисията, независимо от изхода на споменатата процедура, да обмисли възможността за смекчаване или оттегляне на изискванията, представени в тълкувателното съобщение;

Съобщение „Възможности, достъп и солидарност: към нова социална визия за Европа на 21-ви век“

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

39. счита, че нарастващото значение на европейската социална политика е отразено и в разпоредбите на Договора за реформа от Лисабон, тъй като член 2 от Договора определя нови социални цели за Европейския съюз: „Той се бори срещу социалното изключване и дискриминациите и насърчава социалната справедливост и закрила, равенството между жените и мъжете, солидарността между поколенията и защитата на правата на детето“. Възможностите за по-социална Европа са записани и в Хартата на основните права, в задължителните разпоредби на „хоризонталната социална клауза“ и в Протокола относно услугите от общ интерес. Договорът предвижда също така възможности за „засилено сътрудничество“, които държавите-членки могат да насърчават и използват в социалната сфера ([5]);

40. споделя възгледа на Комисията, че с оглед на променящите се предизвикателства благосъстоянието в Европа може да се насърчава чрез подобряване на възможностите, достъпа и солидарността. В тази връзка Комисията с основание отделя внимание на младите хора, професионалното развитие, подължия и по-здравословен живот, равнопоставеността на половете, активното включване и недискриминацията, мобилността и успешната интеграция, както и активното гражданство, културата и диалога.

41. се присъединява към оценката на Комисията, че не съществува единен, приложим за цяла Европа, подход за постигане на идеята за равните възможности, която заема централно място в рамките на визията за 21-ви век, и че в много области на социалната политика разнообразието на политическите инструменти и практики и разнородността на националните институции пречат на хармонизацията. Поради това се противопоставя на възгледа, че сходни или еднакви предизвикателства автоматично означават общи предизвикателства, които водят до необходимост от общи действия, в частност на равнище ЕС;

([5]) Съответно член 6, член 5 (а) и член 27.

42. споделя възгледа на Комисията, че необходимите новаторски решения в областта на икономическата и социалната политика трябва да бъдат намерени преди всичко на местно, регионално и национално равнище и в тази връзка изтъква важната роля на местните и регионални власти, както и на социалните партньори;

43. обръща внимание върху това, че Комисията трябва стриктно да се придържа към предоставените ѝ съгласно договорите правомощия, които по принцип се ограничават до правото да подкрепя и допълва действията на държавите-членки;

44. признава голямото значение на образованието и квалификацията на младите хора като предпоставка за създаването на работни места, социална интеграция и по този начин и за успеха на единния пазар;

45. изрично се противопоставя на застъпения в съобщението възглед на Комисията, че съществува „европейска система за образование и обучение“ и подчертава, че ЕС е задължен стриктно да се съобразява с отговорността на държавите-членки при определянето на учебното съдържание и организирането на образователните им системи;

46. признава, че при условие че се спазва установеното в Договорите разпределение на компетенции, ЕС може да играе важна роля при обмяната на опит и най-добри практики, в подкрепа на мерките, осъществявани на местно, регионално и национално равнище, както и за повишаване на общественото съзнание;

47. приветства, с оглед на преследваните в тази връзка цели, обмяната на опит и примери за най-добри практики на европейско равнище с участието на местните и регионалните власти;

48. одобрява предложението на Комисията, предвид проблемите, свързани с прилагането във връзка с предизвикателствата в редица държави-членки, да се извърши преглед и да се адаптира съществуващата правна рамка по отношение на равнопоставеността на половете и борбата срещу дискриминацията, но отхвърля разширяването на обхвата на съответните разпоредби с цел да бъдат обхванати и други области.

Брюксел, 12 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище по собствена инициатива на Комитета на регионите относно „Местните и регионалните власти в авангарда на интеграционните политики“

(2009/C 120/03)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— счита, че стратегиите за интеграция на имигрантите са обвързани с европейската имиграционна политика, която, за да бъде ефикасна, трябва да се съпътства и от съответната подкрепа за развитието в страните на произход и транзитно преминаване на имигрантите;

— подчертава, че политиките за интеграция на имигрантите трябва включват пълното и споделено приемане на основополагащите ценности на европейската култура, като зачитане правата на човека и многообразието, борба с дискриминацията, насърчаване на толерантността и на равните възможности;

— подчертава необходимостта от комплексен подход, който да отчита не само икономическите и социалните аспекти на интеграцията, но също и въпросите, свързани с историческото, културното и религиозното многообразие, гражданството, политическите права и участието в обществения живот на законно пребиваващите имигранти, и счита, че постигането на резултати минава през прилагане на колективен подход с участието на заинтересованите лица на местно, регионално, национално и европейско равнище;

— препоръчва въвеждането на многостепенно управление за успешна интеграция на имигрантите. Този подход трябва да бъде съобразен с принципа на субсидиарност, който е в основата на сътрудничеството между Европейския съюз, държавите-членки и местните и регионалните власти, и споделя мнението, изразено на 3 и 4 ноември 2008 г. във Виши по време на третата конференцията на министрите, посветена на интеграцията, относно необходимостта да се включат местните и регионалните власти в изготвянето, изпълнението и оценката на интеграционните политики и относно съществената роля на тези власти за интеграцията на имигрантите в приемните общества;

— твърди, че ролята на местните и регионалните власти при прилагането на политиките за интеграция, в зависимост от техните правомощия, понякога изключителни, е определяща. Тази отговорност води до значителни разходи за съответните региони и градове, чийто бюджет трябва да поеме разходите за интеграция, и настоява за увеличаване на кредитите от Европейския фонд за интеграция и за по-голяма подкрепа на интеграционните дейности на местно и регионално равнище;

— изразява желание за пълноценно участие в Европейския форум за интеграция, чието провеждане е планирано за 2009 г., както и всяка друга проява от същия порядък, която се организира в рамките на европейското сътрудничество, и предлага създаването на „награди за интеграция“ на гражданите на трети страни.

Докладчик: г-н Dimitrios Kalogeropoulos (EL/ЕНП), кмет на Egaleo (Атина)

Отправен документ:

Работен документ на службите на Европейската комисия относно „Укрепване на действията и механизмите за посрещане на предизвикателствата на интеграцията — Доклад, представен на Конференцията на министрите по въпросите на интеграцията през 2008 г.“

SEC(2008) 2626

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. счита, че работният документ на службите на Европейската комисия относно „Укрепване на действията и механизмите за посрещане на предизвикателствата на интеграцията“ се вписва в заключенията, приети от Съвета по правосъдие и вътрешни работи през юни 2007 г., за укрепване на интеграционните политики в Европейския съюз;

2. е на мнение, че засилването на миграционния феномен през последното десетилетие налага спешно да се изработят ефикасни политики в подкрепа на социалната, икономическата и културната интеграция на имигрантите от трети страни, които пребивават законно;

3. отбелязва, че броят на имигрантите нараства, успоредно с това се разширяват и разнообразяват видът имиграция, структурата на миграционните потоци и комбинациите на взаимоотношенията приемна страна/страна на произход;

4. припомня, че интеграцията на имигрантите най-вече е от компетентността на държавите-членки на национално или регионално равнище, които разполагат с правомощията да приемат политики в областта на образованието, здравеопазването, жилищното настаняване и пазара на труда. Договорът от Лисабон предвижда укрепване на ролята на ЕС в областта на имиграционната политика и интеграцията на гражданите на трети страни, но не предвижда хармонизиране на правните и административни разпоредби на държавите-членки;

5. отбелязва, че през последните години много държави-членки положиха значителни усилия за разработване на национални политики в подкрепа на интеграцията на имигрантите (това се отнася както за новопристигнали, така и за имигранти от първо и второ поколение). Въпреки това политиките, прилагани до този момент, не доведоха до желаните резултати в много държави-членки поради наличието на известен брой пречки пред социалната интеграция на имигрантите като безработицата, недостатъчното образование и/или квалификация, отсъствието на готовност, както и липсата на сътрудничество между заинтересованите лица;

6. счита, че развитието на икономиката и демографските тенденции налагат да се изработи обща европейска стратегия за балансирано управление на миграционните потоци, поощряване на интеграцията и борбата с незаконната имиграция и трафика на хора;

7. подчертава необходимостта от разработване на последователна европейска имиграционна политика и поради тази причина приветства приемането на Европейски пакт за имиграцията и убежището на 15 октомври 2008 г.;

8. счита, че стратегиите за интеграция на имигрантите са обвързани с европейската имиграционна политика, която, за да бъде ефикасна, трябва да се съпътства и от съответната подкрепа за развитието в страните на произход и транзитно преминаване на имигрантите; тази подкрепа би трябвало да бъде насочена предимно към основното училищно образование, здравеопазването и икономическата инфраструктура;

Основни принципи

9. счита, че интеграцията трябва да се възприема като резултат от процес, чрез който гражданите на трети страни, пребиваващи законно в държава-членка, придобиват умения да се развиват, без да зависят от външна намеса, и да заемат обществено положение, съпоставимо с това на гражданите на страната, в която пребиват, и с това на другите европейски граждани;

10. отбелязва, че интеграцията е двупосочен процес, който изисква взаимни ангажименти и предвижда права и задължения за приемното общество и за имигрантите. Това предполага желание от страна на имигрантите да поемат отговорността за интеграцията си в приемното общество (да приемат неговата правна и ценностна системи и да научат неговия език), но също и желание от страна на приемните общества да приемат и интегрират имигрантите;

11. подчертава, че политиките за интеграция на имигрантите трябва да включват пълното и споделено приемане на основополагащите ценности на европейската култура, като зачитане правата на човека и многообразието, борба с дискриминацията, насърчаване на толерантността и на равните възможности. Освен това, те трябва да са съвместими и с основните политики на ЕС в областта на сближаването, заетостта, развитието, външните отношения, а също и свободата, сигурността и правосъдието;

12. счита, че прилагането на принципа за равно третиране е определящо за качеството на демократичното управление. Принципът, че всички хора са еднакво ценни и поради това следва да бъдат третирани еднакво, представлява неразделна част от културата на Европейския съюз;

Оперативни методи

13. Комитетът счита, че интеграцията на имигрантите трябва да бъде основен приоритет за Европейския съюз;

14. подчертава необходимостта от комплексен подход, който да отчита не само икономическите и социалните аспекти на интеграцията, но също и въпросите, свързани с историческото, културното и религиозното многообразие, гражданството, политическите права и участието в обществения живот на законно пребиваващите имигранти;

15. препоръчва въвеждането на многостепенно управление за успешна интеграция на имигрантите. Този подход трябва да бъде съобразен с принципа на субсидиарност, който е в основата на сътрудничеството между Европейския съюз, държавите-членки и местните и регионалните власти;

16. счита, че постигането на резултати минава през прилагане на колективен подход с участието на заинтересованите лица на местно, регионално, национално и европейско равнище. Необходимо е да се привлекат за участие европейските институции с правомощия в тази област, националните, регионалните и местните власти, НПО (неправителствените организации), социалните партньори и представителите на гражданското общество, включително и самите имигранти, независимо дали са новопристигнали или вече установени от едно или две поколения, както и всички други лица, действащи с успех в областта на спорта, културата и социалното сближаване;

17. Комитетът подкрепя насърчаването на мерки, които да улеснят достъпа на имигрантите до пазара на труда и до придобиването на професионална квалификация. За имигрантите намирането на работа е съществен елемент от процеса към пълна интеграция в приемното общество;

18. подчертава ролята на образованието за интеграцията и по-специално на изучаването на официалните езици на държавата или езика или езиците на приемната страна;

19. подкрепя изучаването на езика на страната на произход, тъй като то улеснява изучаването на официалните езици на държавата или езиците на приемащата страна и придобиването на знания по други предмети;

20. подкрепя насърчаването на мерки и действия, които целят да превърнат образователния процес в културен мост между обществото и гражданите на трети страни;

21. счита, че образованието на децата на имигранти трябва да бъде приоритет и одобрява насърчаването на многообразието в националните образователни системи;

22. счита, че трябва да бъде отделено специално внимание на жените имигранти, не само защото те имат определяща роля за образованието на децата и предаването на културни модели, но и защото са най-уязвими към явления като изключване, насилие и дискриминация;

23. Комитетът е на мнение, че междукултурният диалог е изключително важен за интеграцията и че местните и регионалните власти играят съществена роля в насърчаването на този диалог и следователно в борбата срещу расизма и ксенофобията;

24. счита за определяща ролята на медиите за спечелване на обществената подкрепа за ролята на имиграцията и ограничаването на явления като маргинализиране, расизъм и ксенофобия;

25. отбелязва, че насърчаването на равните възможности за имигрантите в областта на образованието, професионалното обучение и заетостта е правилният подход, за да не се допуска имигрантите да бъдат социално изключени. Възможността за предявяване на право на равностойно положение в приемното общество е най-добрият начин да бъдат предотвратен рискът от агресивна радикализация на маргинализираните групи;

26. счита, че е абсолютно необходимо да се направи оценка на интеграционните политики, като за целта трябва да се създадат общи европейски показатели и модели за интеграция;

27. оценява като изключително важно създаването на Европейския фонд за интеграция на гражданите на трети страни и счита, че това ще има решаващ принос за изготвянето на политиките за интеграция;

Принос на местните и регионалните власти

28. твърди, че ролята на местните и регионалните власти при прилагането на политиките за интеграция, в зависимост от техните правомощия, понякога изключителни, е определяща. Припомня също така, че местните и регионалните власти често пъти действат като доставчици на услуги и като връзка с други нива на управление, най-вече с общностите по интереси. Тази отговорност води до значителни разходи за съответните региони и градове, чийто бюджет трябва да поеме разходите за интеграция;;

29. припомня, че някои европейски региони играят важна роля в интегрирането на непридружени непълнолетни имигранти на територията си. Тези непълнолетни се поставят под настойничеството на компетентните регионални власти, което, за много от тях, води до допълнителни разходи, защото трябва да обезпечат ефективната интеграция на тези непълнолетни лица, да осигурят издръжката им, образованието им и всичко, което е необходимо за благосъстоянието на непълнолетните до навършване на пълнолетие. Ето защо Комитетът на регионите призовава регионалните, националните и европейските власти да поемат отговорността си в управлението на това явление и разпределението на съответната финансова тежест;

30. подчертава, че, от друга страна, на местните и регионалните власти трябва да се даде възможност да участват активно в разработването на стратегиите за интеграция, като участието им трябва да започне на много ранен етап от изготвянето на стратегиите и да продължи по време на прилагането им;

31. споделя мнението, изразено на 3 и 4 ноември 2008 г. във Виши по време на третата конференцията на министрите, посветена на интеграцията, относно необходимостта да се включат местните и регионалните власти в изготвянето, изпълнението и оценката на интеграционните политики и относно съществената роля на тези власти за интеграцията на имигрантите в приемните общества;

32. отбелязва, че местните и регионалните власти играят важна роля в оползотворяването на европейския опит чрез обмен на добри практики и разпространение на получените резултати, по-специално чрез участието им в изпълнение на общностни програми (например CLIP, ERLAIM, ROUTES, City2City, INTI-EUROCITIES), и в дейността на регионални транснационални мрежи;

33. счита, че местните и регионалните власти допринасят значително за създаване на необходимите условия за достъп на гражданите от трети страни до информация, услуги в областта на заетостта, образованието, здравеопазването, жилищното настаняване, културата, както и други обществени блага и по този начин имат възможност да установят стабилна връзка с приемното общество;

34. отбелязва, че местните и регионалните власти отдават особено значение на сътрудничеството, комуникацията и обмена на информация с гражданите, организациите на имигранти и НПО. По този начин те допринасят активно за установяване на климат на доверие, за запазване на сближаването в приемните общества и в резултат на това на признаването на имиграцията като фактор за развитие и прогрес;

Изпълнение на целите

35. Комитетът подкрепя инициативите, предприети от Европейския съюз след 1999 г., насочени към изпълнение на решенията на Европейския съвет от Тампере относно формулирането на предложения и провеждането на ефикасни политики за интеграция на имигрантите от трети страни;

36. приветства създаването от Европейската комисия на уебсайт по въпросите на интеграцията, което ще улесни достъпа до информация и нейния обмен;

37. призовава също държавите-членки и Европейската комисия да предприемат мерки за използване на възможностите, предлагани от новите технологии (електронна демокрация, електронно управление, електронни услуги), с цел гражданите и имигрантите да имат възможност по-лесно да излагат своите виждания и предложения относно политиките и мерките, прилагани в рамките на интеграцията;

38. подчертава, че е необходимо да се провеждат съвместни действия и да се насърчава сътрудничеството и диалога между заинтересованите от интеграцията лица на местно, регионално, национално и европейско равнище;

39. предлага да се насърчава сравнителната оценка на резултатите от интеграционните стратегии на местно и регионално равнище и да се оползотворяват успешният опит и добрите практики на местно и регионално равнище в областта на интеграцията, които могат да служат за пример на други региони;

40. смята, че е необходимо да се поощряват действията и мерките, целящи установяването на стабилен климат и основа на доверие между имигранта и обществото, което го приема;

41. счита, че е от съществено значение да се отчитат образованието, жилищното настаняване и здравеопазването в изработването и прилагането на ефикасни и подходящи политики за интеграция;

42. счита, че Европейският съюз трябва да установи със страните на произход на имигрантите отношения на истинска подкрепа, която да се диференцира в зависимост от нуждите;

43. смята, че е необходимо да бъдат оценени и евентуално преразгледани съществуващите програми в областта на обучението и предлагането на професионално обучение, образованието и обучението на граждани на трети страни, в частност за професиите, усвоени в практиката;

44. препоръчва да се помага на съществуващите в държавите от ЕС структури да признават уменията и опита на имигрантите;

45. счита, че е необходимо в държавите-членки да се създадат подходящи условия за акредитация и сертифициране на уменията и професионалното обучение на имигрантите, придобити в страната на произход, за да им се предоставят подобри възможности да продължат да учат и да работят и така да се насърчава способността им да се издържат сами, като същевременно се увеличи човешкият капитал на приемащата страна;

46. приканва Европейската комисия да подкрепи обмена на добри практики между местните и регионалните власти, защото те помагат по категоричен начин за хармонична и ефикасна интеграция;

47. настоява за увеличаване на кредитите от Европейския фонд за интеграция и за по-голяма подкрепа на интеграционните дейности на местно и регионално равнище;

48. приканва Комисията да насърчава побратимяването между европейските местни и регионални власти и равностойните власти в страните на произход на имигрантите;

49. приканва Комисията да разгледа възможността на местно и регионално равнище да бъдат създадени контактни точки по въпросите на интеграцията, които да съответстват на тези, които съществуват на национално равнище, или ги заместват;

50. желае да допринесе чрез представянето на добрите практики на местните и регионалните власти за Ръководството по интеграцията на Комисията;

51. изразява желание за пълноценно участие в Европейския форум за интеграция, чието провеждане е планирано за 2009 г., както и всяка друга проява от същия порядък, която се организира в рамките на европейското сътрудничество;

52. предлага създаването на „награди за интеграция“ на гражданите на трети страни, евентуално в рамките на раздаваните от Комитета на регионите регионални награди, които да бъдат връчвани на имигранти и/или лица, участващи в процеса на интеграция на имигрантите (местни и регионални власти, предприятия, организации, съюзи, фондации, частни лица, държавни служители и др.).

Брюксел, 12 февруари 2009 година.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Мисли първо за малките!“ — „Small Business Act“ за Европа

(2009/C 120/04)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— **приветства** съобщението на Комисията относно „Small Business Act (SBA) за Европа“ и **приема** предложената политическа програма, която се стреми да постигне пробив в политиката на ЕС за МСП като осигури рамка за улесняване на насърчаването на предприемачеството и на по-благоприятно за МСП законодателство, предоставяйки същевременно възможности за растеж на малките и средни предприятия в цяла Европа чрез прилагане на принципа „мисли първо за малките“;

— признава, че SBA *няма правно обвързваща сила*, но **счита** че за постигането на целите му и за осигуряването на пълното му прилагане е необходимо SBA да бъде *политически обвързващ* и да предоставя пътна карта за политика по отношение на МСП, както и стабилна управленска структура за тази политика, поради което **призовава** Европейския съвет да поеме задълженията си в това отношение, а Европейската комисия и държавите-членки да работят в сътрудничество с местните и регионалните власти и с останалите заинтересовани страни;

— **насочва** вниманието към факта, че настоящият икономически спад и кризата в международния банков сектор оказват непропорционално въздействие върху възможността МСП да получават достъп до финансови средства и **призовава** Комисията и държавите-членки да гарантират, че банковият сектор ще отчита по подходящ начин предизвикателствата, пред които са изправени МСП в тази оперативна среда, както и че препоръките, приети по време на Петата кръгла маса на банкерите и МСП ([1]), която се опита да осигури по-голям достъп на малкия бизнес до финансиране, се прилагат напълно;

— **признава** че интегрирането на SBA в Лисабонската стратегия и в националните програми за реформи е правилният подход и следва да спомогне с мониторинг, и **призовава** за задълбочена годишна оценка в този контекст, с цел измерване на напредъка на политиката по отношение на МСП във всяка държава-членка въз основа на общи цели и срокове, с препоръки за бъдещи действия, за да се осигури пълно прилагане на SBA и постигане на неговите цели;

([1]) Европейска комисия. Кръгла маса на банкерите и МСП. Май 2007 г.

Докладчик: г-жа Constance Hanniffy (IE/ЕНП), член на Съвета на графство Offaly, на регионалните власти на Midland и на регионалната асамблея „Border, Midland and Western“

Отправен документ

Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите — „Мисли първо за малките!“ „Small Business Act за Европа“

COM(2008) 394 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. **приветства** съобщението на Комисията относно „Small Business Act (SBA) за Европа“ и **приема** предложената политическа програма, която се стреми да постигне пробив в политиката на ЕС за МСП като осигури рамка за улесняване на насърчаването на предприемачеството и на по-благоприятно за МСП законодателство, предоставяйки същевременно възможности за растеж на малките и средни предприятия в цяла Европа чрез прилагане на принципа „мисли първо за малките“;

2. признава, че SBA *няма правно обвързваща сила*, но **счита** че за постигането на целите му и за осигуряването на пълното му прилагане е необходимо SBA да бъде *политически обвързващ* и да предоставя пътна карта за политика по отношение на МСП, както и стабилна управленска структура за тази политика, поради което **призовава** Европейския съвет да поеме задълженията си в това отношение, а Европейската комисия и държавите-членки да работят в сътрудничество с местните и регионалните власти и с останалите заинтересовани страни;

3. **счита**, че в сегашната икономическа среда SBA и целите му са по-важни от всякога, тъй като МСП предлагат неизползван потенциал за икономически растеж и за създаване и запазване на работни места; **смята** също така, че SBA дава възможност за политическо ръководство и за повишаване на доверието в предприемаческия сектор в Европа;

4. **препоръчва** при изготвянето и осъществяването на политиката на ЕС да бъдат отчетени разнообразието на МСП по отношение на тяхната големина и форма, регулаторните рамки и деловата култура, в която действат, както и различните профили на микро, малки и средни предприятия и различните бизнес резултати в отделните региони, поради което **предлага** SBA да осигури по-категорично признаване на местното и регионалното измерение, така че всички тези фактори да бъдат отчетени по подходящ начин;

5. **подчертава** значението на предоставянето на подкрепа, която осигурява дългосрочна устойчивост на предприятията и **призовава** за предпазливост при поставянето на твърде голям акцент върху новосъздадените предприятия и новите МСП за сметка на установените предприятия и тези, които са в процес на развитие и преструктуриране;

6. **признава** важността на насърчаването и развитието на култура на предприемачество; **приветства** предложенията за Европейска седмица на МСП и „Еразмус за млади предприемачи“, но **счита** че ако стойността на предприемачеството се изразява в проникването в националното и европейското съзнание, е необходимо да се започне от училищата и от разработването на смислен диалог между представителите на малкия бизнес, учениците и учителите, поради което **призовава** държавите-членки да поставят по-голям акцент върху насърчаването на обучението по предприемачество и изграждането на предприемаческо мислене у учениците и в обучението на учителите, както и да преразгледат по съответен начин работната програма „Образование и обучение 2010“;

7. **приветства** признаването в SBA на специфичните нужди на жените предприемачи, но **насочва вниманието** към нуждите на предприемачите имигранти, които по стечение на обстоятелствата са като цяло по-предприемчиви и склонни да поемат по-големи рискове, и **препоръчва** да бъде отделено внимание и на изискванията на младите хора, малцинствата и по-възрастните предприемачи, както и да се направи разграничение между различните предизвикателства и нужди на предприемачите мигранти от ЕС и от трети страни;

8. **подчертава**, че гъвкавата сигурност е особено уместна за работодателите и за работниците в МСП и **призовава** за по-широко включване на гъвкавата сигурност в SBA;

Осигуряване на висока степен на прилагане и създаване на процедури за оценка

9. **признава** че интегрирането на SBA в Лисабонската стратегия и в националните програми за реформи е правилният подход и следва да спомогне с мониторинг, и **призовава** за задълбочена годишна оценка в този контекст, с цел измерване на напредъка на политиката по отношение на МСП във всяка държава-членка въз основа на общи цели и срокове, с препоръки за бъдещи действия, за да се осигури пълно прилагане на SBA и постигане на неговите цели;

10. **отправя искане** Комитетът на регионите да бъде напълно информиран за годишните оценки и **подчертава**, че ще наблюдава напредъка на регионално и местно равнище чрез наложилата се Платформа за наблюдение на Лисабонския процес;

11. **счита** че предвид предложените над 90 мерки действията в SBA следва да бъдат приоритизирани, за да се подпомогне прилагането, да се постигнат конкретни резултати за МСП и да се придаде чувство за неотложност на действията; **предлага**, в този смисъл, следните приоритетни области: а) достъп о финансиране; б) към пълно прилагане на принципа „мисли първо за малките“, за постигане на по-добра регулаторна и административна среда; в) подобряване на достъпа до пазари, включително до обществени поръчки;

12. **приветства** намерението за засилване на прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност и подчертава, че тези принципи се прилагат от общностно към национално, но също така и на регионално и местно равнище;

13. **призовава** Комисията да предостави повече подробности за това как ще се разглежда „МСП теста“ като част от оценката на въздействието, по отношение на обхвата и естеството на въздействията, подлежащи на оценка, и равнището и периодите за консултациите, които ще бъдат предприети;

14. **подчертава** че в съобщението не се разглежда в достатъчна степен ролята на представителя по въпросите на МСП и **призовава** Комисията да направи така, че представителят по въпросите на МСП да получи достатъчни политически и финансови ресурси, за да осигури успешното постигане на целите на SBA и да засили видимото присъствие и информираността за дейностите, свързани с политиката по отношение на МСП;

15. **подкрепя** целите на статута на Европейското частно дружество (ЕЧД), а именно да се намалят разходите за създаване на предприятия, да се опрости регулаторната рамка, за да се улесни трансграничната търговия и да се премахнат допълнителни пречки;

16. **подчертава** значението на това да се гарантира, че най-добрите практики и добрата администрация, съществуващи в държавите-членки и в техните местни и регионални власти за насърчаване на предприемачеството и за разработване на благоприятни за МСП политики, няма да бъдат нарушени от мерките, заложени в SBA и в новите законодателни предложения;

17. **счита** че да се разчита на различните вече съществуващи програми и финансови инструменти за постигане на целите на SBA, без да се осигури допълнително финансиране, е слабост и **препоръчва** да се създаде специален бюджетен ред за пилотни дейности;

Подобряване на достъпа до финансиране

18. **насочва** вниманието към факта, че настоящият икономически спад и кризата в международния банков сектор оказват непропорционално въздействие върху възможността МСП да получават достъп до финансови средства и **призовава** Комисията и държавите-членки да гарантират, че банковият сектор ще отчита по подходящ начин предизвикателствата, пред които са изправени МСП в тази оперативна среда, както и че препоръките, приети по време на Петата кръгла маса на банкерите и МСП ([2]), която се опита да осигури по-голям достъп на малкия бизнес до финансиране, се прилагат напълно; Тези препоръки включват: (i) по-голяма прозрачност между банките и МСП; (ii) съчетаване на дълг и капитал; (iii) повишаване на обема на обезпечените кредити; (iv) улесняване на трансграничните инвестиции на рисков капитал; (v) по-добро регламентиране на микрокредитирането;

19. **приветства** усилията на Европейската комисия и Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) да осигурят различни инструменти за МСП, но **отправя настойчиво искане** към Комисията да преоцени в частност инициативата JEREMIE, като обърне внимание на различния ѝ географски обхват в ЕС и обмисли по-добре потенциалните последствия за други политически области, като например политиката на конкурентоспособност, които пречат на частичното или цялостното прилагане на инициативата в някои региони. КР **препоръчва** също така Групата на ЕИБ да действа по-проактивно за разясняването на своята роля, добавена стойност и методите за достъп до програмите JEREMIE и CIP;

20. **препоръчва** финансовите мерки на ЕС да бъдат придружени от допълващи ги инструменти, така че да се гарантира по-голям шанс за успех на МСП и **подчертава**, че местните и регионалните власти са естествените партньори в предоставянето на тази придружаваща подкрепа;

21. **приветства** предложението за изменение на директивата за забавяне на плащане, което следва да спомогне да се гарантира, че на МСП се плаща навреме, но **подчертава**, че прилагането на тази директива остава ключов въпрос и държавите-членки трябва да работят за подобряване на културата на плащане във фирмите и в публичните администрации, и **призовава** Европейската комисия и останалите институции на ЕС да дадат отговор на изразената неотдавна от европейския омбудсман тревога по отношение ускоряването на плащанията към изпълнители, фирми и други организации ([3]);

22. счита, с оглед на многообразието в големината и обхвата на МСП, че някои програми на ЕС биха могли да включват по-добре насочени мерки за микро, малки и средни предприятия, така че микропредприятията да не се конкурират за ключова финансова и друга подкрепа със средни предприятия, които разполагат с по-добри възможности и условия за достъпа до финансови средства;

([2]) Европейска комисия. Кръгла маса на банкерите и МСП. Май 2007 г.

([3]) През периода 2005-2007 г. Комисията успя да намали наполовина процента на забавените си плащания. Независимо от това, през 2007 г. имаше забавяне при повече от 22 % от всички извършени от Комисията плащания.

23. **приветства** предложението на Комисията да се опрости режимът на ДДС чрез въвеждане на единен праг за освобождаване и директива за повишаване на праговете за ДДС, и **предлага** държавите-членки да разгледат и други аспекти на бюджетната политика с оглед подобряването на: условията за реинвестиране на фирмените печалби, паричните потоци и прехвърлянето на предприятия;

24. **приветства** новия Общ регламент за групово освобождаване, който дава на държавите-членки възможност да предоставят държавна помощ за МСП, регионално развитие, иновации, изследвания, обучение, заетост и рисков капитал без предварително да уведомяват Комисията за това, и отбелязва повишаването на тавана по Регламента de minimis от 100 000 на 200 000 евро;

25. **насърчава** Европейската комисия, а при необходимост и държавите-членки, да извърши оценка на многообразието от програми, инициативи и мрежи за подкрепа на бизнеса, като обедини — там, където това е възможно — инструментите и средствата, с оглед подобряване на видимото присъствие и постигане на по-голямо съответствие за МСП (тази точка може да бъде свързана с точка 46(г) относно единните точки за контакт;

26. **препоръчва** настоятелно Европейската комисия да включи местни и регионални най-добри практики в бъдещите обсъждания на европейско равнище. Местните и регионалните власти могат да насърчават наличния **потенциален частен капитал** като създават и финансират мрежи на „неформален капитал“, осигуряващи на частни инвестиции връзка с предприятия във фаза на набиране на капитал и във фаза на създаване;

По-благоприятно за МСП законодателство

27. **приема** предложеното въвеждане на една и съща дата за влизането в сила на ново законодателство, свързано с МСП; **не е убеден**, че това би имало осезаемо въздействие върху намаляването на административната тежест за МСП и **препоръчва** в този смисъл след първоначален изпитателен период да бъде извършена оценка;

28. **отбелязва** предложението на Комисията микропредприятията да не се задължават да попълват местни статистически анкети повече от веднъж на всеки три години, но **подчертава**, че за извършването на анализ на политиката въз основа на доказателства са необходими годишни данни и **препоръчва** като по-подходящо принципът за „еднократност“ да се прилага изцяло, за да се намали дублирането на декларациите, подавани в различните бюра за данъчни, статистически и други цели;

29. **желае** да подчертае, че допълнителното регулиране на законодателството на национално ниво („gold-plating“) представлява значителна бариера пред започването и разширяването на бизнес на микрониво и **отправя искане** да бъде отделено по-голямо внимание на включването в SBA на мерки за решаване на този проблем;

30. **приветства** ангажирането с премахването на бариерите пред прехвърлянето на предприятия и **насочва вниманието** към факта, че това е особено наболял въпрос във връзка с прехвърлянето на предприятия между членове на семейство, поради застаряването на голям брой собственици на МСП, които ще се оттеглят от бизнеса си през следващото десетилетие; **подчертава** също така наличието на подобни въпроси за МСП на самостоятелно заети лица;

31. **оценява** предложението на Комисията всички държави-членки да имат за цел приключването на съдебните производства при неумишлен фалит в рамките на една година и третирането на равна основа на предприятията, които започват дейност отново с новосъздадените предприятия, но **призовава** Комисията да разгледа подобните, но все пак различни предизвикателства, пред които са изправени предприемачите, които не са обявили официално фалит;

32. **очаква** постигането на споразумение относно подсъдността по патентни дела в целия ЕС и **приветства** единните разпоредби, предложени в статута за ЕЧД, които ще дадат на МСП възможност да пестят време и да намалят разходите си и **се застъпва** за осигуряването на пълна подкрепа от Комисията и държавите-членки, така че да се гарантира постигането на целите;

33. **подчертава** тежестта на високите разходи за редицата застраховки, които се изискват от МСП (като отговорността на предприятията и работодателите и застраховката на работодателите срещу трудова злополука) и пречката, която това може да бъде за тяхното развитие и дори оцеляване и **приканва** Комисията и държавите-членки да работят със застрахователния сектор, за да определят дали съществуват подходящи мерки за преодоляване на конкретните тревоги на МСП;

Улесняване на достъпа до пазари

34. **счита** че в SBA следва да бъде призната ролята на местните и регионалните власти за улесняването на трансграничния растеж на МСП, в частност осигуряването на достъп до информация, от която МСП се нуждаят, за да работят в международен мащаб, като информация за регулаторни рамки и изисквания, данъчно облагане, процедури за уреждане на спорове, консултантски услуги и услуги в подкрепа на МСП;

35. **признава** ролята на преките чуждестранни инвестиции като средство за осигуряване на МСП на достъп до международни пазари и **призовава** Комисията да разработи мерки за гарантиране на по-голямо участие на МСП в експортната дейност, тъй като участието им може да доведе до значително разпространение на технологии, по-ефикасни бизнес модели, а оттам и до повишаване на общата международна конкурентоспособност на МСП; **подкрепя** неотдавнашното съобщение относно клъстерите ([4]) на световно равнище и целта МСП да се интегрират по-добре в клъстери, както и да се подкрепят трансфера на знания и интернационализацията;

36. **подчертава** нарастващата заплаха на черния пазар и **приканва** Комисията да разгледа произтичащите от това предизвикателства за МСП, в частност чрез мерки за подобряване на защитата на интелектуалната собственост и подобряване на борбата срещу фалшифицирането;

([4]) Съобщение на Европейската комисия „За клъстери на световно равнище в Европейския съюз“ (COM(2008)652).

Улесняване на достъпа до пазари — по-голямо участие в обществените поръчки

37. **отбелязва**, че пазарът на обществени поръчки остава разпокъсан, а трансграничните обществени поръчки са ограничени, поради което **приканва** Комисията и държавите-членки да разработят по-прозрачна рамка, която да отвори пазара на обществени поръчки в ЕС и да предостави допълнителни възможности на МСП;

38. **приветства** Европейския кодекс за най-добри практики в улесняването на достъпа на МСП до договори за обществени поръчки на Комисията ([5]) и **призовава** Комисията и държавите-членки да насърчават новаторски мерки за възлагане на поръчки, за да повишат участието на МСП в обществените поръчки, като разделяне на повече търгове на лотове или включване на възможности за сътрудничество в поканите за участие в търгове, когато това е подходящо;

39. **приветства** ангажимента на Европейската комисия да използва мрежата Enterprise Europe Network (EEN), за да популяризира кодекса на най-добрите практики сред местните и регионалните власти през 2009 г., да улесни обмена на най-добри практики и да постигне нов баланс на културата на възлагане на поръчки в тези власти, и **подчертава** необходимостта EEN да работи с подходящите представителни сдружения в тази област във всяка държава-членка;

40. **оценява** значението за МСП на преодоляването на първоначалната бариера пред пазара на обществени поръчки, тъй като най-успешните МСП обикновено имат най-голям опит в тръжния процес и затова **приканва** на МСП да се предоставя по-добра информация за съществуващите възможности на пазара на обществени поръчки и да се гарантира, че МСП ще развият стратегически подход за навлизане на пазара, основаващ се на добра информираност;

41. **осъзнава** изключителната административна тежест върху МСП при подготовката на тръжни оферти и **предлага** въпросниците за предварително класиране, които намаляват в голяма степен усилията, необходими за преформатиране на една и съща информация при последващи търгове, да се използват по-широко във всички държави-членки;

42. **насочва вниманието** към в голяма степен неизползвания потенциал на електронните обществени поръчки; **предлага** предимствата, предоставяни от ИКТ решенията по отношение на намаляване на разходите, да бъдат използвани по-задълбочено, като се има предвид, че понастоящем едва една трета от договорите за обществени поръчки в ЕС се приемат в електронен формат, поради което **призовава** те да бъдат разгледани по-добре в SBA и да се прилагат от Комисията и държавите-членки;

Местно и регионално измерение

43. **признава** ролята, която могат да играят местните и регионалните власти за постигането на целите на Small Business Act и **препоръчва** държавите-членки да работят конструктивно с тези власти, в частност за да гарантират, че принципът „мисли първо за малките“ се спазва при разработването на обществени политики, така че публичната администрация на всички равнища да допринася за подкрепата за предприемачите;

44. **подчертава** че местните и регионалните власти осигуряват благоприятна среда за МСП, представляват важни клиенти за техните стоки и услуги и предоставят набор от консултантска, финансова и друга подкрепа, като например осигуряване на помещения на достъпни цени;

45. **приканва** местните и регионалните власти да се ангажират със SBA и при възможност да поемат по-голяма политическа отговорност за предоставянето на подкрепа на нашите МСП чрез: по-внимателно вслушване в техните тревоги; изслушване на тяхното мнение; задоволяване на техните нужди и осигуряване на подкрепа за тяхното развитие;

46. **насърчава** в тази връзка всички регионални и местни власти да бъдат проактивни при задоволяването на нуждите на малките и средните предприятия в области като:

а) създаване на консултативни форуми между местните/регионалните власти и групи по интереси на МСП, с цел подобряване на консултациите и разработване на по-отзивчива към малкия бизнес обществена политика;

б) улесняване и подобряване на достъпа до договори в публичния сектор чрез постигане на нов баланс в културата на възлагане на обществени поръчки и свързаните с тях процедури в техните органи, така че да се улесни участието на малките предприятия в търгове, индивидуално или съвместно с други предприятия; също така, местните и регионалните власти биха могли да засилят използването на електронното възлагане на обществени поръчки, което би спомогнало за намаляване на тежестта за МСП в тръжния процес;

в) оценяване на равнището на ставките, налозите и таксите, които властите налагат на бизнес сектора и търсене на начини за постигане на нов баланс на вноските в бюджетите на местните и регионалните власти, с оглед пълното прилагане на принципа „потребителят плаща“ и намаляване на финансовата тежест за малките и средните предприятия;

г) работа със съответните агенции на тяхна територия за по-добро координиране на достъпа до информация, обучение и консултиране на МСП — разработване на съгласувани местни и регионални стратегии за предоставяне на информация с използване на широко признати единни точки за контакт — местна и регионална основа на знанието, за да се отговори на въпросите на МСП на всеки етап от развитието им. Единните точки за контакт на подходящите регионални/местни равнища — които се намират близо до предприятията и до които предприятията имат достъп — могат да намалят раздразнението, загубата на време и пропуснатите възможности за малките и средните предприятия;

([5]) Работен документ на службите на Комисията — „Европейски кодекс на най-добри практики за улесняване достъпа на МСП до договори за възлагане на обществени поръчки“ SEC(2008) 2193.

д) насърчаване на МСП да използват електронноправителствени услуги и дигитална комуникация.

Улесняване на развитието на НИРД, иновациите и уменията

47. **счита** че SBA следва да се концентрира върху повишаването на ефективността на трансфера на технологии между висшите учебни заведения и МСП, създавайки подходяща среда и съответна инфраструктура за трансфер на иновации и технологии, които са жизненоважни за поддържането на конкурентоспособността, преосмислянето на нов бизнес, борбата срещу безработицата и ускореното развитие на МСП;

48. **насочва** вниманието към факта, че настоящият дебат относно научноизследователската дейност и иновациите (НИРД) изглежда насочен към големите предприятия и новосъздадените компании с голям потенциал, което има отрицателно въздействие върху пространствения баланс, като засилва съществуващата концентрация на икономическа дейност в големите градски центрове, и **призовава** Комисията и държавите-членки да разгледат произтичащите от това предизвикателства за МСП, работещи извън тези икономически зони;

49. **отбелязва** че определението за иновации в SBA е твърде тясно и се отнася само за високотехнологичните иновации и затова **приканва** Комисията да разгледа една по-широка категоризация на иновациите, като отчете различните равнища и видове иновации, които се наблюдават в многообразието от отрасли и дейности на МСП на територията на Европа;

50. **приветства** предложението за извършване на преглед на бъдещите нужди от умения в ЕС, но **призовава** Комисията да работи с регионите за извършването на този преглед на регионално и съответно на местно равнище, а не само на равнище държава-членка, предвид многообразието от регионални икономики и техните изисквания по отношения на уменията;

Превръщане на екологичните предизвикателства във възможности

51. **отбелязва** че в съобщението липсва препратка към Програмата за подпомагане на спазването на екологичните стандарти (ECAP) и **препоръчва** такава да бъде включена, за да се гарантира, че изискванията за спазване на екологичните стандарти са пропорционални на въздействието на определено предприятие върху околната среда;

52. **счита** че въвеждането на механизъм за стимули и за по-новаторско използване от държавите-членки на фискалната политика за инвестиции на МСП в екологични продукти и процеси би спомогнало за по-широко използване от страна на малкия бизнес и би повишило значително информираността за тези продукти и процеси;

Брюксел, 12 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DER BRANDE

Становище на Комитета на регионите „зелена книга за териториално сближаване“

(2009/C 120/05)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— припомня, че териториалното сближаване ще се превърне в междусекторна политическа цел на Европейския съюз, в допълнение на икономическото и социалното сближаване;

— заявява, че целта е да се осигури на всяка територия на Общността достъп до инфраструктурите и УОИИ, за да се подобрят условията на живот на европейските граждани, като е необходимо да бъдат въведени механизми, които да гарантират хармонично развитие на Общността в нейната цялост;

— счита, че с оглед на тази нова цел регионалната политика следва да бъде преразгледана, като се изключи ренационализацията, а политиката бъде насочена към постигане на справедливо равновесие между разходите за конкурентоспособност и разходите за намаляване на различията между отделните региони; във връзка с това приканва Комисията да направи равносметка на операцията по разпределяне на средствата;

— препоръчва създаването на нови показатели, които да отчитат в по-голяма степен различията между регионите в целия пакет от публични политики;

— призовава да бъдат отпуснати допълнителни средства за трите аспекта на териториалното сближаване, поради неоспоримия му принос за европейската интеграция;

— счита, че целта за териториално сближаване предполага хармонизиране на секторните политики и на политиката на сближаване, като се отчита териториалното въздействие на всички секторни политики още на етап разработването им;

— припомня важността на УОИ и на УОИИ като фактори за териториално сближаване и изразява съжаление, че въздействието на общностните политики върху тези услуги не е нито проучено в хода на изготвяне на законодателните предложения на Комисията, нито е оценено след това;

— счита, че доброто териториално управление е ключът за конкретизацията на тази цел и подчертава необходимостта от подобряване на това управление чрез укрепване на партньорството с местните и регионалните власти, в рамките на многостепенно управление.

Докладчик: Jean-Yves Le Drian (ПЕС/FR), Председател на регионалния съвет на Бретан

Отправен документ:

Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Комитета на регионите и Европейския икономически и социален комитет — Зелена книга за териториално сближаване: да превърнем териториалното многообразие в предимство

COM(2008) 616 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки относно предложенията, съдържащи се в Зелената книга на Комисията

1. приветства приемането на Зелената книга за териториалното сближаване от Европейската комисия на 6 октомври 2008 г., което позволява започването на широки дискусии на европейско равнище относно това понятие, което ще се превърне в междусекторна политическа цел на Европейския съюз ([1]), в допълнение на икономическото и социалното сближаване съгласно Договора в процес на ратификация (чл. 3 от ДЕС);

2. счита, че приложното поле на териториалното сближаване трябва да бъде дефинирано по-точно. Предлага Комисията да използва като основа за дефинирането трите аспекта на политика на териториално сближаване, набелязани в Третия доклад за сближаването, а именно: на първо място, корекция посредством „намаляване на различията“, на второ място, превенция посредством „сближаване на секторните политики с пространствен ефект“ и трета инициатива, която да се осъществява посредством подобряването на „териториалната интеграция“, като се стимулира „сътрудничеството между регионите“;

3. смята, че териториалното сближаване трябва да включва морското измерение;

4. смята, че в бъдеще трябва да се разгледат по-широк кръг от въпроси от тези, които Комисията поставя в Зелената книга, за да се осигури съответствие на политическия обхват на понятието за териториално сближаване на равнище Общност; подкрепя предложението да се засили сътрудничеството между различните заинтересовани органи и участници; изразява съгласие, че концепцията за териториалното сближаване представлява мост между икономическата ефективност, социалното сближаване и екологичното равновесие, като поставя устойчивото развитие в центъра на вниманието при изготвянето на политически мерки, при което следва да се изхожда от съответните местни дадености на отделните региони;

5. отправя искане към Комисията след периода на консултации да публикува Бяла книга, в която да бъдат уточнени концепцията за териториално сближаване и поставените цели на равнище ЕС, като се извърши оценка на териториалното въздействие на всички политики на Общността;

Основополагащи принципи на нова политическа цел за Европейския съюз

6. припомня, че в становището си относно Четвъртия доклад за сближаването беше отправил искане в бъдеще въпросите, касаещи териториалното сближаване, да бъдат застъпени в по-голяма степен в рамките на политиката на сближаване ([2]), без да се забравя икономическото и социалното сближаване, което представлява важна цел на Общността за намаляване на различията;

7. подчертава значението на териториалното сближаване като политическа цел, наред със социалното и икономическото сближаване, за активизиране на действията на Общността за укрепване на солидарността в Европейския съюз и за ефективен принос към устойчивото развитие, при зачитане на принципа на субсидиарност и разделението на правомощията между различните равнища на управление;

8. припомня настойчиво, че целта на териториалното сближаване трябва да се отнася за цялата европейска територия, т.е. за съвкупността от регионите в Европейския съюз, без обаче да се засягат приоритетите, определени в рамките на регионалната политика и действията в рамките на структурните фондове;

9. отправя искане към Комисията да задълбочи проучванията си с оглед на разработването на подходящи показатели (при необходимост на подрегионално равнище) по отношение на специфичните социално-икономически проблеми на регионите, по-специално, но не само на планинските, островните, слабонаселените и пограничните райони, както и на най-отдалечените региони, чието специфично положение се припомня в член 158 и член 299 от ДЕО респективно, за да очертае специфичните за всички тези региони възможности и неблагоприятни условия;

([1]) Както беше поискано в становище по собствена инициатива CdR 388/2002 fin относно териториалното сближаване (докладчик: г-н VALCARCEL SISO).

([2]) Вж. Становище CdR 97/2007 fin относно Четвъртия доклад за сближаване (докладчик: г-н Michael SCHNEIDER).

10. приканва Комисията да подобри значително статистическите данни, както и картографското им представяне, така че те да съответстват на реалната ситуация;

11. заявява, че целта на териториалното сближаване е да осигури на всяка териториална единица в Общността достъп до инфраструктурите и услугите от общ икономически интерес, с цел подобряване на условията на живот на гражданите според европейските стандарти на 21 век, като признава, че достъпът не зависи единствено от географското разположение, а се определя и от качеството на връзките, наличието и качеството на инфраструктурата и услугите;

12. смята, че понятието за териториално сближаване се основава на принципа на солидарността и изисква въвеждането на механизми за хармонично развитие на Общността като цяло и за намаляване на различията в степента на развитие на различните територии;

13. припомня, че последните доклади за сближаването показват тенденция към задълбочаване на някои териториални различия между европейските региони, както и на подрегионално равнище. Тези различия се характеризират с явления като териториална сегрегация, пораждащи някои форми на гетоизиране и с упадъка на някои отдалечени райони. Те налагат повече от всякога издигането на териториалното сближаване като междусекторна цел на Европейския съюз;

14. смята, че тази необходимост се подсилва от допълнителните разходи, пораждани от липсата на териториално сближаване в Европа: допълнителни разходи, свързани с околната среда, дължащи се по-специално на претоварването в градските райони и глобалното затопляне; допълнителните разходи в социалната сфера, породени от териториалната концентрация на социалните проблеми; и накрая, липсата на териториално сближаване пречи на функционирането на единния европейски пазар, като намалява достъпа на някои територии до залегналите в договорите свободи;

15. предлага териториалното сближаване да се превърне в основен елемент от стратегията на ЕС за справяне с финансовата и икономическата криза, през която преминаваме; във връзка с това, предвид сложността на предизвикателствата, които се очертават през следващите години, отправя искането бюджетните средства да останат поне на настоящото равнище, в случай че не бъдат увеличени;

16. се противопоставя на всяка инициатива, която, поради настоящите обстоятелства или по друга причина, цели политиката на сближаване да бъде ренационализирана, дори и частично или по заобиколен начин;

Към преразгледана регионална политика в услуга на териториалното сближаване

17. смята, че целта за постигане на териториалното сближаване допълва тази за икономическото и социалното сближаване и че трите форми на сближаване трябва да се укрепват взаимно, което означава, че целта за икономическо, социално и териториално сближаване трябва да се отчита във всички политики на Общността с териториално въздействие, и по-специално в регионалната политика; призовава Комисията да разработи модели за секторна интеграция на регионално равнище, които да са в подкрепа на териториалното сближаване;

18. приканва Комисията да направи равносметка на приноса на Лисабонската стратегия и Стратегията от Гьотеборг по отношение на териториалното сближаване в рамките на операцията по разпределяне на средствата от структурните фондове за периода 2007-2013 г.;

19. предлага на Комисията да предвиди преориентиране на стратегическите насоки за периода 2014-2020 г., като вземе предвид, освен социално-икономическото сближаване, и целите на териториалното сближаване; в тази връзка призовава в рамките на регионалната политика да се потърси разумен баланс между разходите, свързани с конкурентоспособността в подкрепа на икономическия растеж в глобализирана среда, и разходите за намаляване на различията между териториите за постигане на целите на сближаването;

20. препоръчва създаването на нови инструменти и по-специално на показатели, в зависимост от нуждите във връзка с осъществяването на териториалното сближаване ([3]), включително и посредством подрегионални анализи. За разработването на подходящи регионални стратегии и политически отговори, трябва да се създадат подходящи инструменти, позволяващи отчитането на териториалните различия в обществените политики (например наличният доход на глава от населението, за да се отчитат трансферите, като допълнение към БВП на човек от населението, данъчните приходи, достъпът до различни услуги (транспорт, енергоразпределение, здравеопазване, образование), демографската структура и моделите на заселване (данни за разпределението на населението, степента на застаряване и коефициентът на зависимост) или дори създаването на синтетични показатели за човешко развитие ([4]));

Териториално сътрудничество

21. припомня неоспоримата европейска добавена стойност на териториалното сътрудничество и неговия принос към постигането на целта за териториално сближаване; в тази връзка призовава за значително увеличаване на общия бюджет на ЕС, позволяващо да бъдат отпуснати допълнителни финансови средства за тази част от регионалната политика, за да може да се отиде по-далече от обмена на добри практики; но това не бива да се прави за сметка на другите две цели на ЕС за сближаване;

22. приканва Комисията да използва по-добре новите стратегически възможности, които се разкриват в резултат на сътрудничеството на равнището на еврорегионите, което представлява стратегическо управленско равнище и е напълно подходящо за решаване на проблемите на териториалното сближаване; припомня, че със създаването на европейска структура за сътрудничество, свързана с трансгранични, транснационални и междурегионални проекти, ЕГТС (Европейска група за териториално сътрудничество) ([5]) насърчава ефективното сътрудничество в широк кръг дейности, като например укрепването на отношенията на съседство, сближаването между народите, трансфера на знания и обмена на добри практики;

([3]) Вследствие на становище CdR 97/2007 fin относно Четвъртия доклад за сближаване (докладчик: г-н Michael SCHNEIDER).
([4]) Съгласно разработената от ПРООН методология.
([5]) Вследствие на становище CdR 308/2007 fin относно „ЕГТС: нов тласък за териториалното сътрудничество в Европа“ (докладчик: г-жа Mercedes BRESSO).

Трансграничено сътрудничество

23. подчертава специфичната роля на трансграничното сътрудничество в европейската интеграция и значението на получените резултати: намаляване на защитния ефект по вътрешните граници на ЕС, промяна на ролята на външните граници (съгласувано развитие, борба срещу незаконната имиграция и трафик, подкрепа за развитието на пограничните зони на трети страни с ЕС), подкрепа за превръщането на външните граници във вътрешни граници с присъединяването на новите държави-членки;

24. приканва Комисията да продължи усилията си за опростяване и подобряване на управлението на трансграничните програми, например като отпуска общи средства на районите от двете страни на границата и подкрепя намерението на Комисията да направи равносметка във връзка със създаването на ЕГТС;

Транснационално сътрудничество

25. препоръчва насърчаването на това сътрудничество в съответните територии (например морските и речните басейни или планинските масиви), за да се подобри териториалната интеграция, както и да се намалят регионалните и подрегионалните различия и да се намерят ефективни решения на проблемите, свързани с опазването на околната среда, борбата срещу замърсяването и подобряването на транспортните мрежи в рамките на определените общи стратегии за устройство на територията, при зачитане на ролята и компетенциите на съществуващите публични власти и стратегическите приоритети на сближаването в даден регион;

26. смята, че стратегически подходи, като например създаването на макрорегиони (напр. предстоящата стратегия на ЕС за района на Балтийско море) следва да се насърчават; на транснационалното равнище на морските басейни следва да се въведат рамки за иновативно управление, за да се насърчава наскоро приетата от ЕС интегрирана морска политика и да се постигне по-голяма съгласуваност на действията на Общността в рамките на ЕС и с трети заинтересовани страни;

Междурегионално сътрудничество

27. подчертава значението на междурегионалното сътрудничество (което не е упоменато в Зелената книга на Европейската комисия), тъй като то представлява отличен инструмент за обмен на опит и добри практики между несъседни региони, които работят по допълващи проекти за развитие. Въпреки това изразява желание за в бъдеще инструментът за междурегионално сътрудничество да бъде по-добре приспособен към нуждите на местните и регионалните власти посредством по-голяма гъвкавост при избора на темите за сътрудничество;

Териториално сътрудничество извън ЕС

28. подчертава необходимостта от по-добро координиране на действията по териториалното сътрудничество и външните му аспекти, в перспективата за разширяване на ЕС (Западни Балкани, Турция) със страните, които отговарят на критериите на европейската политика за съседство (ЕПС), Руската федерация и съседните на най-отдалечените региони;

Съгласуване на публичните политики на Общността по отношение на териториалното сближаване

29. смята, че целта за териториално сближаване трябва да се прилага във всички политики на Общността. Затова е целесъобразно да се задълбочи допълняемостта между секторните политики и регионалната политика, като се следи за тяхната съгласуваност, независимо дали става въпрос за отпускане на средства или за регулиране;

30. в тази връзка изразява съжаление, че политиките на Общността твърде често се разработват и прилагат без да се отчитат в достатъчна степен териториалните последствия, което изправя местните и регионалните власти пред отрицателните последици от тези политики (загуба на дейности или работни места, щети за околната среда, допълнително претоварване или опустиняване);

31. припомня полезността на устройството на територията, представляващо набор от техники, насочени към хармонично използване на различните възможности и дейности в рамките на територията, за гарантиране на съгласуваност между публичните политики на Общността и целите на териториалното сближаване;

32. признава, че част от тези недостатъци бяха преодолени с помощта на регионалната политика на Общността, по-специално посредством програмите в подкрепа на икономическите промени (реконверсия на промишлеността, развитие на селските райони в контекста на реформата на ОСП);

33. изразява съжаление за съществуващата степен на несъответствие между политиките за научноизследователска дейност, технологично развитие и иновации и териториалното сближаване и подчертава необходимостта от повече териториалност в политиките за научни изследвания и иновации на равнището на държавите-членки и ЕС;

34. смята, по аналогия с хоризонталната социална клауза, предвидена в Договора от Лисабон, че териториалното въздействие на секторните политики трябва да се взима предвид още на етапа на изготвянето им (или с други думи, трябва *да се гледа картата* ***преди*** *да се реализират политиките*), за да се прогнозират териториалните последици;

35. в този смисъл подчертава решаващото значение на трансевропейските транспортни, енергийни и далекосъобщителни мрежи за постигане на целта на териториалното сближаване и приканва Комисията да насочи специални усилия в тази област;

36. настоява специално върху необходимостта да се гарантира последователността на публичните политики на Общността в допирните точки между суша и море;

Обща селскостопанска политика (ОСП)

37. смята, че ОСП, която има силно териториално въздействие, трябва да допринася в по-голяма степен за териториалното сближаване, вместо да увеличава различията между регионите, като прогнозира териториалните последици от бъдещата реформа, за да ограничи отрицателните ѝ последствия и предвиди мерки за адаптиране в подкрепа на териториите, които биха могли да бъдат неблагоприятно засегнати от реформата;

38. препоръчва по-добро координиране на дейностите по развитието на селските райони в рамките на втория стълб на ОСП и регионалната политика, за да се осигури повече допълняемост между развитието на селските и градските райони, като крайната цел, която следва да се постигне, е възможно най-голямо техническо и политическо опростяване и синергия между двете политики в програмите след 2013 г.;

Обща транспортна политика

39. смята, че при разработването на общата транспортна политика, предвид значението ѝ за изменението на климата, не бива да се забравя особеното значение на тази политика в региони, достъпът до които зависи изключително от определени видове транспорт, в частност въздушен;

40. предлага при предстоящото преразглеждане на трансевропейските транспортни мрежи да се отчете по-специално необходимостта от осигуряването на локален достъп до административно-териториалните единици съгласно подходящи стандарти с интегриране в градските транспортни мрежи, което ще допринесе много за постигането на възможности за връзка и сближаване като цяло;

Околна среда

41. смята, че деликатният въпрос за изменението на климата не стои по същия начин пред всички региони (например по отношение на създаването на общностна система за търговия с квоти за емисии на парникови газове, управлението на крайбрежните зони и др.);

Предложения относно териториалното въздействие на развитието на услугите от общ интерес (УОИ) и услугите от общ икономически интерес (УОИИ)

42. припомня значението на УОИИ като истински вектори на териториалното сближаване, упоменато в първичното право на Общността (член 16 от ДЕО), и в тази връзка изразява съжаление, че териториалното въздействие на общностните политики върху услугите от общ интерес (УОИ) и по-специално услугите от общ икономически интерес (УОИИ) не е било проучено преди представянето на законодателните предложения от Комисията и не се оценява впоследствие;

43. подчертава рисковете от фрагментиране на вътрешния пазар, когато гражданите нямат достъп до услугите по места, въпреки твърдението, че целта е запазването на универсална услуга;

44. се обявява в подкрепа на запазването на универсален достъп до тези услуги в рамките на традиционното задължение за обществена услуга, в името на равнопоставеното третиране и като предпоставка за интеграцията на регионите в глобалната икономика;

45. отправя искане, съгласно принципа на субсидиарност, залегнал в Договора за ЕС, както и в протокола относно услугите от общ интерес към Договора от Лисабон, да бъдат запазени правото и свободата на местните и регионалните власти да вземат решения в качеството им на доставчици, администратори или ползватели на услуги от общ икономически интерес;

46. заявява отново необходимостта от правна сигурност за действията на местните и регионалните власти в качеството им на доставчици, администратори или ползватели на УОИИ. За тази цел счита за необходимо съвместимостта на техните специфични особености с оглед на правните разпоредби, свързани с обществените поръчки и държавните помощи, да бъде призната в съответните общностни рамки;

Предложения за подобряване на териториалното управление

47. подчертава, че действията на няколко управленски равнища в рамките на една територия, които имат различни и понякога противоречиви последици, пораждат необходимост от подобряване на качеството на управлението, по-специално по отношение на териториалното измерение, на най-близкото до гражданите равнище, за да се преодолее недостатъчната интеграция на публичните политики; тази нова схема на териториално управление е крайъгълният камък в конкретизирането на целта за териториално сближаване;

48. счита, че Комисията следва да определи инструменти, които да улеснят вертикалното сътрудничество между различните равнища на управление, извън съществуващите институционални отношения;

49. припомня, че целта за териториално сближаване не трябва да се изразява в промени в разпределението на правомощията, по-специално по отношение на устройството на територията, което трябва да остане в компетенциите на държавите-членки и техните местни и регионални власти. Но правителствата на държавите-членки, особено на тези с по-голяма степен на централизация, би трябвало да се ангажират повече с местните/регионалните организации, за да подобрят координацията на националните секторни политики на местно/регионално равнище;

50. призовава за изясняване на правомощията между различните управленски равнища в държавите-членки и за развитието на междусекторни или хоризонтални политики и координаторски функции;

51. призовава на регионалните власти да бъдат предоставени по-големи правомощия във връзка с управлението на структурните фондове, като на всички региони в ЕС бъде даден статут на управляващи органи;

52. препоръчва укрепване на многостепенното управление ([6]), за да се определят общи стратегически цели, например за достъпност, устойчиво развитие и морска политика, като всеки участник ще допринася в зависимост от възможностите си и по този начин ще се гарантира цялостно прилагане на принципа на партньорство. Истинското многостепенно управление включва също и съвместно прилагане и проследяване;

53. във връзка с това припомня, че в „Първата програма за действие за изпълнението на Териториалната програма на Европейския съюз“ от 23 ноември 2007 г., съответните министри изразиха „убеждението, че многостепенното управление е основен инструмент за гарантиране на балансирано устройство на територията в ЕС“ и предложиха да „се срещнат с група заинтересовани страни и местни и регионални власти, за да обсъдят изпълнението на приоритетите на Териториалната програма“;

54. приканва Комисията да анализира по-обстойно съществуващите практики за партньорство в 27-те страни на ЕС, с цел да се укрепи капацитетът на местните и регионалните власти и техните асоциации, за да станат проактивни партньори.

Брюксел, 12 февруари 2009 година.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

([6]) Съгласно предходните становища на КР: CdR 149/2008 fin относно „Управление и партньорство на национално и регионално ниво и на проектна основа в областта на регионалната политика“ (докладчик: г-н Владимир КИСЬОВ) — CdR 397/2006 fin относно „Пакет от мерки за по-добро законотворчество 2005 и 2006 г.“ (докладчик: г-н Luc VAN DEN BRANDE) — CdR 103/2001 fin относно „Бяла книга за европейското управление“ (докладчик: г-н Michel DELEBARRE).

Становище на Комитета на регионите относно Зелена книга относно качеството на селскостопанските продукти

(2009/C 120/06)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ:

— призовава да се създаде рамка за подкрепа, която да осигурява дългосрочна устойчивост за инвестиционните решения, като насърчава, от една страна, мерки, предназначени за пазара включително законодателството за етикетиране, указващо страната на производство и, от друга страна, европейските стандарти за производство;

— препоръчва да се подкрепят ГО и частните схеми за сертифициране, при условие че разполагат с гаранции от публичните власти по отношение на качеството и произхода на продуктите;

— призовава да се даде ясна дефиниция на Общността на някои „запазени термини“, с които се обозначават местни методи на производство,като „продукти, произведени във фермата“, „традиционни продукти“, „планински продукти“ и „продукти без ГМО“;

— настоява да се разшири задължението на етикета да се отбелязва страната, в която са произведени продуктите и да обхване всички първични, преработени продукти и основни съставки на крайните продукти;

— счита, че системата на ГО следва да се разшири, като се прибавят и преработените продукти;

— твърди, че не е необходимо да се разглежда създаването на нови схеми, а би трябвало да се подкрепят съществуващите схеми;

— предлага да се насърчи разширяването на защитата на ЗНП и ЗГО и в рамките на СТО;

— счита за необходимо изрично да се забрани използването на генетично модифицирани организми във всички етапи на производство, свързани със ЗНП, ЗГО и ХТСХ, за да се гарантира и осигури оцеляването на традиционните методи на производство и специфичните характеристики на продуктите;

— приканва Комисията да разгледа необходимостта от повече гъвкавост и увеличаване на бюджета за насърчаване;

— предлага Комисията да извърши преглед на сертифицирането на ХТСХ.

Докладчик: г-н Milner Whiteman OBE (UK/CEH-EA), Съветник в Областния съвет на Bridgnorth

Отправен документ

„Зелена книга относно качеството на селскостопанските продукти: продуктови стандарти, изисквания към селскостопанското производство и схеми за качество“

COM(2008) 641 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи разпоредби

1. приветства Зелената книга, защото целта ѝ е създаване на рамка за подкрепа и защита на качеството на селскостопанските продукти и по-тясна връзка с потребителите, като по този начин се попречи на нарушаването на конкуренцията, дължащо се на неправомерно използване на съществуващите означения. Това ще доведе до дългосрочно съхранение на регионите и регионалните ландшафти, както и до укрепване на идентичността им, създадена от земеделските производители и тяхното производство и по този начин ще спомогне за регионалното развитие в бъдеще, като смекчи опасността от опустиняване на селските райони;

2. призовава да се създаде рамка за подкрепа, която да осигурява дългосрочна устойчивост за инвестиционните решения, като насърчава, от една страна, мерки, предназначени за пазара включително законодателството за етикетиране, указващо страната на производство и, от друга страна, европейските стандарти за производство, по-специално в областта на безопасността и хигиената на храните, опазването на околната среда и традиционните методи на производство;

3. призовава със Зелената книга да се даде по-силен импулс и да се укрепи ангажиментът на общата селскостопанска политика към качествените продукти. Няма съмнение обаче, че досега Регламенти 510/06 и 509/06 относно наименованията за произход бяха прилагани слабо, до такава степен, че съществуват основания да се счита, че голяма част от потребителите не познават ясно значението на съкращения и изрази като ЗНП, ЗГО, ГТС и „Биологично земеделие“. Следователно е необходимо отново да се обмисли и да се преобрази наборът от насърчаващи и информационни инициативи, свързани с подобни продукти и по-тясно да се свържат дейностите от първия и втория стълб на ОСП в подкрепа на качествените продукти и за понижаване на разходите, свързани с процедурите по сертифициране и контрол;

4. подчертава, че тенденцията към стандартизация на продуктите и концентрацията на производството са фактори, които излагат селскостопанските производители на колебанията на световния пазар и застрашават многообразието на територите;

5. приветства факта, че Зелената книга признава, че качеството на селскостопанските продукти е неразривно свързано с традициите на регионите, тяхното развитие и устойчивост. Това трябва да се укрепи и защити чрез схеми като географските означения (ГО), чието право на интелектуална собственост трябва да бъде защитено от прекалено честото фалшифициране на наименованията посредством създаването на международен регистър;

6. смята за важно да се подкрепят инициативи като селскостопанските пазари и пряката продажба, при които с премахването на посредниците се ограничава търговската верига: освен да уравновесят цените за крайния потребител и да намалят разходите на нефт и следователно и факторите, замърсяващи околната среда, подобни инициативи, отчитайки тяхната сезонност, подчертават стойността на местните традиционни продукти, които се предлагат с по-голяма гаранция за свежест, чистота и вкус, а също така и се контролират по-лесно;

7. споделя напълно мнението, че най-силното оръжие на земеделските производители е „качеството“, което потребителите изискват относно вкуса, традицията, автентичността на храните и преди всичко произхода от техния регион, както и хуманното отношение към животните и опазването на околната среда, поради което земеделските производители от ЕС имат реална възможност за ясно разграничаване на техните продукти на пазара и за реализиране на премии в резултат от това;

8. е съгласен, че в перспективата на преговорите в СТО е наложително, в един все по-глобализиращ се пазар, стандартите на ЕС за качество и безопасност на хранителните продукти да се съобщават и представят на потребителите като благоприятна, а в много случаи и отличителна, черта на продуктите; призовава Европейската комисия да накара търговските партньори на ЕС да признаят географските означения;

9. подчертава необходимостта от рамка, която може да следва нарастващите изисквания на потребителите в световен мащаб и европейските производители. Земеделските производители се нуждаят от мерки за подкрепа като по-голяма гъвкавост и укрепване на фондовете за схеми за сертифициране, независимо дали се отнася до географски означения или до частни схеми за сертифициране, управлявани от земеделски производители, при условие че разполагат с гаранция от публичните власти по отношение на качеството и произхода на продуктите. Тези схеми трябва да бъдат гъвкави и да откликват бързо на новите изисквания на земеделските производители и на пазара;

Ролята на местните и регионалните власти

10. счита, че местните и регионалните власти имат сериозен опит и доказани умения в оказването на влияние и подкрепа на качеството на селскостопанските продукти чрез дейността си за управление на европейските планове за развитие на селските райони, устройство на територията и регионално развитие. Местните и регионалните власти често насърчават качеството като подкрепят схеми като ГО;

11. отбелязва новия подход в ОСП (напълно необвързано с производството подпомагане) и факта, че европейските земеделски производители все повече излизат на световния пазар. Следователно е повече от необходимо да се признае, че европейските земеделски производители покриват много по-високи стандарти за производство и качество (в области като устойчивост, хигиенни и санитарни гаранции за културите и за продуктите, условия на безопасност и зачитане на правата на работната ръка, хуманно отношение към животните и териториално развитие на регионите) от стандартите в трети страни и тези повишени изисквания следва да бъдат компенсирани чрез преки плащания и след 2013 г. Това е от особено значение за местните и регионалните власти, тъй като селскостопанските дейности на ЕС определят икономиката, ландшафта и обществото на всички региони;

12. подчертава, че би следвало да се създадат предпоставките за това, местните и регионалните власти да могат в рамките на европейските програми за развитие на селските райони да дават принос за качеството на селскостопанските продукти и/или цялостно да го развиват. Местните и регионалните власти имат ключова роля при определяне на приоритетите и изпълнение на програмите, които са се оказали успешни в развитието и осигуряването на ползи за европейските земеделски производители;

13. отбелязва положителните резултати на инициативите в подкрепа на териториализацията на селското стопанство, създаващи по-силни връзки между територията на произход, потребителите и земеделието; пазарите на селскостопанските производители и проявите, организирани в училищата, представляват конкретни примери, чрез които гражданите и по-специално децата, се запознават с растителните продукти, с методите за тяхното производство, с органолептичните им характеристики и със сезонния им характер; отправя искане към Европейската комисия да подкрепи разпространението на тези добри практики;

14. признава, че дейността на местните и регионалните власти за насърчаване на търсенето на качествена селскостопанска продукция чрез техните действия за подобряване на обществените поръчки във всички области, включително храната за училищата и болниците, би могла да допринесе съществено за постигане на целите на Зелената книга; затова призовава същите да се разпространят прогресивно и повсеместно, включително и чрез подходящи форми за подкрепа; призовава Комисията да вземе под внимание резултатите от тези проекти на местните и регионалните власти, като отчете някои елементи като намаляването на хранителните отпадъци в столовете, които взимат предвид качеството на земеделските продукти;

15. освен това подчертава и действията, предприети от редица местни и регионални власти на ЕС в трети страни, в рамките на програмите за развитите в подкрепа на традиционните методи на производство, зачитане на екосистемите, биологичното разнообразие и нуждите на местното потребление;

Производствени изисквания и стандарти за предлагане на пазара

16. припомня на Комисията, че селскостопанските производители, потребителите и индустрията продължават да отхвърлят идеята за европейска схема и европейски знак (това бе потвърдено неотдавна на конференция, посветена на стандартите, организирана от Комисията през февруари 2007 г.). За осигуряване на по-добра информация и връзка с потребителя върху опаковката следва ясно да бъдат изписани произходът и конкретното качество на производство. Освен това не се отчитат нито времето, необходимо за създаване на знака, нито разходите за проверките за съответствие на земеделските производители, нито връзката с потребителите под каквато и да е форма. В допълнение на това пазарът и земеделските производители са разработили собствени схеми за постигане на тези цели. За по-добро съотношение между качество и цена и по-добра връзка с потребителите, бихме препоръчали да се подкрепят ГО и частните схеми за сертифициране, при условие че разполагат с гаранции от публичните власти по отношение на качеството и произхода на тези продукти, в условията на яснота за потребителя и без да се създават допълнителни административни и финансови тежести;

17. препоръчва опростяване в областта на стандартите за предлагане на пазара, но подчертава необходимостта от установяване на по-тясна връзка между нуждите на производството и получения продукт посредством изясняване на използваната терминология, прилагане на законовите разпоредби и коректно информиране на потребителите посредством етикетите. Смята, че е необходимо да се премахнат ненужните пречки, както и залитанията относно количественото определяне на понятието за качество на храните; в тази връзка приветства неотдавнашното предложение на Европейската комисия за отмяна на стандартите за размера и формата на различните видове плодове и зеленчуци. Трябва да се запазят строги мерки за гарантиране защитата и доверието на производителите и потребителите. Това е особено важно при генетично модифицираните организми (ГМО) и генетично модифицираните храни. Подобни мерки обаче не следва да дублират защитата, предоставена от друго законодателство, предотвратяващо подвеждането на потребителите. За целта от полза би било да се изготвят ясни определения на нуждите на производството или дефинирането на характеристиките, определящи употребата на някои формулировки като „свободно отглеждани“ и „ниски емисии на парникови газове“. Би било полезно да се даде определение както за „генерични продукти“, така и за минималните изисквания за тяхната продажба. Освен това, би било полезно да се даде ясна дефиниция на Общността на някои „запазени термини“, с които се обозначават местни методи на производство, като „продукти, произведени във фермата“, „традиционни продукти“, „планински продукти“, „продукти без ГМО“ и други подобни: термини, които биха могли да бъдат отбелязвани върху етикетите на незадължителен принцип, при наличието на подходящо равнище на самоконтрол, който да подлежи непрекъснато на проверка;

18. подчертава постоянното изискване от страна на европейските потребители да знаят в коя страна е произведена храната им. Все повече примери сочат, че потребителите биват подвеждани в тази насока. Затова Комитетът настоява да се разшири задължението на етикета да се отбелязва страната, в която са произведени продуктите и да обхване всички първични, преработени продукти и основни съставки на крайните продукти, като шунката и сиренето;

19. предлага данъкът добавена стойност за продукти от селскостопански произход в държавите-членки да се уеднакви, тъй като чрез лоялна конкуренция между селскостопанските производители се осигурява по-добро качество на продуктите;

Специфични схеми на ЕС за качество

20. подчертава необходимостта да се спечели доверието на потребителите от цял свят в европейската система за ГО. Потребителите имат очевидна нужда от по-добра информация за естеството на системите, зачитането на техните права на интелектуална собственост в цял свят и начина, по който те са неразривно свързани с регионалните общности; ето защо е от съществено значение лансирането на промоционални кампании със специален бюджет, които да информират потребителя. В рамките на Европейския съюз държавите-членки следва да вземат мерки по служебен път за прекратяване на незаконното използване на означения като ЗНП и ЗГО на техните територии в съответствие с член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) 510/06;

21. подчертава необходимостта, чрез пълна прозрачност да бъде спечелено доверието на потребителите; ето защо системата на ГО следва да се разшири, като се прибавят и преработените продукти. За да се съхрани целостта на ГО в бъдеще, в случаите при които продуктите, подлежащи на ГО, са обозначени на етикета на крайния продукт, трябва да се гарантира, че съдържанието на тази съставка е в достатъчно значително количество, за да бъде тя определяща и че използването на ГО е разрешено от съответното сдружение за защита на ГО и от властите;

22. смята, че по отношение на ГО е важно да се определят критерии, чрез които да се определи дали наименованието не подлежи на патентоване или може да бъде защитено като ГО. Списъкът на продуктите може да бъде разширен, като се включат горските плодове и диворастящите гъби, както и произведените от тях продукти; също трябва да се гарантира, че списъкът включва продукти от горски и други плодове. Освен това Комисията би трябвало да вземе предвид съществуването на колективни схеми за сертифициране, признати в държавите-членки (схеми за специфично качество) и би трябвало да предложи общи стандарти на държавите-членки за признаване на тези механизми за качество;

23. счита, че е необходимо да се постигне по-добра хармонизация по отношение на вида на органите и процедурите за контрол и сертифициране на екологичните продукти, така че да се затвърди безопасността на храните и доверието на потребителите чрез нов европейски знак за биологично земеделие, който да гарантира еднакви критерии за производство, контрол и сертифициране на равнището на Общността и да спомогне за разрешаване на проблемите и за насърчаване в по-голяма степен на единния европейски пазар на екологични продукти и може в задоволителна степен да допринесе за подобряване на информацията за потребителя относно съществуващите общи ефективни стандарти и контрол на продуктите на биологичното земеделие на цялата територия на Европейския съюз;

24. твърди, че не е необходимо да се разглежда създаването на нови схеми, а би трябвало да се подкрепят съществуващите схеми в области като хуманното отношение към животните. Подкрепа от страна на Комисията под формата на насоки и доверие е добре дошла, но всяко предложение за разработване на нов знак е ненужно на пазар, на който съществуващият знак е признат и ценен, като например френският знак „label rouge“;

25. вместо това смята за необходимо да се въведе система от санкции, насочена срещу незаконното използване на защитените наименования и да се посочат конкретни лица, на които да бъде възложена отговорността за наблюдение и предлагане на санкции във всички държави-членки на ЕС;

26. обръща внимание, по отношение на защитените наименования, на възможността да се включи задължението всички държави-членки да защитават наименованията за произход срещу злоупотреба или имитация на същите. Освен това предлага да се разграничат начините и разпоредбите за защита на продуктите със защитено наименование, правейки разлика между тези, които притежават значителна международна репутация и предназначение главно за износ, а оттам и са подложени на по-голям риск от фалшифициране или злоупотреба, и продуктите, които се разпространяват повече на местния пазар и следователно са по-слабо изложени на неправомерно използване на маркировките за произход. За тази категория продукти предлага използването на опростена процедура за признаване, която да дава възможност за защита на национално или регионално равнище. Във връзка с особено бързото развитие на производствените техники и технологиите за преработка в някои сектори, смята за подходящо да се предвидят възможности за привеждане в съответствие, посредством опростени процедури, на условията за производство;

27. би било целесъобразно да се насърчи разширяването на защитата на ЗНП и ЗГО и в рамките на СТО. Следва да се положат усилия за сключването на двустранни споразумения с различни страни извън ЕС за взаимно признаване на наименованията на хранителните и селскостопански продукти предвид растящия брой нови молби за ГО от трети страни, КР предлага да се проучи въпросът за създаване на Европейска агенция за качеството на селскостопанското производство. Независимо дали продуктите се изнасят или не, те трябва да могат да се възползват от схемите за сертифициране на ЕС. Формата на международна защита евентуално би могла да се различава в зависимост от риска от присвояване наименованието на продукта. Например наименованията на продуктите с висок риск от присвояване, които се изнасят, биха могли да се нуждаят от международна защита в рамките на СТО. За продуктите с умерен риск от присвояване, които се продават предимно на местния пазар, процедурата би могла да бъде опростена, с признаване от държавата-членка и изпращане на информацията в Брюксел (подобно на настоящото равнище на временна защита) и европейска правна защита. Важно е също да се предвиди, че ГО са защитени в рамките на ЕС и да се гарантира, че държавите-членки осъществяват контрол на територията си, така че да са длъжни да се намесят ex-officio, в случай че се присвои или подправи защитено наименование. КР предлага да се добави специфична разпоредба в този смисъл към член 13 от Регламент 510/06. Защитата ex-officio би трябвало да бъде отстоявана от Комисията в международен план и особено в ЕС;

28. счита за необходимо изрично да се забрани използването на генетично модифицирани организми във всички етапи на производство, свързани със ЗНП (защитени наименования за произход), ЗГО (защитени географски означения) и ХТСХ (хранителни продукти с традиционно специфичен характер), за да се гарантира и осигури оцеляването на традиционните методи на производство и специфичните характеристики на продуктите;

Схеми за сертифициране

29. препоръчва да се насърчи по-активно участие на организациите на производителите и пазарите да поемат инициативата в тази област. Добре структурирани частни схеми, управлявани от производителите, са по-чувствителни от законодателството и следователно реагират по-бързо на местното търсене. Такива схеми съществуват в Швеция, Обединеното кралство и Германия;

30. счита, че съществуващите схеми за сертифициране на продуктите с добавена стойност биха отговорили по-добре на обществените изисквания, ако предоставят ясна и надеждна информация за мястото и методите на производство и хранителното съдържание;

31. счита, че ще е полезно създаването на общи насоки, което ще подобри информацията за потребителите относно минималните изисквания за основното качество на хранителните продукти. Насоките трябва да се изготвят от независими комисии с консенсус от всички заинтересовани страни в хранителната верига, независимо от географското местоположение;

32. счита, че ключът към успеха на частните схеми е участието на производителите. Важно е също така всестранното насърчаване на сдруженията на производителите. Това ще гарантира, че проверките, разходите и стандартите ще са наистина от полза за европейските земеделски производители;

33. подчертава необходимостта да се вземат предвид финансовите и административните разходи за дребните производители, които използват занаятчийски селскостопански практики; в тази връзка призовава за запазването на дерогациите, разрешени за този вид производство, тъй като при него по структурни причини не могат да се приложат някои стандарти;

Разни

34. приканва Комисията да разгледа необходимостта от повече гъвкавост и увеличаване на бюджета за насърчаване. Необходимо е да се преразгледат приоритетни области от този бюджет, така че да се отдели повече внимание на схемите за сертифициране, независимо от тяхното естество;

35. счита, че европейските земеделски производители могат да получат повече признание и да подобрят пазарните си системи, ако правилата за отпускане на държави помощи са по-гъвкави за насърчаване продажбата на храни и ако се развият и подобрят публичните системи на Общността за сертифициране на качеството (ЗНП, ЗГО, ГТС, знак на НОР, биологично земеделие);

36. призовава за създаването на инструменти за микрокредитиране на дребните селскостопански производители, които инвестират в увеличаване на производството на качествена продукция и местната сигурност на хранителните доставки. В тази връзка призовава да се обмисли възможността за канализиране на ресурсите, които понастоящем се заделят за интервенционни мерки, насочени към производителите, които възприемат начини на производство в полза на справедливо и устойчиво селско стопанство;

37. за да се избегне предизвикването на объркване и административни усложнения, не следва да се подкрепя създаването на нови общностни схеми за сертифициране. Би било полезно обаче, да се създадат насоки, които да гарантират обективното съдържание на другите системи за сертифициране (ISO, БИО и др.) за продукти различни от тези със ЗНП и ЗГО. Освен това би било целесъобразно да се активизира и координира по-добре сътрудничеството между различните контролни органи;

38. предлага Комисията да извърши преглед на сертифицирането на ХТСХ (хранителни продукти с традиционно специфичен характер) и да въведе специална марка за качество на европейските храни, която да представлява нова схема за сертифициране на традиционни/местни/занаятчийски продукти и чрез съчетаване на набор от минимални параметри за качество се отнася до други ценности, свързани с региона на производство, местната/регионалната икономика, устойчивото земеползване, приноса им към запазване на населението в селските райони, туризма, качеството на живот на местно ниво и др. Схемата за сертифициране следва да използва термини като традиционен продукт, местен продукт, регионален продукт и т.н.;

39. призовава Комисията да окаже финансова подкрепа, както в рамките на единния пазар, така и в трети страни, за информационни и рекламни кампании за популяризиране и обяснение на значението на различните европейски етикети за качество на земеделските продукти, както и на подробните условия и правила, които трябва да бъдат изпълнени от европейските земеделски производители в сравнение с други страни (по отношение на околната среда и хуманното отношение към животните, високите стандарти за безопасност на храните и т.н.).

Брюксел, 13 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Зелена книга миграция и мобилност“

(2009/C 120/07)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— е на мнение, че разглеждането на европейско ниво на общите предизвикателства, пред които трябва да се изправят образователните системи на държавите-членки, представлява значителна европейска добавена стойност, която може да даде значителни импулси за оформянето на политиката на държавите-членки в областта на образованието. Образованието е от основно значение за интеграцията и активното участие в социалния и професионалния живот;

— препраща във връзка с това изрично към особената роля, която има да изпълнява в бъдеще Комитетът на регионите, тъй като европейските местни и регионални власти в някои държави-членки отговарят за областта на училищното образование;

— подчертава основната роля на предучилищното и училищното образование в интеграцията на деца и младежи с мигрантски произход и изтъква във връзка с това особено значението на владеенето на езиците, или един от езиците, на които се осъществява обучението и на езиците на общуване на страната, в която те живеят;

— вижда в засилената миграция засилване не само на културното, но и на езиковото многообразие на Европейския съюз, което може да бъде превърнато в допълнително конкурентно предимство на световния пазар чрез съответно развитие на съществуващите езикови познания; предупреждава, следователно, засилената миграция да не се разглежда само като бреме за държавите-членки на ЕС, а се застъпва за това, тя да бъде възприемана като шанс също и в светлината на демографското развитие в Европа;

— призовава Европейската комисия, в рамките на задълбочено разглеждане на въпроса на европейско ниво, да се занимае и със следните, невключени в Зелената книга аспекти:

  — повишаване на участието в образованието на деца и младежи с миграционен произход;

  — мотивиране на родителите с мигрантски произход да се възползват от предлаганите възможности за образование;

  — професионалното обучение за деца и младежи с мигрантски произход (включително аспекти на професионалната ориентация, както и на свързаното с професията насърчаване на езиковите умения).

Докладчик: г-жа Ursula Männle (DE/ЕНП, член на Ландтага на федерална провинция Бавария

Отправен документ

„Зелена книга — Миграция и мобилност: предизвикателствата и възможностите за образователните системи в ЕС“

COM(2008) 423 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

1. подчертава значението на сътрудничеството в ЕС в областта на образованието за общественото и икономическо развитие на Европа в рамките на Лисабонската стратегия и във връзка с това счита за много важно по-нататъшното укрепване на аспекта на образованието в триъгълника на знанието;

2. потвърждава, че сътрудничеството в ЕС в областта на образованието трябва да се осъществява в съответствие с член 149 и член 150 и да отговаря на изискванията на субсидиарността;

3. ето защо приветства факта, че в Зелената книга Европейската комисия посочва политиката в областта на образованието като категорично залегнала в компетенциите на държавите-членки;

4. изтъква във връзка с формулировката в заглавието на Зелената книга, че възможности и предизвикателства съществуват най-вече на равнището на образователните системи на държавите-членки и че въз основа на разпоредбите на договорите не може да се говори за образователните системи на ЕС, тъй като вземането на решения относно политиката в областта на образованието става на национално и евентуално на регионално и местно ниво;

5. въпреки това уточнение по отношение на основното референтно равнище, е на мнение, че разглеждането на европейско ниво на общите предизвикателства, пред които трябва да се изправят образователните системи на държавите-членки, представлява значителна европейска добавена стойност, която може да даде значителни импулси за оформянето на политиката на държавите-членки в областта на образованието;

6. вижда значителна полза в осъществяването на задълбочен информационен обмен и обмен на опит между държавите-членки и придава във връзка с това голямо значение най-вече на разпространението на добрите практики на държавите-членки от Европейската комисия;

7. препраща във връзка с това изрично към особената роля, която има да изпълнява в бъдеще Комитетът на регионите, тъй като европейските местни и регионални власти в някои държави-членки отговарят за областта на училищното образование, а отчасти дори разполагат и с изключителни компетенции в тази област;

8. отдава голямо значение на резултатите от сътрудничеството в рамките на работната програма „Образование и обучение до 2010 г.“, приветства особено прилагането на мерките за взаимно обучение (*peer learning*), които дават възможност за задълбочен процес на взаимно учене на доброволна основа и благодари във връзка с това на членовете на групата за споделяне на опит относно достъпа до образование и социалното приобщаване за тяхната дейност;

9. поради това подкрепя инициативата на Европейската комисия чрез представяне на Зелена книга за миграцията и мобилността по време на Европейската година на междукултурния диалог 2008 г. да допринесе за приобщаването на деца и младежи с мигрантски произход и по този начин за запазване на социалното сближаване;

10. приветства дългосрочната стойност на разяснителната работа сред обществеността, свързана с Европейската година на междукултурния диалог и изтъква във връзка с това най-вече плаката по повод на Деня на Европа 2008 г., който се радваше на голямо търсене от страна на училищата;

11. подкрепя намерението на Европейската комисия да представи на широката европейска общественост по достъпен начин, под формата на консултация, състоянието на образованието на децата и младежите с мигрантски произход и очаква с голям интерес резултатите от тази консултация;

12. смята, че предвиденият за консултацията срок от пет месеца предлага достатъчно време за подробно изработване на позиция по въпроса и призовава своите членове да подкрепят на регионално и местно равнище участието на заинтересованите страни в общоевропейската консултация;

13. отбелязва обаче, че още през декември 2008 г., т.е. преди изтичане на периода на консултацията, Комисията ще представи предложения за нова рамка на открития метод на координация, които вероятно ще включват и политически дебат относно интеграцията на деца и младежи с мигрантски произход и очаква, че Комисията ще се съобрази подобаващо със становището на Комитета на регионите;

14. подкрепя избраната от Европейската комисия широка дефиниция на понятието „мигрантски произход“, която, както и в рамките на провеждането на проучвания на ОИСР за целите на международното оценяване на учениците (PISA), обхваща и лица, които по рождение или по натурализация са придобили гражданството на страната, в която живеят, или са деца на такива лица;

15. приветства предприетото от Европейската комисия фокусирано разглеждане чрез ограничаване на темата до деца и младежи с мигрантски произход, които едновременно с това са и в неблагоприятно социално-икономическо положение, тъй като по мнение на Комитета на регионите по отношение на тази група съществува най-голяма необходимост от действия;

16. вижда на фона на големия приток на граждани от други държави-членки на ЕС и от трети страни към държави-членки на ЕС необходимост от действия, насочени към образователните системи на национално равнище, които могат да бъдат подкрепени чрез разпространяване на резултатите от процедурата за консултации, както и чрез последващо разглеждане на въпроса на европейско равнище;

17. изразява съгласие с гледната точка на Европейската комисия, че образованието е ключ към интеграцията и успешното участие в обществения и професионалния живот;

18. подчертава основната роля на предучилищното и училищното образование в интеграцията на деца и младежи с мигрантски произход и изтъква във връзка с това особено значението на владеенето на езиците, или на един от езиците, на които се осъществява обучението и на езиците на общуване на страната, в която те живеят;

19. вижда в засилената миграция засилване не само на културното, но и на езиковото многообразие на Европейския съюз, което чрез съответно валидиране на съществуващите езикови познания може да бъде превърнато в допълнително конкурентно предимство на ЕС на световния пазар;

20. застъпва се в този контекст за това, да се отделя по-голямо внимание на културния, езиковия и интелектуалния потенциал на мигрантите и да се насърчава превръщането на законните мигранти в носители на взаимния обмен между културите;

21. предупреждава, следователно, засилената миграция да не се разглежда само като бреме за държавите-членки на ЕС, а се застъпва за това, тя да бъде възприемана като шанс също и в светлината на демографското развитие в Европа;

22. подчертава значението на препоръката на Европейския парламент и Съвета относно ключовите компетенции за учене през целия живот също и по отношение на приобщаването на децата и младежите с мигрантски произход;

Относно състоянието на образованието на децата и младежите с мигрантски произход

23. отбелязва със загриженост състоянието на образованието на децата и младежите с мигрантски произход, представено от Европейската комисия, разглежда интеграцията на деца и младежи с мигрантски произход като едно от големите политически предизвикателства и подчертава свързаната с това належаща необходимост от действия;

24. изразява съгласие с разбирането на Европейската комисия, че един провал на училищната интеграция на децата и младежите с мигрантски произход може да представлява първото звено от поредица неуспехи, която, минавайки през отпадане от училище и безработица поради ниска квалификация, може в крайна сметка да завърши с провал на социалната интеграция;

25. разглежда навързването на различни фактори (включително липсващи или недостатъчни познания по езика, на който се осъществява обучението и поради това неспособност за участие в учебните часове и съответно демотивиране; все още твърде слаба гъвкавост на образователните системи при предлагането на възможности за образование, приспособени към нуждите на децата и младежите с мигрантски произход, недостатъчен достъп до образование в дома и липса на внимание и извънучилищни грижи за децата и младежите от страна на родителите) като причина за различията в образователните резултати при децата и младежите с мигрантски произход;

26. категорично споделя направената от Европейската комисия оценка в нейното съобщение „Подобряване на способностите за XXI век: Програма за европейско сътрудничество по въпросите на училищата“, че само по себе си училището не може да компенсира неравностойното социално положение на учениците;

27. подчертава своето убеждение, че успешната интеграция на лица с мигрантски произход изисква висока степен на готовност, време, усилия и откритост от всички страни;

28. поради това съжалява, че в Зелената книга не се посочва личната отговорност на родителите, както и в известна степен отговорността на децата и младежите съобразно тяхната възраст, въпреки специфичната им ситуация да покажат готовност за интегриране и да проявят в предложените рамки собствена инициатива, за да направят опит, например чрез участие в предлаганите възможности за образование и съответно в мерки за допълнителна квалификация, да смекчат или да преодолеят настоящото си неравностойно социално-икономическо положение;

29. разглежда задължението за посещаване на училище като безусловна гаранция за успешната интеграция на децата и младежите с мигрантски произход и се застъпва настойчиво за тясно сътрудничество между училището и семейството по отношение на спазването на задължението за посещаване на училище; това се отнася и до даването на разрешение за участието на децата и младежите в часове по физическо възпитание и по плуване, както и в училищни екскурзии;

30. също както и Европейската комисия, вижда в засиленото партньорство с множество участници от сферата на образованието и младежките дейности (детски градини, училища, работа с младежта) основни подходи за решаване на проблемите, като според Комитета особено важна роля се пада на семейството, тъй като то действа като важен източник на импулси за формиране на цялостна нагласа към изграждането на очаквания за живота, а с това — и за индивидуалния успех в образованието;

31. придава голямо значение на възможно най-ранното включване на децата с мигрантски произход в образование в ранна детска възраст, като се отчита абсолютната необходимост от правилното и свободно говорене на езиците или на един от езиците на страната, в която живеят, за да могат те да се ползват от предлаганите от образователната система възможности, тъй като по този начин още преди началото на основното образование могат да се анализират и съответно да се отстранят езиковите трудности и да се положи важна основа за равноправно участие в училищното обучение;

32. ето защо призовава националните правителства, както и местните и регионалните власти да придадат по-голяма тежест на интегрирането на деца и младежи с мигрантски произход;

33. насърчава във връзка с това особено местните и регионалните власти да предприемат съответните възможни мерки в рамките на своята сфера на компетентност;

Относно предложените конкретни мерки, които политиците биха могли да предприемат, за да окажат положително влияние върху състоянието на образованието на децата и младежите с мигрантски произход

34. приветства категорично факта, че при изготвянето на своята Зелена книга Европейската комисия не се ограничава само до излагане на положението на децата и младежите с мигрантски произход, а освен това е представила обобщение на различните политически концепции за решаване на съществуващите проблеми;

35. приветства също така факта, че в рамките на представения като допълнение към Зелената книга работен документ на Комисията [SEC (2008) 2173] бе изготвен относително обширен списък на допълнителните инициативи в областта на образователната политика за интеграция на децата и младежите с мигрантски произход, отчасти с препратки към документи на разположение в интернет, който предлага широк поглед върху усилията на отделните държави-членки, както и на неевропейски държави в тази област;

36. посочва изрично значението на местните и регионалните власти при търсенето на практически решения за по-добра интеграция на децата и младежите с мигрантски произход;

37. счита образователната дейност във възпитателни заведения за деца в ранна детска възраст, както и обучението през първите години в училище за решаващи за училищния успех на децата и младежите с мигрантски произход, тъй като този период поставя определящ отпечатък върху цялата по-нататъшна образователна биография;

38. предлага във връзка с това да се предвиди засилено сътрудничество между училищата и обществените библиотеки, да се запознаят по-интензивно децата и младежите със света на книгите и по този начин да се подкрепи езиковото развитие на децата и младежите, но също и чувството за съпричастие към обществото;

39. в този контекст се застъпва за това, детските градини и училищата да отдават особено значение на подкрепата от ранен етап за всяко отделно дете и на формирането на неговото самоуважение, както и на неговото самоопределяне в рамките на междукултурната ценностна ориентация в ранна детска възраст, като изключително внимание се отдава на изграждащите доверие основни преживявания, начини на изразяване и тълкуване, свързани с разбирането на целия спектър от възможни преживявания, за да може у децата да се укрепи колкото се може по-рано една основна система на смисъл и ценности, която да им позволява да се ориентират в един сложен свят и да се справят с кризи, разриви и преходи;

40. препоръчва в учебните планове на детските градини и основните училища да бъде включена учебна цел „емпатия“ в смисъл на социално обучение, за да могат децата да добият способността да вникват без усилия в света на мислите и чувствата на другите и да показват уважение и откритост спрямо убежденията на другите;

41. предлага да се обърне особено внимание на аспектите, свързани с равенството на половете;

42. е на мнение, че за преодоляване на настоящите проблеми, свързани с различията в образователните резултати на учениците с мигрантски произход, най-подходящо е прилагането на пакет от мерки, в който езиковото образование е включено като хоризонтална дейност, обхващаща всички етапи на образование;

43. препоръчва освен това, в рамките на училището положителното представяне на явлението „мигрантски произход“ да залегне като интердисциплинарна учебна концепция, така че учениците да възприемат мигрантския произход на собственото си семейство или на своите съученици като нещо положително и обогатяващо;

44. подчертава необходимостта от консултирането на младежи без завършено образование и техните родители относно учебните и професионалните възможности, които съществуват за тях, за да могат допълнително да получат професионална квалификация;

45. обръща внимание на факта, че компетентните власти на национално, регионално и местно равнище биха могли да продължат да запазват финансовите средства за образование, освобождаващи се поради намаляване на раждаемостта в държавите-членки на Европейския съюз, за подобряване на качеството на образованието, както и за оборудване на учебните заведения;

46. препоръчва, с оглед на интеграцията на деца, младежи и възрастни с мигрантски произход, да се работи за формиране на общественото мнение чрез организиране на медийни кампании, като би могла например да се представи интеграцията на обществено известни личности с мигрантски произход;

47. подчертава правото на мигрантите да поддържат родния си език и препоръчва да се насърчава многоезичието;

48. призовава местните и регионалните власти в ролята им на работодатели да обучат своите служители в междукултурни умения и, ако е необходимо, да увеличат дела на служителите с мигрантски произход, като отчитат тяхната пригодност, способности и резултати и оценяват подобаващо езиковите им и междукултурни умения;

Относно разглеждането на въпроса на европейско равнище

49. споделя мнението на Европейската комисия, че практическото използване на интереса на държавите-членки в европейско сътрудничество при интеграцията на деца и младежи с мигрантски произход под формата на представяне на добри практики от държавите-членки, регионите и градовете може да донесе европейска добавена стойност;

50. подчертава обаче в този контекст, че свързаните с това проблеми не могат да бъдат решени на европейско равнище, както се посочва в Зелената книга, а могат само да бъдат обсъдени, като решението за прилагане на евентуални политически мерки е изцяло в правомощията на националните, регионалните или местните власти;

51. призовава европейските регионални и местни власти да проверят задълбочено до каква степен подпомагането по програми на Общността, като програмата за учене през целия живот (2007-2013 г.) или от структурните фондове може да бъде използвано за мерки за интеграция на деца и младежи с мигрантски произход и съответно за насърчаване на междукултурния диалог или как намиращите се вече на етап на планиране проекти могат да бъдат адаптирани към съществуващите общностни директиви за подпомагане, така че тези мерки да получат реална възможност за финансиране;

52. посочва във връзка с това ползата от Европейския фонд за интеграция на граждани на трети страни и отправя молба към своите членове да лобират на местно и регионално равнище за използване на този фонд с оглед на финансирането на мерки за интеграция на деца и младежи с мигрантски произход;

53. изразява очакване, че в рамките на предвидения от Европейската комисия за декември 2008 г. проект за стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението като структура-приемник на сегашната работна програма „Образование и обучение 2010 г.“ ще бъде отделено достатъчно внимание на интеграцията на деца и младежи с мигрантски произход;

54. призовава Европейската комисия, в рамките на задълбочено разглеждане на въпроса на европейско равнище, да се занимае и със следните, невключени в Зелената книга аспекти:

— повишаване на участието в образованието на деца и младежи с мигрантски произход;

— мотивиране на родителите с мигрантски произход да се възползват от предлаганите възможности за образование;

— професионалното обучение за деца и младежи с мигрантски произход (включително аспекти на професионалната ориентация, както и на свързаното с професията насърчаване на езиковите умения).

55. отбелязва, че Европейската комисия се застъпва за приемането на показатели и средни европейски референтни стойности (критерии) с оглед на резултатите в областта на образованието и посещаването на училище от деца и младежи с мигрантски произход;

56. напомня, че в рамките на приемането на инструмента на средни европейски референтни стойности (критерии) за общото и професионалното образование чрез заключенията на Съвета от 5 май 2003 г. се подчертава, че европейските средни референтни стойности не включват определяне на цели за отделните държави и не изискват решения, които трябва да бъдат взети от съответните правителства, макар че националните мерки въз основа на национални приоритети ще допринесат за постигане на референтните стойности;

57. препраща към приетата през май 2007 г. по време на германското председателство съгласувана рамка от показатели и критерии за наблюдаване на напредъка по отношение на целите от Лисабон в областта на общото и професионалното образование, както и към факта, че държавите-членки не са последвали предложението на Европейската комисия за приемане на нови показатели за училищата по принципни съображения, но и поради свързаните с приемането на нови показатели административни и финансови разходи;

58. подчертава по принцип, че в рамките на сътрудничеството в ЕС в областта на образованието определянето на европейски средни референтни стойности (критерии) следва да продължи да бъде изключение и че областта им на приложение не следва да се разширява извън рамките на петте съществуващи средни референтни стойности, още повече че става все по-ясно, че постигането до 2010 г. на доброволно определените цели на европейско ниво няма да е възможно в четири от всеки пет случая;

59. категорично подчертава, че създаването на нови показатели може евентуално да доведе до значителни допълнителни административни разходи за националните, регионалните и местните власти, каквито, предвид усилията на Комисията за намаляване на бюрокрацията, биха могли да се обсъждат само при наличие на подробен и положителен анализ на разходите и ползите;

60. застъпва се на този фон за концентриране на усилията върху вече съществуващите показатели и европейските средни референтни стойности;

61. ето защо вижда европейска добавена стойност не в приемането на нови показатели, а в изготвянето на списък на добри практики по отношение на образователните постижения и посещаването на училище от деца и младежи с мигрантски произход;

62. е убеден, че с оглед на разработването на бъдещото сътрудничество на ЕС в областта на образованието един такъв списък може да бъде централен елемент от задълбочен обмен на информация и опит и да даде решаващи импулси за самостоятелното разработване на интеграционната политика на национално, регионално и местно равнище;

63. затова призовава Европейската комисия, след оценка на резултатите от консултацията и след обсъждане в съответните органи на европейско ниво — с участие на регионалните и местните власти и евентуално на групата за споделяне на опит относно достъпа до образование и социалното приобщаване, да изготви такъв списък с конкретни, приложими в практиката решения за съществуващите в проблеми по отношение на образователните постижения и на посещаването на училище от деца и младежи с мигрантски произход;

64. продължава да смята, че е необходимо Комисията да предостави впоследствие този списък на компетентните национални, регионални и местни органи; такъв списък би могъл да обхваща напр. добри практики в следните области:

— деца: възможно най-рано включване в образователни дейности в ранна детска възраст с едновременно, цялостно и ориентирано към индивидуалните потребности на детето насърчаване на езиковите умения и диагностициране на езиковите проблеми, както и евентуално участие в програми за логопедична терапия;

— деца и младежи: провеждане по време на задължителното образование на мерки за подпомагане на изучаването на езици във всички нива на училищното образование, евентуално временно предлагане на часове по чужди езици за деца и младежи със значителни дефицити по отношение на езика, на който се осъществява обучението, до преодоляване на изоставането в областта на езика; създаване на мрежи на т.нар „наставници“ за подпомагане на децата и младежите в училище и в процеса на обучение;

— родители: систематично и целенасочено разясняване на възможностите на образователната система на базата на многоезични, издадени от компетентните власти информационни брошури; разработване на възможности за изучаване на езици за родителите с мигрантски произход — при това, поради решаващата роля на майката, създаване на възможности за езикова квалификация за майки, които не владеят в достатъчна степен език, на който се осъществява обучението на децата им; проверка на възможността за използване и обучаване на доброволци, владеещи няколко езика, които да помагат на родителите да преодолеят неравностойното си положение в езиков, културен и социален план;

— учители: по-задълбочено разглеждане на аспекти, свързани с имиграцията в обучението на учителите (в първоначалното обучение, както и при повишаване на квалификацията); насърчаване на лица с мигрантски произход да следват педагогика, за да служат за пример на децата и младежите с мигрантски произход по отношение на възможностите, които разкрива образованието;

— училища: предоставяне на целенасочена подкрепа за училищата със значителен дял на мигранти, особено чрез създаване на възможност за намаляване на броя на учениците в класа, подпомагане на учителите чрез специалисти в социално-педагогическата област, работещи с младежи, организиране на следучилищен контрол върху подготовката на училищните задачи и създаване на система от наставници, включваща по-възрастни ученици и студенти със или без мигрантски произход; евентуално разработване на специфични за училищата междукултурни профили и тяхното представяне в живота на училището, като езиците на мигрантите биха могли да играят особена роля като работни общности;

— хора, работещи с младежи, и социални работници: по-силна връзка с училищата с цел полагане на грижи за деца и младежи от семейства с мигрантски произход, които са също така и в неблагоприятно социално-икономическо положение.

65. обръща внимание върху нарастващото значение на електронното обучение, което се характеризира с това, че е независимо от времето и пространството, предлага нови възможности за изучаване на езици и дава шанс за опознаване също и на хора и култури в отдалечени региони, и призовава Комисията да потърси области за приложение на методите на електронното обучение за интеграция на деца и младежи с миграционен произход;

66. обръща значително внимание на сътрудничеството с международни организации (ОИСР, ЮНЕСКО) и призовава във връзка с това за засилване на взаимодействието най-вече със Съвета на Европа;

Относно ролята на Директива 77/486/ЕИО относно образованието на децата на мигриращи работници

67. отбелязва, че приложното поле на Директива 77/486/ЕИО относно образованието на децата на мигриращи работници е ограничено до граждани на ЕС и по данни на Европейската комисия досега директивата се прилага само частично;

68. вижда във факта, че директивата не се отнася до граждани на трети страни, както и в съществуващата за държавите-членки възможност за уреждане на отделни аспекти, които считат за особено важни с оглед на интеграцията на деца и младежи с мигрантски произход чрез двустранни споразумения между отделните държави-членки, както и с трети страни, значителни индикации, че нито съдържанието на директивата, нито самият инструмент на директивата дават убедителен отговор на тенденциите, свързани със сегашната ситуация на миграцията в Европа;

69. отбелязва, че в Зелената книга Европейската комисия изразява значителни съмнения доколко е подходящо да се запази директивата;

70. на този фон препоръчва на Европейската комисия, на Европейския парламент и на Европейския икономически и социален комитет да бъде отменена Директива 77/486/ЕИО относно образованието на децата на мигриращи работници.

Брюксел, 13 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно универсалната услуга в областта на електронните съобщения и бъдещите мрежи и интернет

(2009/C 120/08)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— подчертава, че изискването за функционален достъп до интернет на достъпна цена е много важно за икономическия, социален и териториален растеж и включването на цялата територия на ЕС;

— отбелязва, че като услуга, която може да се сравни с другите комунално-битови услуги като водоснабдяване и енергоснабдяване, широколентовият достъп вече все повече се разглежда като „4-ата комунално-битова услуга“;

— подчертава, че съществува необходимост ЕС да гарантира, че услугите и висококачествените съобщения се предлагат на разумни цени на всички граждани, независимо от тяхното социално или географско положение

— подчертава ключовата роля и отговорност на местните и регионални власти, които могат да допринесат за осигуряване на високоскоростен интернет в регионите, където пазарните механизми се оказват недостатъчни за изграждането му, да бъдат водещи при осъществяването на пилотни проекти за преодоляване на пропастта пред електронния достъп и при разработване на нов подход, чрез който обществените онлайн услуги да се насочат към гражданите;

— неколкократно е анализирал и обсъждал различните решения, които се прилагат от местните и регионални власти в Европа, и признава, че няма едно единствено универсално решение; това, което е подходящо за голям градски център, може да не е подходящо за други райони, например, малък планински район със сложен, неравен терен или рядко населен, в който са необходими допълнителни усилия за осигуряването на какъвто и да е вид услуга.

Докладчик: Robert Bright (UK/ПЕС), член на Градския съвет на Нюпорт

Отправни документи

„Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно втория периодичен преглед на обхвата на универсалната услуга в областта на електронните съобщителни мрежи и услуги в съответствие с член 15 от Директива 2002/22/ЕО“

COM(2008) 572 окончателен

„Съобщение от Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите: Съобщение относно бъдещите мрежи и интернет“

COM(2008) 594 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ (КР)

A. **Универсална услуга в областта на електронните съобщения**

Общи бележки

1. натоварен с това да гарантира, че на всички, които искат универсална услуга в областта на електронните съобщения, се осигуряват необходимите за развитие и участие в обществото услуги, приветства втория периодичен преглед на обхвата на универсалната услуга в областта на електронните съобщителни мрежи; това е важна стъпка в прегледа на равенството на достъпа, интегративността и участието в търговията навсякъде в ЕС. Като услуга, която може да се сравни с другите комунално-битови услуги като водоснабдяване и енергоснабдяване, широколентовият достъп вече все повече се разглежда като „4-ата комунално-битова услуга“. КР посочи ИКТ като двигател за увеличаване на конкурентоспособността и подобряване на публичните услуги в обновената Лисабонска стратегия на ЕС, за да:

— могат информационните и комуникационни технологии да застанат в основата на едно информационно общество, което е отворено за всички и удовлетворява нуждите на всички членове на обществото, в това число и хората с увреждания, възрастните хора и всички заплашени от социално изключване;

— могат електронните съобщения да отговорят на въпроса за недостъпността за граждани, живеещи в тези райони (предимно селски), които понастоящем нямат адекватен достъп до информационните съобщителни мрежи и услуги;

— може универсалната услуга в областта на електронните съобщения, която изисква определен минимум за услуга с определено качество или скорост да е на разположение на всички ползватели, да създаде по-добра възможност за преодоляване на цифровото разделение в бъдеще;

— бъде осъвременявана универсалната услуга, като се има предвид, че откакто е въведена, обхватът ѝ остава почти непроменен и все още е ограничен до единична връзка;

— в бъдеще ползването на интернет може да нарасне, като в Европейския съюз не се ограничава от проблеми като нарастващия недостиг на Internet Protocol (IP) адреси или проблеми, свързани със сигурността. В този контекст, КР приветства консултациите на Европейската комисия относно „Интернет на нещата“ и желае да подчертае необходимостта от преминаване от интернет протокол IPv4 към подобрената версия IPv6, която улеснява разширяването на интернет, а това има преки последствия за конкурентоспособността на Европа.

2. подкрепя четирите конкретни елемента в обхвата на директивата за универсалната услуга и подчертава, че бъдещото развитие на широколентовия достъп, универсалната услуга и интернет ще има важни последици за териториалното, социалното и икономическото сближаване в държавите-членки на ЕС. Необходимо е ЕС да гарантира, че услугите и висококачествените съобщения се предлагат на разумни цени на всички жители или потребители, независимо от тяхното социално или географско положение, както и да се отчита по-добре регионалното измерение, когато се преценяват последиците от мерките ([1]);

3. подчертава ключовата роля и отговорност на местните и регионални власти, които могат да допринесат за осигуряване на висикоскоростен интернет в регионите, където пазарните механизми се оказват недостатъчни за изграждането му, да бъдат водещи при осъществяването на пилотни проекти за преодоляване на пропастта пред електронния достъп и при разработване на нов подход, чрез който обществените онлайн услуги да се насочат към гражданите ([2]);

4. подчертава, че е необходимо телекомуникационната политика на ЕС като цяло да бъде гъвкава и широкообхватна, за да може да се адаптира към резките и непредсказуеми технологични и пазарни промени, които оказват въздействие върху всички други сектори на обществото ([3]);

5. подчертава необходимостта от развитие на първостепенни действия, отговарящи на хоризонтални приоритети в полза на равните възможности (например да се осигури универсална достъпност на всички публични страници в интернет или да се изградят широколентови инфраструктури). За да се гарантира това, е изключително важна намесата на местно, регионално или национално равнище ([4]);

([1]) CdR 520/99 fin.
([2]) CdR 5/2008 fin.
([3]) CdR 520/99 fin.
([4]) CdR 5/2008 fin.

6. приветства усилията на Комисията да подеме размишления върху бъдещата роля на универсална услуга в областта на електронните съобщения, особено по отношение на осигуряването на по-широк достъп до електронните съобщителни услуги за ползватели, в това число и хората с увреждания;

Достатъчен универсален достъп, осигурен от пазарите на електронни съобщения

7. подкрепя Комисията в редовното и често провеждане на преглед на обхвата на универсалната услуга в областта на електронните съобщителни мрежи;

8. подчертава, че изискването за функционален достъп до интернет на поносима цена е много важно за икономическия, социален и териториален растеж и включване навсякъде в ЕС;

9. признава, че фундаментално съществува неравенство и разлика в достъпа, внедряването и развитието в държавите-членки на ЕС, което е най-забележимо в онези райони (предимно селски), където не е така добре разпространен функционален достъп до интернет на поносими цени както в градските и метрополни области;

10. изразява загриженост, че е създадено разделение, което е не само цифрово, но и социално и икономическо при все по-голяма зависимост от цифровите технологии и достъпа до тях;

11. признава трудностите, които пазарите изпитват при осигуряването на високоскоростни широколентови мрежи на поносими цени до определени географски области и призовава Европейската комисия да изработи политики и насоки, в които да се признава неефективността на пазара и с които да се улесняват инициативи от държавите и публичния сектор за развитие на отворени мрежи, които функционално са отделени от услугите в тези области;

Достатъчна скорост за пренос на данни, която да позволява функционален достъп до интернет

12. подчертава, че наличието на широколентов достъп на разумни цени в целия ЕС е жизненоважно за осигуряването на качествени обществени услуги, насърчаването на конкурентоспособността и производителността ([5]); висококачествен широколентов достъп на разумни цени може да увеличи достъпността и качеството на предоставяните от местните и регионалните власти услуги, като същевременно улеснява микропредприятията и малките и средните предприятия да предлагат своите продукти в продажба. Очаква се от по-широкоразпространения и по-бърз достъп до широколентови услуги да извлекат значителна полза отдалечените региони и общини, особено най-отдалечените ([6]);

13. подчертава, че трябва да се обърне специално внимание на най-слабо развитите региони, за да могат да се възползват от възможностите, които предлагат ИКТ и да постигнат конвергенция на практика, като избегнат риска от изключване ([7]);

14. повтаря, че в Рига беше поставена целта до 2010 г. внедряването на широколентови услуги да достигне до 90 % от населението на ЕС, но че сама по себе си тази цел не е достатъчна и че трябва да се допълни, като се отчитат други фактори: географско разпространение, гъстота на населението и т.н.; Остава съществено разминаване между държавите-членки и анализа на Европейската комисия, че засега само 70 % от населението на ЕС, живеещо в селски райони, е обхванато ([8]);

15. призовава за насърчаването на провеждането на мерки от местните и регионалните власти, които да дадат пример за онлайн административни решения, насочени към потребителя, които да подпомогнат развитието на възможностите за цифрова грамотност, и да гарантират благоприятна среда за предприятията от сектора на ИКТ и на научните изследвания в тази област ([9]);

16. насърчава Комисията да даде на широколентовия интернет определение, в което да се казва, че това е услуга, която е налице постоянно, позволява едновременно използване на услуги за глас и данни при минимални скорости на зареждане и качване на материали, които са достатъчни за функционален достъп до интернет във всички региони;

Позоваване на широколентовите услуги в изменения обхват на задължението за универсалната услуга

17. подчертава, че продължаващото „цифрово разделение“ създава социално и икономическо изключване. Постигането на равни възможности в електронната област е необходимо от социална гледна точка; същевременно то предлага неизползван икономически потенциал. Важно е ИКТ да се използва като нов „социален инструмент“, свързващ стратегиите в тази област със социалната политика на Общността ([10]) и като свързан с политиката на сближаване инструмент за местно и регионално развитие;

18. изразява сериозно безпокойство, че общият недостатък при широколентовото внедряване е рискът от неефективност на пазара, тъй като частните оператори предполагат ниска възвращаемост от инфраструктурните инвестиции в отдалечени, селски, слабо населени райони или там където планинския и полупланинския терен ги превръща в особено сложна и тежка задача ([11]);

19. предлага да се включат механизми за насърчаване на функционален широколентов интернет достъп в селските и слабо населените райони, както и в най-отдалечените региони. Ако се налага, трябва да се направи възможно насърчаването на инвестициите от страна на местните и регионалните власти или, съгласувано с тях, и на инвестициите от страна на малки и средни предприятия или местни инициативи в развитието на инфраструктурата и на ИКТ ([12]);

20. призовава за формулирането на специални мерки като Структурните фондове на ЕС, чрез които да се гарантира яснота и последователност в предоставянето на функционален достъп до интернет във всички региони на ЕС, изпреварващо преди Средносрочния преглед на тези програми през 2010 г.;

([5]) CdR 5/2008 fin и CdR 272/2006 fin.
([6]) CdR 252/2005 fin.
([7]) CdR 5/2008 fin.
([8]) CdR 272/2006 fin.
([9]) CdR 5/2008 fin.
([10]) CdR 5/2008 fin.
([11]) CdR 272/2006 fin.
([12]) CdR 4/2008 fin.

21. признава важния принос на порталите на ЕС за насърчаване на обмена на най-добри практики между всички заинтересовани участници в замислянето и разработването на широколентови мрежи с отворен достъп посредством използването на европейски, национални и регионални фондове при спазване на правилата на ЕС за държавна помощ (напр. http://www.broadband-europe.eu);

22. като признава, че широколентовата технология има голямо въздействие върху по-нататъшното развитие на европейския единен пазар като цяло, приканва Европейската комисия в обновените си политики, които се предлагат за справяне със сегашната икономическа ситуация, да предвиди използването на всички механизми, с които разполага, за насърчаване на инвестициите в тези инфраструктури;

23. смята, че конкурентоспособността на ЕС, обхватът и качеството на услугите, производителността и, на последно място, равнището на заетостта в много други сектори могат да зависят голяма степен от наличието на високоскоростен функционален достъп до интернет;

24. в един свят, в който държавните, регионалните и местните органи, както и други институции предлагат все повече услуги на гражданите по електронен път („електронно управление“, „електронно здравеопазване“, „електронно учене“ и „електронни обществени поръчки“), адекватният достъп до широколентови технологии става все по-важен от гледна точка на демократичното участие („електронно обхващане“) ([13]). Сътрудничеството между местните, регионалните, националните и европейските власти също може да бъде укрепено чрез подобряване на широколентовия достъп за публичната администрация, особено в светлината на директивата за услугите в ЕС, която понастоящем се транспонира;

Достатъчна гъвкавост на задължението за универсална услуга, за да може да отговаря на всяко развитие на пазара във всички страни

25. смята, че Комитетът на регионите на няколко пъти е анализирал и обсъждал различните решения, които се прилагат от местните и регионални власти в Европа, и признава, че няма едно единствено универсално решение; това, което е подходящо за голям градски център, може да не е подходящо за други райони, например, малък планински район със сложен, неравен терен или рядко населен, в който са необходими допълнителни усилия за осигуряването на какъвто и да е вид услуга ([14]);

26. признава, че пропастта в областта на цифровата грамотност е все още значителна. Рисковите групи са възрастните хора, ниско квалифицираните лица и тези, които не извършват стопанска дейност, както и лицата, които не са придобили необходимите знания в областта на цифровите технологии, за да могат да развият в пълна степен своите способности за работа с цифрови технологии в професионалната си дейност;

27. подчертава значението на обучението и образованието, подходящи за нуждите, произтичащи от непрекъснатата цифрова еволюция на обществото като цяло и специално насочени към хората в неравностойно положение ([15]);

28. подчертава необходимостта от задълбочен анализ на различната степен на внедряването на широколентови услуги и действителното им използване, което поради подлежащата на усъвършенстване цифрова грамотност на населението остава под възможностите. За да се намалят тези различия, на местно и по-високо ниво трябва да се вземат мерки, целящи отстраняването на пречките при използването на широколентови услуги, напр. мероприятия за демонстриране на интернет, осигуряване на места за публичен достъп ([16]), финансиране на проекти за обучение, осъществявани от сдружения по местоживеене и други неправителствени организации, в областта на цифровата грамотност, както и насърчаване на конкуренцията между доставчиците на широколентови услуги;

B. **Бъдещите мрежи и интернет**

Общи бележки

29. натоварен със задачата да оцени следващото поколение в развитието на интернет технологиите, приветства възможността да направи преглед на новия технологичен напредък на бъдещите мрежи и интернет на нещата;

30. признава, че интернет е едно от най-блестящите нововъведения на нашето време. Неговият потенциал да генерира икономически растеж може да постигне значителни ползи като създаването на нови услуги, откриването на нови възможности за инвестиции и работни места, ръст на производителността, намалени разходи и подобрено качество на живот ([17]);

31. отбелязва, че в много кратък период от време високоскоростният (широколентов) интернет се превърна в основа на съвременните икономики. Той промени начина, по който имаме достъп до интернет и по който го ползваме;

32. приветства Европейската комисия, че с бъдещото си съобщение за мрежите желае да прокара път за вероятно най-голямата революция, случвала се досега с интернет — възникването на интернет на нещата;

Предизвикателства пред политиката

33. изразява надеждата, че цялостната цел на бъдещото съобщение и евентуалното актуализиране на регулаторната рамка ще насърчи конкуренцията, и признава целта да се гарантира предоставянето на услуги на информационното общество, които са обект на конкуренция навсякъде в Общността ([18]);

([13]) Ключовата роля, която достъпът до широколентови услуги играе за редица сектори на икономиката и публичната администрация, е подчертавана в предишни становища на Комитета на регионите; вж.: Становище на Комитета на регионите от 13 февруари 2007 г. относно Преодоляване на широколентовата разлика и План за действие за електронно правителство i2010, ОВ C 146, 30 юни 2007 г., стр. 63-68, параграфи от 1.3 до 1.5; Становище на Комитета на регионите от 13 април 2000 г. (бележка под линия 1), параграф 2.3.

([14]) CdR 272/2006 fin.

([15]) CdR 5/2008 fin.

([16]) CdR 272/2006 fin.

([17]) CdR 272/2006 fin.

([18]) CdR 274/2000 fin.

34. споделя възгледа на Комисията, че прехвърлянето на услугите за творческо съдържание към интернет среда е огромна промяна, и подчертава, че съдържанието на новите услуги и новите цифрови медии трябва да се планира не само въз основа на икономически критерии, но трябва да се развива и според социалните и културни нужди ([19]);

35. се призовава да подчертава важността на запазването на културното многообразие и идентичност в едно плуралистично европейско общество в бъдещия цифров свят ([20]);

36. подчертава, че е важно да се избере нов подход, чрез който обществените онлайн услуги да се насочат към гражданите, и изтъква важната роля на местните и регионалните власти, отговорни за изработването му. Подходът е от особен интерес за отдалечените, най-отдалечените и селските региони, както и за островните общности, за които социалните и икономически ползи от развитието на ИКТ са жизненоважни за сближаването и предлагат най-голяма добавена стойност ([21]);

37. подчертава изискването, че за да бъде избегнато изолирането от публичните услуги, административните власти трябва да възприемат един многостранен подход, позволяващ на потребителите да взаимодействат по предпочитания от тях начин (гише, уебсайт, цифрова телевизия, мобилни телефони и т.н.) ([22]);

38. подчертава ролята на базираната на Общностите интерактивна уеб мрежа (WEB 2.0), която носи революционна промяна в общуването между гражданите и местните власти, като гарантира възможно най-голяма прозрачност на процеса на вземане на решения и укрепва демокрацията на участието;

39. призовава Комисията да разработи допълнителни насоки относно това как регионите и градовете да спазват правилата на ЕС за държавни помощи, в частност относно преминаването към широколентов интернет от следващо поколение, там където пазарът не успява да удовлетвори търсенето на такива услуги, и относно внедряването на безжичен широколентов интернет в регионите;

40. подчертава необходимостта бъдещият интернет на нещата да бъде така замислен, че да може да се справя с новите рискове пред децата и юношите, които произтичат от продължаващата цифрова конвергенция, нарастващия широколентов достъп, новите устройства за крайните потребители, които са свързани с интернет ([23]);

41. призовава за обръщането на специално внимание на безопасността на транзакциите и за борба срещу незаконното и вредно съдържание н интернет ([24]). Обществото е особено чувствително към въпросите, свързани със защитата на потребителите и личните данни ([25]);

42. изразява задоволство от вниманието, което Европейската комисия отдава на увеличаването на защитата на неприкосновеността на личността и личните данни в сектора на електронните съобщения;

43. призовава за затегнати разпоредби във връзка със сигурността и по-добри механизми за прилагане и привлича вниманието на Европейската комисия към факта, че някои мерки за осигуряване на сигурността на мрежите и защита на потребителите изискват координиране и осъществяване на национално равнище, а не на равнището на ЕС ([26]);

44. изразява надежда, че понататъшните действия ще имат за цел да стимулират и насърчават развитието и прилагането на технически решения за справяне с незаконното съдържание и вредното поведение в онлайн среда, както и да насърчават сътрудничеството и обмена на най-добри практики сред най-широк кръг от заинтересовани участници на местно, регионално, европейско и международно равнище ([27]);

45. признава необходимостта от това образователният сектор да получава функционални широколентови услуги и да бъдат създадени учебни материали по умения за информационни технологии и медии, в които да се застъпва темата за безопасната онлайн среда. Подчертава, че действията не трябва да бъдат насочени изключително към защитата на децата, а и към активното усвояване на методите за безопасно използване на интернет (придобиване на самостоятелност) ([28]);

46. препоръчва координиране на проучванията в съответните области в ЕС и извън него, и натрупване на знания относно начините на употреба на онлайн технологиите, свързаните с тях рискове и възможното вредно влияние на онлайн технологиите, включително на техническите, психологическите и социалните аспекти ([29]);

47. изразява мнението, че успехът на регулаторната телекомуникационна политика не може да се оцени надеждно на национално равнище, тъй като разликите в предоставянето на телекомуникации и услуги не съществуват само между регионите на ЕС, но и в регионите: напр. гъсто населените градове и селските райони във всяка област се отличават значително от средните национални стойности ([30]);

48. призовава Европейската комисия по-добре да следи за наличието и качеството на услугите на по-ниско географско ниво, отколкото досега, за да обръща по-голямо внимание на разликите между регионалните пазари и да гарантира интегративност ([31]);

Конкретни действия

49. подчертава, че свободната конкуренция в телекомуникациите не води до равнопоставен достъп и услуги във всички региони или области. Разпоредбите за универсалната услуга трябва да бъдат постоянно, проактивно преразглеждани, за да се гарантира истински универсален достъп до информационното общество ([32]);

([19]) CdR 252/2005 fin.
([20]) CdR 94/2008 fin.
([21]) CdR 5/2008 fin.
([22]) CdR 272/2006 fin.
([23]) Институт за аудиовизия и телекомуникации в Европа, м. май 2006 г. Вж. приложението.
([24]) CdR 252/2005 fin.
([25]) CdR 252/2005 fin.
([26]) CdR 4/2008 fin.
([27]) CdR 174/2008 fin.
([28]) CdR 174/2008 fin.
([29]) CdR 174/2008 fin.
([30]) CdR 52/2001 fin.
([31]) CdR 274/2000 fin.
([32]) CdR 520/99 fin.

50. предлага включването на широколентовите услуги в обхвата на определението на универсалните услуги и настоява националните регулатори да определят по прозрачен начин набора от мерки, като отчетат развитието на технологиите и скоростите, определят ресурсите и санкциите, които ще използват за предоставяне на функционален и отворен интернет в държавите-членки. КР напомня на Европейската комисия, че местните и регионалните власти и крайните потребители в засегнатите региони не бива да бъдат наказвани финансово или чрез закъснения от страна на оператори, очакващи резултати от нововъведени разпоредби за универсална услуга в съответната държава-членка ([33]);

51. предлага да се определят ясни параметри (гъстота на населението, карта, характеристики на мрежата, релеф), които следва да бъдат отчитани при определянето на приоритетни региони, страдащи от пазарен провал;

52. смята, че в бъдеще изискванията за нивото на универсалната услуга не бива да се поставят твърде ниско колкото да удовлетворяват съществуващите и бъдещите нужди на сегашните ползватели. Трябва да е съобразена с по-бърз функционален достъп до интернет, позволяваща бързото постигане на напредък в технологиите в бъдеще. Държавите-членки би трябвало да бъдат насърчавани да определят по-строги изисквания за универсалната услуга на национално равнище в съответствие с член 32 на съществуващата директива ([34]);

53. признава необходимостта от откроването и обсъждането на различни модели за предоставяне на широколентов интернет до сградните обекти посредством използването на мрежи с отворен достъп от телекомуникационната централа;

54. насърчава публичните власти, особено на общинско равнище, да инвестират в нови мрежи и по ниски инженерни разходи чрез улесняване на достъпа до техните тръбопроводи или чрез координиране на осъвременяването със строителни работи по пътища или други комунално-битови инсталации, особено електропреносната мрежа и каналите;

55. изисква достъп до инфраструктури, посредством публичните власти и комунално-битовите предприятия, като се осигурява достатъчно отворен достъп до тръбопроводите на обекти, на които строителството започва от нулата, и като се картографира съществуващата инфраструктура или се правят обществено достъпни плановете за строителни работи и се улеснява координацията между доставчиците на услуги и собствениците на сгради, когато се извършва предварително окабеляване на нови сградни обекти;

56. препоръчва да се открият нови и гъвкави начини за ефективна интервенция, независимо дали чрез политики, осигуряващи икономическа помощ за инфраструктурни схеми, създадени на местно или регионално равнище и съгласувани на национално ниво или на ниво ЕС, или чрез указания за справянето с неефективността на пазара, често срещана в горните области, в съответствие с принципите на ЕС за свободна конкуренция ([35]);

57. препоръчва още да се насърчават и обменят най-добри практики ([36]) от инициативи на местните и регионалните власти да използват оптимално възможностите, предлагани от Структурните фондове, Фонда за развитие на селските райони и държавните помощи, по отношение на предлагането и използването на широколентовите услуги. Комитетът многократно е показал необходимостта и ползите от този подход;

58. призовава Комисията да използва показатели за разпространението и използването на ИКТ в регионите, така че да се направят текущи заключения, които биха били полезни и необходими с цел приемане на мерки за икономическа, социална и технологична конвергенция на регионите ([37]);

59. призовава към категорични предложения за насърчаване на интереса на ползвателите и потребителите, ако се осъвремени Директивата за универсалната услуга ([38]);

60. призовава Комисията да насърчава участието на обществеността в подобряване на административното представяне и услуги чрез създаването на постоянна виртуална обсерватория, където потребителите биха могли да изпращат своите забележки и предложения ([39]).

Брюксел, 13 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

([33]) CdR 272/2006 fin.
([34]) CdR 274/2000 fin.
([35]) CdR 272/2006 fin.
([36]) http://www.broadband-europe.eu.
([37]) CdR 5/2008 fin.
([38]) CdR 274/2000 fin.
([39]) CdR 272/2006 fin.

III

(Подготвителни актове)

КОМИТЕТ НА РЕГИОНИТЕ

78-ТА ПЛЕНАРНА СЕСИЯ 12-13 ФЕВРУАРИ 2008 Г.

Становище на Комитета на регионите относно „постигане на по-екологосъобразен транспорт“

(2009/C 120/09)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— приветства, че за първи път в предложение за нова директива е предвиден принципът за интернализация на външните разходи и че предложението за промяна на директивата за таксите върху тежкотоварните автомобили е предхождано от пространни проучвания, в които проблематиката е била задълбочено разгледана;

— припомня, че в Бялата книга за транспорта установяването на балансирано съотношение между видовете транспорт, таксуването в съответствие с общи принципи, независещи от вида транспорт, за да се постигне по-добро възстановяване на разходите на транспорта, равенството на възможностите между видовете транспорт, насърчаването на пълната интернализация на социалните и екологичните разходи, включването на инфраструктурните разходи и на външните разходи, свързани със злополуки, замърсяване на въздуха, шумово замърсяване и задръствания в разходите за ползване на инфраструктурата следва да включват валидността на тези принципи за всички видове транспорт и за всички категории ползватели като цели на европейската транспортна политика;

— отбелязва, че една от най-важните цели на европейската транспортна политика се състои в прехвърлянето на международния превоз на товари — и особено на международния превоз на тежки товари — от автомобилния към железопътния транспорт и че ЕС следва да осигури постигането на тази цел чрез подходящи мерки, когато бъде налице достатъчно свободен капацитет за това;

— е убеден, че възстановяването на външни разходи за участъци от TEN не следва да бъде предоставено изцяло на усмотрението на държавите-членки, По-скоро е необходимо да има прозрачна система със съответни критерии, а държавите-членки трябва да бъдат насърчавани чрез различни мерки да възстановяват външните разходи и да използват по предназначение получените при това приходи;

Докладчик: г-н Herwig van Staa (AT/ЕНП) Председател на парламента на провинция Тирол

Отправни документи:

Съобщение на Комисията „*Постигане на по-екологосъобразен транспорт*“

COM(2008) 433 окончателен

Съобщение на Комисията „*Стратегия за прилагане на интернализация на външните разходи*“

COM(2008) 435 окончателен

Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 1999/62/ЕО относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за ползване на определени инфраструктури

COM(2008) 436 окончателен

Съобщение на Комисията „*Мерки за намаляване на шума по отношение съществуващия железопътен парк*“

COM(2008) 432 окончателен

ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

1. припомня, че що се отнася до целта за прозрачност на разходите, Европейската комисия в своята Бяла книга „Европейска транспортна политика до 2010 г.: време за вземане на решения“ от 12 септември 2001 г., COM (2001)370, се позовава на Европейския съвет от Гьотеборг и подкрепя насърчаването на пълната интернализация на външните разходи за социални цели и за околната среда чрез устойчива транспортна политика;

2. отбелязва, че Европейската комисия подчертава необходимостта от мерки за ясно отделяне на нарастването на обема на транспорта от нарастването на БВП чрез прехвърляне на автомобилни превози към железопътния, водния и обществения транспорт. Европейската комисия допълва, че данъчното облагане следва да се извършва по общи принципи, независещи от вида транспорт, за да се постигне по-добро възстановяване на разходите на транспорта, а оттам и равенство на възможностите между видовете транспорт и уточнява, че разходите за ползване на инфраструктурата следва да включват както инфраструктурните разходи, така и външните разходи във връзка със злополуки, замърсяване на въздуха, шумово замърсяване и задръствания;

3. изразява съжаление, че в Средносрочния преглед на Бялата книга за транспорта на Европейската комисия (Съобщение на Комисията от 22.6.2006 г., COM(2006)314) всъщност се съдържат съвсем малко на брой нови инициативи за създаване на яснота относно действителните разходи в транспорта. Единствено в глава „Интелигентно таксуване“ се предвижда нов инструмент във връзка със събирането на пътни такси за финансиране на инфраструктурата, както и за оптимизиране на транспорта, които могат да бъдат степенувани, за да се вземат предвид въздействията върху околната среда или рисковете от задръствания, особено в градовете, както и в чувствителни в екологично отношение области, където биха могли да се използват и други форми за разпределяне на капацитета, като например пазарната размяна на права на транзит;

4. отбелязва, че с вече представения пакет за по-екологосъобразен транспорт (*Greening Transport Package*) и със съдържащото се в него предложение за преразглеждане на директивата за таксите върху тежкотоварните автомобили, Комисията изпълнява задължението си в съответствие с член 11 от Директива 2006/38/ЕО да представя общоприложим, прозрачен и понятен модел за оценка на всички външни разходи, който да служи като база за бъдещи калкулации на инфраструктурните такси. Този модел трябва да се придружава от анализ на влиянието от поемането на външните разходи за всички видове транспорт и стратегия за поетапно въвеждане на модел за всички видове транспорт;

5. Припомня, че интернализацията на транспортните разходи е необходима стъпка, но трябва да се съпътства от други мерки, за да стане транспортното предлагане по-привлекателно както за предприятията, така и за частните лица, които да трябва да могат да разполагат с достатъчна инфраструктура за удовлетворяване на техните изисквания. Във връзка с това е необходимо да се работи, в рамките на предложения пакет, в посока на създаване на железопътни мрежи за превоз на стоки, като преди всичко се дава приоритет на трансевропейските транспортни мрежи и възможно най-добре да се развиват системи за оперативна съвместимост на железопътния транспорт, като бързо да се намери решение на проблемите, които се появяват вследствие на различното междурелсово разстояние.

Директива за таксите върху тежкотоварните автомобили

6. приветства, че за първи път в предложение за нова директива е предвиден принципът за интернализация на външните разходи и че предложението за промяна на директивата за таксите върху тежкотоварните автомобили е предхождано от пространни проучвания, в които проблематиката е била задълбочено разгледана;

7. приветства също така, че Европейската комисия, в изпълнение на член 11 от Директива 2006/38/ЕО, е възложила изготвянето на проучване на добрите практики за оценка на външните разходи в транспорта и през 2007 г. е представила Наръчник за оценка на външните разходи в транспортния сектор (*Handbook on estimation of external cost in the transport sector, 2007*);

8. отбелязва, че една от най-важните цели на европейската транспортна политика се състои в прехвърлянето на международния превоз на товари — и особено на международния превоз на тежки товари — от автомобилния към железопътния транспорт и че ЕС следва да осигури постигането на тази цел чрез подходящи мерки, когато бъде налице достатъчно свободен капацитет за това, както и да работи за изграждане на необходимите инфраструктури, особено в рамките на трансевропейските транспортни мрежи;

9. припомня, че в Бялата книга за транспорта установяването на балансирано съотношение между видовете транспорт, таксуването в съответствие с общи принципи, независещи от вида транспорт, за да се постигне по-добро възстановяване на разходите на транспорта, равенството на възможностите между видовете транспорт, насърчаването на пълната интернализация на социалните и екологичните разходи, включването на инфраструктурните разходи и на външните разходи, свързани със злополуки, замърсяване на въздуха, шумово замърсяване и задръствания в разходите за ползване на инфраструктурата следва да включват валидността на тези принципи за всички видове транспорт и за всички категории ползватели като цели на европейската транспортна политика;

10. посочва, че Комисията не е взела предвид разходите при злополуки при интернализацията на външните разходи на движението по пътищата. Комисията подчертава, че тези разходи се покриват от застрахователните премии на застрахователните дружества; изразява мнението, че в повечето случаи застрахователните премии не представляват достатъчен стимул за безопасно движение и предвидливо поведение при кормуването по пътищата. В застрахователните премии не се включват и тези разходи при злополука, които трябва да се поемат от обществото. Ето защо ЕС трябва да създаде за тази цел рамка за начините на оценка и изчисляване на външните разходи при злополуки. Тогава всяка държава-членка ще може сама да решава, дали външните разходи при злополуки следва да бъдат интернализирани чрез застрахователни премии или по друг начин;

11. припомня също така, че съгласно заявеното от Европейската комисия е необходимо да бъдат променени обществените нагласи за ползване на транспорта, като се насърчава по-активното ползване на форми на обществен транспорт от страна на гражданите, тъй като тези нагласи са неотделима част от цялостните цели на ЕС в областта на околната среда и климата, и че политиките на ЕС за устойчива мобилност следва да бъдат оценявани не само в съответствие с член 71 от ДЕО, но също и в съответствие с членове 6, 174 и сл. и 176 от ДЕО, тъй като засилването на екологосъобразността и ефективността е основна цел на общата транспортна политика;

12. има обаче съмнения дали настоящият проект е подходящ, за да се осигури постигането на посочените цели на европейската транспортна политика, още повече че поне засега не се планира възстановяване на всички външни разходи, както това бе предвидено в Директива 2006/38/ЕО, а предложението на Комисията предоставя и занапред на усмотрението на държавите-членки дали и за кои пътни участъци на TEN-T да се събират такси. Тук следва да се отчитат особеностите на конституционноправната уредба на скандинавските държави по отношение на данъчното облагане на товарния автомобилен транспорт;

13. отбелязва, че в съображенията като цел на правната рамка е посочено също така хармонизираното прилагане на таксите, като едно от възможните средства за премахване на нарушаването на конкуренцията и че вече беше предвидено повишаване на екологичността чрез диференциране на таксите в зависимост от евростандарта за емисии на превозното средство;

14. изразява обаче надежда, че бъдещите предложения на Комисията ще дадат по-ефикасен отговор на проблемите, причинени от големите разлики в таксите и данъците, както и получаващия се в резултат от това дисбаланс в използването на различните видове транспорт и на претоварването на определени инфраструктури, още повече че и досегашната правна рамка за таксите за ползване на инфраструктурата не успя да премахне този дисбаланс;

15. констатира, че усилията на ЕК за уеднаквяване на данъка върху горивата досега не са довели да сближаване по отношение на данъчното облагане на горивата в държавите-членки на Европейския съюз, поради което в Европа продължават да съществуват много големи разлики в цените на горивата. Комисията би следвало да продължи усилията си за намаляване на големите разлики при данъчното облагане на горивата. Докато не се постигне значително уеднаквяване в данъчното облагане на горивата, всяка държава-членка следва да има възможността да интернализира възникналите поради отражението върху климата външни разходи;

16. настоява и при данъчната система в транспортния сектор (напр. данък МПС, акцизи върху минералните масла и т.н.) да има дългосрочно и постепенно намаляване на големите разлики,, както и прозрачност на процеса на използване на средствата;

17. изразява съжаление, че при международния товарен транспорт се запазват разликите в инфраструктурните разходи; страни извън ЕС, като например Швейцария, са дори в по-благоприятно положение от държавите-членки на ЕС; подчертава, че извършените през последните години промени и повишения на таксите за ползване на инфраструктурата са донесли твърде несъществена промяна; съществуват големи разлики в сумарните такси, събирани за сходни по дължина участъци, което води до значителен обиколен транзит, а с това и до нарушаване на конкуренцията; призовава ЕК да предприеме мерки и да подкрепи държавите-членки, така че при избор на маршрут за товарния автомобилен транспорт да се вземат предвид въздействието върху околната среда, безопасността на движение и състоянието на пътните артерии;

18. съзнава, че отправна точка за всички разсъждения на Европейската комисия за обща транспортна политика е гарантирането на четирите основни свободи — и най-вече на свободното движение на стоки и на свободното движение на услуги — и че европейската транспортна политика трябва да осигури технически безпроблемното функциониране на транспорта на ниска икономическа цена;

19. обръща обаче внимание върху факта, че именно в чувствителните региони, особено засегнати от външните разходи на транспорта, последиците от тежкотоварните превози върху здравето на населението и върху околната среда са особено тежки и поради това свободното движение на стоки причинява в значителна степен отрицателни последици за чувствителните области; отбелязва, че съгласно практиката на Съда на ЕО следва задължително да се предпишат екологични съображения, и че опазването на околната среда, както и опазването на здравето изправят европейската транспортна политика пред особени предизвикателства, така че главната цел за създаване на модерна транспортна система вече трябва да включва и екологични аспекти, наред с икономическите и социалните, като и да отчита необходимостта от опазване на здравето, за да гарантира трайно устойчива система;

20. подчертава също така, че здравето на гражданите на Европа е незаменимо благо и че основното право на здраве и чиста околна среда не може да бъде подчинено на неограниченото движение на стоки и трябва да е съвместимо с принципа на свободното движение на хора и стоки чрез предприемането на подходящи мерки; във връзка с това образователните политики и мерките за повишаване на осведомеността на обществеността в областта на безопасността на движението по пътищата с участието на училищата и обществените медии могат да играят ключова роля;

21. констатира, че макар Директива 1999/62/ЕО да е заложила като основа за определянето на пътните такси средните ставки на таксите за изминат участък, преценени като необходими за изграждането, експлоатацията и развитието на съответната инфраструктурна мрежа, настоящото предложение не представлява решение за основния проблем — големите разлики в данъчното облагане в транспортния сектор, тъй като продължава да няма задължение за държавите-членки да събират такси за мрежата TEN, определени са само максимални, но не и минимални ставки и държавите-членки сами решават за използването на приходите от такси за ползване на пътната инфраструктура, но същевременно приходите не са целево ориентирани;

22. подкрепя предложението на Комисията, да се предвиди използването на приходите от интернализиране за смекчаване на отрицателното въздействие на транспорта върху мрежата TEN. Разходите поради задръствания трябва да бъдат включвани само при условие, че има план за действие, който показва как трябва да се подходи към проблемите, свързани с претовареността на движението по пътищата, без обаче да има обвързаност с отделен вид транспорт.

23. изразява съмнение, предвид оспорваната дискусия върху предложението на ЕК, голямата несигурност на финансовите пазари и страховете от рецесия, че всички държави-членки ще приложат системата за възстановяване на допълнителни външни съставни елементи на разходите;

24. е убеден, че възстановяването на външни разходи за участъци от TEN не следва да бъде предоставено изцяло на усмотрението на държавите-членки, По-скоро е необходимо да има прозрачна система със съответни критерии, а държавите-членки трябва да бъдат насърчавани чрез различни мерки да възстановяват външните разходи и да използват по предназначение получените при това приходи;

25. отбелязва, че в много държави-членки голяма част от пътната мрежа попада в рамките на пълномощията на регионите и общините. Ако за определена зона или пътен участък биват събирани такси, това може да доведе до нежелателно преразпределение на движението по пътищата. Следователно в директивата трябва да се предвиди участието на всички, които управляват пътна инфраструктура, при вземането на решения относно това за кои пътища да бъде събирана такса за изминат участък. Освен това е важно участието на тези, които отговарят за пътната инфраструктура на местно и регионално равнище, когато става въпрос за устройството на системата на таксите за изминат участък и за начините на използване на приходите;

26. иска да бъдат възстановявани всички външни разходи (като здраве, опазване на климата, околна среда като цяло, разходи при злополука, разходи за производство на енергия, за производство,поддръжка и управление на отпадъците от автомобили, въздействие върху пешеходците и велосипедистите, използване на земи) и приканва ЕК да преработи в този смисъл предложението, както и да включи в него поетапен план за прилагането на външните разходи;

27. изразява съжаление, че съгласно представеното предложение възстановяването на външните разходи целѝ на първо място намирането на специфични решения за проблемни ситуации, които възникват най-вече в районите на големите градове, но за междуградските пътища не е предвидено реално възстановяване на възникващите външни разходи, така че — вследствие на липсата на интернализация на външните разходи — в цялата пътна инфраструктура няма да се постигне прехвърляне на потоците от товарни превози към железопътния транспорт, а действителните резултати от процеса на промяната в поведението при кормуването по пътищата в посока „екологизиране“ също ще бъдат несъществени;

28. изразява съмнение, че дори и относително високите разходи от задръствания не биха разгърнали очакваните насочващи въздействия поради изискванията на икономическия живот (доставки „точно навреме“);

29. обръща внимание, че амбициозните цели на ЕК могат да бъдат постигнати само чрез всеобщо и мащабно прилагане на системата (яснота относно действителните разходи, равномерно натоварване на различните видове транспорт);

30. настоява, следователно, тази система да бъде стимулирана и подкрепяна, при което, с оглед на икономическата ситуация, всички отделни предпоставки за такова ценообразуване ще са налице само в районите на гъсто населени агломерации (задръствания и замърсяване на въздуха);

31. изразява съжаление, че не е възможно съчетание от кръстосано финансиране и външни разходи, още повече че кръстосаното финансиране е предимно финансов инструмент, а външните разходи поради самото си естество могат да бъдат използвани и за други цели;

32. изразява съжаление, че всички външни разходи по цялата мрежа не се вземат предвид в тяхната цялост, а това е необходимо условие за прехвърлянето на товарните превози към екологични видове транспорт, за да се постигне и устойчиво пренасочване на товаропотоците към железопътния транспорт в резултат на по-високи такси за ползване на инфраструктурата;

33. обръща внимание, че поради нееднаквото данъчно облагане, и особено поради отсъствието на задължение за прилагане на минимални ставки на таксите, както и поради липсата на всеобщо възстановяване на външните разходи и в бъдеще ще се запази дисбалансът в пътните такси по транспортните коридори;

34. подчертава, че също и в интерес на безопасността на движението по пътищата следва да се избягва свръхпропорционалното натоварване на отделни транзитни маршрути и да се насърчава подобряването на някои пътища, както и създаването на алтернативни, съобразени с околната среда, железопътни и морски маршрути; трябва да се поощрява използването на съществуващите морски магистрали и да бъдат откривани нови маршрути, за да се намалява интензивността на автомобилния транспорт на товари;

35. оценява предложението като първа стъпка, за да се избегне претоварването на пътната инфраструктура като цяло и да се осигури по-голям пазарен дял за екологичните видове транспорт;

36. посочва, че предложението за изменение на директивата засяга първоначално само тежкотоварните автомобили с разрешено общо тегло от над 12 тона; изразява мнението си, че няма причина директивата да не се прилага спрямо всички тежкотоварни автомобили от самото ѝ влизане в сила;

37. подчертава, че поради свръхпропорционалното нарастване на автомобилните товарни превози и предвид действащите гранични стойности на европейските екологични стандарти, индустрията и занаятите вече почти нямат възможности за развитие, така че освен че се вреди на здравето на населението, драстично се ограничават и неговите икономически възможности;

38. обръща внимание, че най-вече обиколният трафик създава непоносимо допълнително натоварване по отделни транзитни коридори и чрез нееднаквата тежест на разходите нарушава по недопустим начин конкуренцията в рамките на Общността;

39. призовава поради това институциите на ЕС сами да предприемат всички регулаторни мерки за гарантиране на съпоставимостта на транспортните разходи по отделните транзитни коридори и по този начин да постигнат трайното ограничаване на обиколния транзит, като при анализа на състоянието и на капацитета на различните пътища, вземат предвид нуждите на пазара и развитието на засегнатите райони;

40. препраща за сведение към включените в приложението графики за трансалпийските товарни превози, които ясно показват несъответствията между различните такси за ползване на инфраструктурата по важните транспортни коридори във Франция, Швейцария и Австрия.

Мерки за намаляване на шума при железопътния транспорт

41. Споделя мнението на Комисията, че следва да се предприемат мерки за намаляване на шума при железопътния товарен транспорт и приветства предложените от Комисията мерки. По-специално преоборудването на спирачните системи на съществуващия парк със системи, предизвикващи по-слаб шум, обещава да даде добри резултати при сравнително ниски разходи. Комитетът предлага в техническите спецификации за оперативна съвместимост по отношение на железопътния шум (ТСОС „Шум“) да се включат и гранични стойности за шума за съществуващия парк и да се определи времева рамка за преоборудването. Той настоява Комисията да проучи дали трябва да се установят евентуално и пределни стойности за вредни вещества при амортизиране на спирачните системи, за да се избегне дългосрочно натоварване от амортизирането по протежение на отсечките. Комитетът обръща внимание на Комисията, че чрез съвременни начини за експлоатация и инфраструктурни мерки, насочени към увеличаване на капацитета, спирачните маневри при фрикционните спирачки могат да бъдат намалени. По този начин би се увеличила допълнително енергийната ефективност на железопътния транспорт, а също така биха били намалени и емисиите на шум и амортизирането.

Брюксел, 12 февруари 2009 година.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите единно европейско небе II

(2009/C 120/10)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ:

— изтъква, че въздушният транспорт е от голямо значение за икономическото и социалното развитие, конкурентоспособността и благосъстоянието, както в регионите, така и в Европа като цяло;

— вярва, че е важно да се вземат под внимание националния и/или регионален оперативен контекст при поставянето на цели за изпълнение за цяла Европа, тъй като не е подходящо да се поставят едни и същи цели за летища с интензивен трафик и за такива с малък трафик. За управление на въздушното движение следва да се запази Летищната служба за полетна информация (AFIS), като не бива да се принуждават всички летища да използват Контрола на въздушния трафик (ATC), тъй като това би довело до по-високи разходи за по-малките летища. Националните и/или регионалните власти са в най-добра позиция да отчетат тези аспекти;

— поставя изискването предложението за използване на таксите за въздушно движение за финансиране на съвместни проекти да бъде изяснено по отношение на възможната употреба на други финансови средства, както и по отношение на начините, по които националният или регионален орган, възползващ се от тези проекти, ще участва в съответния процес на вземане на решения;

— препоръчва, при спазване принципа на субсидиарност, правомощията, предоставени на EASA да се ограничат до летищата, които функционират по професионалните правила за осъществяване на полети по прибори;

— смята, че е важно правилата за прилагане на летищата да бъдат изготвени, като се вземе предвид нивото на сложност на летището и качеството на данните относно неговото функциониране и движение и се обърне специално внимание на летищата с малък трафик и брой служители.

Докладчик: Г-жа Lea Saukkonen (FI/ЕНП), заместник-член на градския съвет на Хелзинки

Отправен документ

„Предложение за регламент на Европейския парламент и Съвета за изменение на Регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004 и (ЕО) № 552/2004 с цел подобряване функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система“

COM(2008) 388 окончателен — 2008/0127 (COD)

Съобщение на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно „Единно европейско небе II: към по-устойчива и по-добре функционираща авиация“

COM(2008) 389 окончателен

„Предложение за регламент на Европейския парламент и Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 216/2008 в областта на летищата, управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване и за отмяна на Директива 06/23/ЕИО на Съвета“

COM(2008) 390 окончателен — 2008/0128 (COD)

I. **ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Въведение

1. изтъква, че въздушният транспорт е от голямо значение за икономическото и социалното развитие, конкурентоспособността и благосъстоянието, както в регионите, така и в Европа като цяло. Въздушният транспорт осигурява бързи и гъвкави връзки между регионите на Европа и останалата част на света;

2. смята, че подобряването на функционирането на европейската авиационна система ще доведе не само до значителни икономически ползи, но и ще допринесе за по-гъвкаво и безопасно движение, като позволи същевременно да се отчетат в по-голяма степен съображенията, свързани с опазването на околната среда и предизвикателствата, произтичащи от изменението на климата;

3. подчертава необходимостта от развиване и подобряване на капацитета и възможностите на националните органи да работят заедно като гладко функциониращо цяло в рамките на един и същ функционален блок въздушно пространство, като същевременно съблюдават договорените с ЕС правила;

4. отново изразява мнението си, че регионалните летища трябва да бъдат разглеждани като актив, който е от особено важно значение за развитието на регионалните и местните икономики и че социалното и икономическо значение на въздушния транспорт ще нараства с разширяването на Европейския съюз ([1]);

5. привлича вниманието на Комисията върху факта, че летищата в Европа се различават значително едно от друго. Има големи различия по отношение на изискванията за управление на трафика и безопасността на летищата на основните европейски градове в сравнение с тези в рядко населените периферни зони или островни региони;

Общи бележки

6. отбелязва, че предложението за изменение на законодателната рамка на Единното европейско небе е част от по-обширен пакет, който включва и разширяване на правомощията на Европейската агенция за авиационна безопасност (ЕААБ), обхващащи управлението на въздушното движение, аеронавигационното обслужване и летищата;

7. изтъква, че пакетът от регламенти е насочен към подобряване на въздушния транспорт по начин, по който националните граници или ограничения да не възпрепятстват най-ефективното използване на въздушното пространство или други дейности;

8. отбелязва, че в основата на предложението е доклад на Групата на високо равнище по въпросите на бъдещата европейска регулаторна рамка за авиацията и докладът на Комисията за преглед на ефективността на работата на Евроконтрол „*Оценка на инициативите за функционални блокове въздушно пространство и техният принос за подобряване на работата*“;

9. изтъква, че в основата на предложението е оценката на Комисията, че сегашната европейска система за управление на въздушното движение функционира на предела на възможностите си. Основната причина за това е липсата на мрежов подход, наличието на пазар, който все още не е напълно дерегулиран, фактът, че ръководителите на полети нямат свобода на движение на пазара на труда, както и институционалните договорености за управление на въздушното движение;

10. признава, че функционирането на Единното европейско небе би се подобрило чрез регулиране на функционирането, въвеждане на единна рамка за безопасност, даването на път на новите технологии и управлението на наземния капацитет;

11. признава, че в съответствие с принципа на устойчивото развитие на въздушния транспорт, е необходимо да бъдат подобрени управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване, така че да отговарят на нуждите на ползвателите на въздушното пространство с цел изграждането на Единно европейско небе;

12. приветства замяната на припокриващите се регулаторни структури с общностна рамка, обхващаща всички фази на полета във въздушната транспортна мрежа;

([1]) CdR 76/2005 и CdR 63/2004.

13. приветства предложението за подобряване на функционирането на системата за управление на въздушното пространство, като се отчитат свързаните с безопасността аспекти, което е в интерес на всички ползватели на въздушното пространство;

14. приветства вземането под внимание на екологичните съображения при разработването на системата за въздушен транспорт, така че ползите от въздушния транспорт за регионалните икономики да могат да бъдат съчетани по балансиран начин с нуждите, свързани с опазването на околната среда;

15. приветства промяната на определението за „функционален блок въздушно пространство“, така че да се постави по-голямо ударение върху ефективността на обслужването, като това ще улесни постигането на целите на регламента по подходящ начин, отчитайки нуждите на различните региони;

16. подкрепя генералния план за Управление на въздушното движение (УВД), който да бъде документът, регулиращ развитието в тази област, а също така да предостави рамката, в която функционирането на регионалните летища да може да бъде разработена като част от мрежата за обслужване на въздушното движение;

17. вярва, че е важно да се въведе регулиране на изпълнението. Това би включвало показатели за изпълнение на цялата Общност, периодичен преглед на аеронавигационното обслужване и на мрежовите функции и процедури за събиране на данни от всички заинтересовани страни;

18. подчертава значението на изготвянето и одобряването на национални или регионални планове за функциониране при определянето на задължителни цели във връзка с функционирането. Трябва да бъдат определяни само общи цели в рамките на Общността, които впоследствие биха били подробно уточнени на национално или регионално равнище;

19. смята, че правилният подход е органът за наблюдение да действа самостоятелно;

20. подкрепя изискването дадена държава-членка да не може да откаже да посочи доставчик на въздушно обслужване, като се позове на това, че националното законодателство определя изискванията, свързани с националната собственост или място на действие на такъв доставчик;

21. смята, че създаването на функционални блокове от въздушно пространство до 2012 г. ще бъде предизвикателство, което обаче е осъществимо. Независимо от това то ще изисква тясно сътрудничество между държавите-членки, националните надзорни органи, доставчиците на услуги и летищата;

22. вярва, че подробната разбивка на финансовата информация на доставчиците на услуги, както и забраната на кръстосано субсидиране между службите за контрол и аеронавигационното обслужване допринася за по-прозрачни системи за таксуване;

23. смята, че определянето на таксите в следващите години е част от дългосрочното планиране на дейностите на аеронавигационно обслужване. Предложението да се определят таксите за няколко години напред може да съдейства на ползвателите на въздушното пространство да планират дейността си, ако те имат представа за разходите си през следващите години;

24. обръща внимание на предложението Комисията да изготви доклад не по-късно от четири години след влизането в сила на регламента и ако е необходимо, да представи предложение за прилагане на пазарните принципи за различните аеронавигационни услуги, като комуникация, навигация, наблюдение, метеорология и въздухоплавателна информация. Разходо-ефективните операции са нормална част от стопанската дейност, но трябва да бъде признато, че в районите с малък трафик не е възможно изгодно да се предоставя аеронавигационно обслужване и/или по начин, който да насърчава конкуренцията;

25. подкрепя предложението за отмяна на определението, което ограничава функционалното въздушно пространство до горното въздушно пространство. Новото предложение ще улесни прилагането на Единното европейско небе и безпрепятственото функциониране на услугите по въздушния трафик;

26. обръща внимание върху предложението, чрез което Общността и държавите-членки ще изискат от Международната организация за гражданска авиация (ИКАО) да създаде и признае единен европейски район за информация за полетите (EFIR), но не смята, че това е спешен въпрос, тъй като не бяха представени доказателства за конкретните предимства, които могат да бъдат получени от неговото създаване;

27. смята, че е важно да се намерят подходящи решения по оценка на организацията на управлението на мрежата и подкрепящите функции и как експертните знания на Евроконтрол могат да бъдат използвани при разглеждането на реорганизацията на функциите;

28. смята, че предложението за съгласуваност между плановете за полетите и летищните слотове и за необходимостта от координация със съседните региони е важно от гледна точка на гладкото и ефективно функциониране на въздушния трафик;

29. вярва, че е необходимо да се осигури високо ниво на въздушна безопасност в Европа и приветства разширяването на обхвата на правомощията на EASA. Набор от хармонизирани стандарти, изготвен от една агенция и прилаган по възможно най-еднакъв начин в рамките на Общността, ще спомогне за насърчаване на въздушната безопасност, като в същото време се намалят проблемите, свързани с въздушните превозвачи и авиацията, произтичащи от различно прилагане на стандарти;

30. смята, че обхватът на прилагане на предложението за разширяване на правомощията на EASA е твърде широк и би могъл да постави неразумни изисквания по-специално спрямо малките регионални летища и по този начин би затруднил дейността им;

31. смята, че правомощията на EASA следва да се фокусират върху въпросите на безопасността, така че мисията на агенцията да остане ясна;

32. смята, че е от съществено значение да се насърчава гражданско-военното сътрудничество на всички нива, за да се гарантира, че Европейската мрежа за въздушен транспорт функционира по възможно най-ефективния начин и постига поставените за изпълнение цели.

II. **ЗАКЛЮЧЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ**

33. вярва, че е важно да се вземат под внимание националния и/или регионален оперативен контекст при поставянето на цели за изпълнение за цяла Европа, тъй като не е подходящо да се поставят едни и същи цели за летища с интензивен трафик и за такива с малък трафик. За управление на въздушното движение следва да се запази Летищната служба за полетна информация (AFIS), като не бива да се принуждават всички летища да използват Контрола на въздушния трафик (ATC), тъй като това би довело до по-високи разходи за по-малките летища. Националните и/или регионалните власти са в най-добра позиция да отчетат тези аспекти;

34. счита, че е важно събирането на информация за оценка на нивото на ефективност да се извършва във връзка със съществуващите практики за отчетност;

35. вярва, че е важно за осигуряването на прозрачност доставчиците на услуги да могат да представят приходите и разходите за отделните услуги в съответствие със собствени счетоводни практики, до степен, до която те вече съществуват;

36. поставя изискването предложението за използване на таксите за въздушно движение за финансиране на съвместни проекти да бъде изяснено по отношение на възможната употреба на други финансови средства, както и по отношение на начините, по които националният или регионален орган, възползващ се от тези проекти, ще участва в съответния процес на вземане на решения;

37. смята, че е необходимо да се изяснят планираните промени в системата на таксуване по отношение на начините за определяне на таксите за няколко години напред и на начините, по които доставчиците на услуги, работещи на търговска основа, могат да прогнозират промени в заплатите и оперативните разходи по време на договорния период като част от управлението на риска. Този вид анализ се извършва най-добре на национално и/или регионално равнище;

38. препоръчва управлението на мрежата и свързаните с него дейности, които са важни за функционирането в този сектор, да бъдат описани по-подробно, вместо като по-скоро повърхностна препратка, съдържаща се в предложението. Това би улеснило оценката на въздействието им и би позволило да се определят подходящите начини, по които в областта на реформата на административните структури ползвателите на въздушно пространство и доставчиците на аеронавигационно обслужване да могат да участват в процеса на вземане на решения по тези въпроси;

39. препоръчва, при спазване принципа на субсидиарност, правомощията, предоставени на EASA да се ограничат до летищата, които функционират по професионалните правила за осъществяване на полети по прибори;

40. смята, че е важно правилата за прилагане на летищата да бъдат изготвени, като се вземе предвид нивото на сложност на летището и качеството на данните относно неговото функциониране и движение и се обърне специално внимание на летищата с малък трафик и брой служители;

41. във връзка с предложението за разширяване на правомощията на EASA, смята, че от гледна точка на постигане на добро регулиране е важно:

— да се провери дали функциите на доставчиците на аеронавигационно обслужване са в съответствие със спецификациите на ИКАО;

— да се отдели нужното внимание, така че да няма дублиране в предложението за изменение на Наредбата за правомощията на EASA и регламентите за единно европейско небе и да няма дублиране на процедурите, например по отношение на лицензите;

— да отдели нужното внимание на това да са налице адекватни преходни разпоредби или други договорености и да осигури продължаването — след влизането в сила на новия регламент — на валидността на лицензите, издадени въз основа на Директива 2006/23/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно лицензи на ръководителите на полети в Общността, която се предлага регламентът да замени;

— да се даде по-точна дефиниция на летищното оборудване, попадащо в обхвата на регламента, ограничавайки го до оборудване за въздушна безопасност;

— да се уточни, че изискването за летищен оператор, което гласи „Данните, отнасящи се до летището и наличното обслужване, трябва да бъдат определени и поддържани в актуално състояние“ се ограничава до данните, които са от съществено значение за пилотите;

— да се преразгледа изискването летищният оператор да показва, че съществуват процедури за снабдяване на въздухоплавателните средства с горива, така че да не се налагат на летищния оператор контролни задачи, които попадат в кръга на правомощията на съответните органи.

Брюксел, 12 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Преглед на схемите на Общността за екомаркировка (Ecolabel) и управление на околната среда и одитиране (EMAS)“

(2009/C 120/11)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— смята, че системите за екологично управление на организациите и продуктовата екомаркировка са добри, пазарноориентирани средства за насърчаване на екологичната отговорност сред редица фактори в обществото и за повишаване на нивото на опазване на околната среда,

— смята, че регламентът за EMAS е полезен инструмент за много видове организации, които биха могли да се възползват по разнообразни начини от възприемането му, напр. намаляване на вредите, нанасяни на околната среда, спестяване на разходи (енергетика и обезвреждане на отпадъци), сигурност относно това, че се спазва екологичното законодателство, по-ефективни операции, и т.н.,

— смята, че също е необходимо да се определи обхватът на оценката на екологичните характеристики за организации по схемата EMAS, както и подходящите изисквания за екологичен одит на различни равнища, а именно първостепенно (производство), второстепенно (предлагане) и третостепенно (друго) равнище на анализ. Не всички МСП или местни и регионални власти разполагат с информацията, уменията и експертния опит, необходими за извършване на екологичен одит; в повечето случаи за това те трябва да разчитат на външни консултанти,

— смята, че запазването на процедурите за предварителна оценка е важно за доверието в европейската екомаркировка и нейната надеждност. Изпълнението на стандартите по ISO изисква орган, отговорен за етикета, да извърши и предварителна, и последваща проверка относно това дали продуктът, за който е екомаркировката, отговаря на критериите за екомаркировка. Предложението да се премине от оценка към регистрация и последващ мониторинг излага на сериозен риск доверието в маркировката и нейната надеждност.

Главен докладчик: г-жа Britt Lundberg (FI/АЛДЕ), член на регионалното правителство на Оландските острови

Отправен документ

„Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно Схема на Общността за екомаркировка“ — COM(2008) 401 окончателен — 2008/0152 (COD)

и

„Предложение за регламент на Европейския парламент и Съвета относно доброволното участие на организации в Схема на Общността по управление на околната среда и одитиране (EMAS)“ — COM(2008) 402 окончателен — 2008/0154 (COD)

I. **ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи препоръки (EMAS и екомаркировка)

1. смята, че прегледът на схемата EMAS и екомаркировката на ЕС е изключително необходим и категорично подкрепя целите на ЕС за насърчаване на политиката на устойчиво производство и потребление, заложени в Договора от Лисабон и стратегията на Общността за устойчиво развитие, също и с оглед на постигането на целите на политиката на Общността относно климата;

2. смята, че прегледите са изключително необходими, тъй като нито една от схемите не беше възприета според първоначалните цели, нито постигна очакваното въздействие;

3. смята, че системите за екологично управление на организациите и продуктовата екомаркировка са добри, пазарноориентирани средства за насърчаване на екологичната отговорност сред редица фактори в обществото и за повишаване на нивото на опазване на околната среда;

4. смята, че местните и регионалните власти биха могли да се възползват в по-голяма степен от тези системи, и че преразгледаното законодателство и подкрепящите мерки от страна на държавите-членки би трябвало да се съсредоточат върху потенциала на малките и големите организации от публичния сектор да се възползват от тях;

5. смята, че въпреки че в предложението за схемата EMAS се съдържат много подробни правила, процедури и изисквания, то все пак съответства на принципите за субсидиарност и пропорционалност (прилагането е оставено на държавите-членки или техните местни и регионални власти). Схемата за екомаркировката не е изключителна, а може да работи паралелно с национални или регионални схеми, при положение че те се основават на строги критерии;

6. смята, че нито една от двете схеми, основани на доброволно участие, не създава ненужни тежести — разработването и прегледът на критериите за екомаркировката са гъвкави, а и в предложението за схемата EMAS се съдържат гъвкави правила;

7. смята, че предложенията съответстват на Стратегията за по-добро регулиране на Европейската комисия (опростяване на законодателството и намаляване на административните тежести за предприятията и обществените власти);

Цели на преразглеждането на регламента за EMAS

8. смята, че регламентът за EMAS е полезен инструмент за много видове организации, които биха могли да се възползват по разнообразни начини от възприемането му, напр. намаляване на вредите, нанасяни на околната среда, спестяване на разходи (енергетика и обезвреждане на отпадъци), подобрение на екологичния образ, сигурност относно това, че се спазва екологичното законодателство, по-ефективни операции, и т.н.;

9. подкрепя предложението количествените и измерими цели за броя на регистрираните по EMAS организации да бъдат определени пет и десет години след влизането в сила на регламента;

10. смята, че ако от държавите-членки се изисква да поставят свои цели за увеличаване на броя на организациите, регистрирани по EMAS, това би помогнало за постигане на целта;

11. категорично подкрепя подобряването на видимото присъствие на EMAS по всички възможни начини, тъй като например в северните страни EMAS е почти неизвестна или почти не се ползва в публичния сектор;

12. смята, че в структурата на регламента би трябвало да се вземе предвид гледната точка на организациите, които планират да възприемат EMAS. За тези организации основен въпрос е каква е структурата на схемата EMAS, а тя е изложена едва в Приложение II на предложението. Най-лесният начин да се преодолее този недостатък би бил Приложение II да се оформи като член със заглавие „Структура и изисквания на схемата EMAS“;

13. приветства предложението националните или регионалните системи за екологично управление да могат да получават пълно или частично признание по EMAS, което, ако се прилага, би помогнало на организациите да преминат от тези схеми към EMAS. Това ще осигури за схемата EMAS голям брой потенциални кандидати за регистриране по EMAS, които вече напредват в постигането на критериите на EMAS. Това също би подобрило доверието в местните схеми, тъй като те ще станат част от схемата EMAS;

14. смята, че Комисията би могла да определи минималните изисквания за схемите, които частично отговарят на EMAS, така че да не се кандидатства поотделно за елементи на някоя схема за екологично управление, която все още не може да бъде определена като такава;

15. предлага тези минимални изисквания да бъдат например следните: екологична политика, в рамките на която се поема ангажимент към постоянно подобрение; екологичен преглед, в който се посочват екологичните аспекти на организацията, които имат значително въздействие върху околната среда; спазване на разпоредбите на екологичното законодателство; екологични цели, които обхващат важни екологични аспекти; екологична програма или план за действие, в който са заложени отговорностите, мерките и графикът за осъществяване на мерките за постигане на екологичните цели; адекватни ресурси за реализиране на екологичната програма; вътрешна комуникация за схемата за екологично управление на различните равнища в организацията; и външен одит на схемата за екологично управление;

16. смята, че трябва да се подобрят насоките за докладване по въпросите на околната среда, зададени в Приложение IV от предложението. По-конкретно, невъзможно е за малките и средните предприятия от сектора на услугите, например за местните представители, да изчислят някои от предвидените стойности, като например ефективност на използване на материалите. Броят на видовете използвани материали е толкова голям, че събирането на данни, дори за най-важните материали, често е непосилна задача. Въздействието на организациите върху биоразнообразието също е пренебрежимо за мнозинството МСП и малки организации от обществения сектор и не бива да се предлагат задължения за докладване, които да ги засягат;

17. смята, че също е необходимо да се определи обхватът на оценката на екологичните характеристики за организации по схемата EMAS, както и подходящите изисквания за екологичен одит на различни равнища, а именно първостепенно (производство), второстепенно (обществени поръчки) и третостепенно (друго) равнище на анализ. Не всички МСП или местни и регионални власти разполагат с информацията, уменията и експертния опит, необходими за извършване на екологичен одит; в повечето случаи за това те трябва да разчитат на външни консултанти;

18. поставя под въпрос разходите, свързани с прилагането на схемите за EMAS и екомаркировка от публичните власти и частните предприятия; счита, че по-широко участие в двете схеми би било възможно, ако таксите бъдат отменени или намалени. Въпреки това е необходимо да се прави разграничение между EMAS от една страна и екомаркировката от друга, поради различната структура на разходите за участващите организации;

19. смята, че при въвеждането на EMAS предприятията трябва да бъдат освободени от административни тежести, въпреки че намаляването на бюрокрацията никога не трябва да води до загуба на достоверност на системата EMAS в очите на публичните власти, потребителите или организациите, които могат да се присъединят към схемата;

Схема за екомаркировка

20. смята, че поставените цели са стъпка в правилната посока, особено отварянето на критериите на екомаркировката към други заинтересовани участници и скъсяването на процеса на приемане, тъй като по този начин в схемата за маркировка могат да бъдат въведени по-бързо нови продукти;

21. призовава на самия етикет да бъде добавено съкращението „ЕС“, така че да бъде по-ясно за обществеността, че екомаркировката е инициатива на Европейския съюз;

22. смята, че съкратената процедура за разработване на критерии в други схеми за екомаркировка е полезна за приети продуктови групи, тъй като например етикета „Лебед“ в северните страни и германския „Син ангел“ са добре познати марки в съответните страни и биха дали тласък на екомаркировката на ЕС;

23. подкрепя предложението да се премахнат годишните такси за продукти, на които е била присъдена екомаркировката, тъй като по този начин се премахва финансовата бариера за присъединяване към схемата за много МСП;

24. приветства предложението да се изисква от засегнатите страни да изготвят наръчник за органите, които възлагат договори за обществени поръчки. Това ще улесни публичните възложители при включването на критериите за екомаркировка в процедурите им за обществени поръчки. Един наръчник би представлявал подходяща подкрепа за работата на регионалните и местните администрации;

25. смята, че запазването на процедурите за предварителна оценка е важно за доверието в екомаркировката и нейната надеждност. Европейската екомаркировка е схема за маркировка, която се основава на оценка на жизнения цикъл в съответствие с ISO 14024, потвърдена от трета страна. Изпълнението на стандартите по ISO изисква орган, отговорен за етикета, да извърши и предварителна, и последваща проверка относно това дали продуктът, за който е екомаркировката, отговаря на критериите за екомаркировка. Предложението да се премине от оценка към регистрация и последващ мониторинг излага на сериозен риск доверието в маркировката и нейната надеждност;

26. не подкрепя предложението критериите за националните или регионалните схеми за маркировка да станат поне също толкова строги колкото са критериите на Общността за екомаркировката за тези групи продукти, за които вече съществуват критерии за екомаркировка на ЕС. Би трябвало да се направи оценка на строгостта на изисквания за екомаркировка, приложими към различните схеми за маркировка, в подходящия контекст и във връзка с околната среда и пазара. Има големи разлики между различните региони на ЕС по отношение на много от основните фактори в маркировката, като например състоянието на околната среда, екологичния стрес и устойчивостта;

27. смята, че е особено важно държавите-членки и Комисията да засилят провеждането на дейности за огрaмотяване и информиране за екомаркировката. В този контекст, сътрудничеството с търговците може би е най-ефективният подход, тъй като от гледна точка на потребителите магазините са местата, където най-често се взимат решенията за избор и покупка на продукт, и по този начин магазините имат значителна възможност да влияят на тези решения;

28. смята, че една от приоритетните цели следва да бъде постепенното разширяване на гамата от предлагани на потребителите продукти и услуги, които отговарят на критериите за получаване на екомаркировка на Общността. Това разширяване трябва да бъде насърчавано, като се подкрепя разработването на методи за проектиране на продукти, които отговарят на установените критерии за съответната продуктова група през целия им жизнен цикъл. Поради това препоръчва компетентните власти да осъществяват програми за популяризиране на екодизайна (основаващи се, наред с другото, и на съществуващите екологични критерии за екомаркировка), да оказват съдействие на предприятията в тази област и да подкрепят пилотни проекти;

II. **ПРЕПОРЪКИ ЗА ИЗМЕНЕНИЯ**

Изменение 1

Регламент за EMAS

член 7

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 7	Член 7
Дерогация за малки организации	Дерогация за малки организации
1. По искане на малка организация компетентните органи удължават за тази организация посочения в член 6, параграф 1 тригодишен период на до пет години и/или посочения в член 6, параграф 2 едногодишен период на до две години при условие, че са изпълнени всички от следните условия:	1. По искане на малка организация компетентните органи удължават за тази организация посочения в член 6, параграф 1 тригодишен период на до пет години и/или посочения в член 6, параграф 2 едногодишен период на до две години при условие, че са изпълнени всички от следните условия:
а) липсват рискове за околната среда;	а) липсват рискове за околната среда;
б) организацията не е планирала оперативни промени в своята система за управление на околната среда; и	б) организацията не е планирала оперативни промени в своята система за управление на околната среда; и
в) не съществуват значителни местни екологични проблеми.	в) не съществуват значителни местни екологични проблеми.
2. За получаване на отсрочката, посочена в параграф 1, съответната организация представя заявление на компетентния орган, който е регистрирал организацията, и представя доказателства, че условията за дерогация са изпълнени.	2. За получаване на отсрочката, посочена в параграф 1, съответната организация представя заявление на компетентния орган, който е регистрирал организацията, и представя доказателства, че условията за дерогация са изпълнени.
3. Организации, ползващи се от отсрочка до две години, както е посочено в параграф 1, предават незаверения доклад за екологичните резултати на компетентния орган за всяка година, за която са освободени от задължението да имат заверен доклад за екологичните резултати.	3. Организации, ползващи се от отсрочка до две години, както е посочено в параграф 1, предават незаверения доклад за екологичните резултати на компетентния орган за всяка година, за която са освободени от задължението да имат заверен доклад за екологичните резултати.
	4. За организации, които са получили отсрочка до пет години, както е посочено в член 6, параграф 1, одитният цикъл се изменя съответно.

Изложение на мотивите

Обявената в Регламента за EMAS III цел — намаляване на тежестта преди всичко за МСП — е застрашена чрез тези разпоредби, тъй като от една страна става възможна отсрочка на цикъла на заверяване до пет години, а от друга се запазва принудителният тригодишен срок на одит. Двата цикъла следва да бъдат съгласувани.

Изменение 2

Регламент за екомаркировка

член 9, параграф 4

Текст, предложение на Комисията	Изменение на КР
Член 9 Регистрация за използване на екомаркировка	Член 9 Регистрация за използване на екомаркировка
4. Компетентният орган следва да провери споменатата в параграф 2 документация в срок от два месеца след получаването на заявката за регистрация.	4. Компетентният орган следва да провери споменатата в параграф 2 документация в срок от два месеца след получаването на заявката за регистрация.
Ако документацията е пълна, компетентният орган следва да определи регистрационен номер за всеки продукт.	Ако документацията е пълна и е проверена от компетентния орган, компетентният орган следва да определи регистрационен номер за всеки продукт.

Изложение на мотивите

Съгласно изискванията на стандарта ISO компетентният орган трябва предварително да провери дали продуктът, за който е поискана екомаркировка, отговаря на критериите за екомаркировка. Предложението да се премине от оценка към регистрация и последващ мониторинг представлява сериозна заплаха за достоверността и надеждността на маркировката (извършването на проверки на място не е достатъчно).

Изменение 3

Регламент за EMAS

член 43, параграф 2

Текст, предложение на Комисията	Изменение на КР
2. Комисията поддържа и прави обществено достояние:	2. Комисията поддържа и прави обществено достояние:
а) регистър на проверяващи по околната среда и на организации, регистрирани по EMAS;	а) регистър на проверяващи по околната среда и на организации, регистрирани по EMAS;
б) база от данни, съдържаща екологични декларации и доклади за екологичните резултати в електронен формат.	б) база от данни, съдържаща екологични декларации и доклади за екологичните резултати в електронен формат;
	в) база данни, съдържаща най-добрите практики в областта на EMAS в различни екологични сектори (напр. въпроси на енергетиката, отпадъците, обществените поръчки, комуникациите и т.н.).

Изложение на мотивите

Въздействието от въвеждането на схемата EMAS би нараснало, ако се изготви един лесен за ползване наръчник, в който да са представени постиженията на организациите по EMAS в различни области на опазване на околната среда (отпадъци, енергетика, обществени поръчки, и т.н.). Примери за добри практики, в това число и икономии на разходи, също биха насърчили други организации да се присъединят към схемата EMAS.

Изменение 4

Регламент за EMAS

член 39, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
2. Без да се засяга законодателството на Общността, а именно законодателството относно конкуренцията, данъчното облагане и държавната помощ, държавите-членки по целесъобразност вземат мерки, улесняващи организациите да получат или запазят регистрация по EMAS. Тези мерки се вземат в една от следните две форми:	2. Без да се засяга законодателството на Общността, а именно законодателството относно конкуренцията, данъчното облагане и държавната помощ, държавите-членки ~~по целесъобразност~~ вземат мерки, улесняващи организациите да получат или запазят регистрация по EMAS. Тези мерки се вземат в една от следните две форми:
а) облекчаване на нормативната рамка, така че регистрирана по EMAS организация се счита за отговаряща на определени законови изисквания във връзка с околната среда, предвидени в други правни инструменти, установени от компетентните органи;	а) облекчаване на нормативната рамка, напр. екологични разрешителни с по-дълъг срок и намаляване на изискванията за докладване относно спазването на условията на разрешителното, така че регистрирана по EMAS организация се счита заотговаряща на определени законови изисквания във връзка с околната среда, предвидени в други правни инструменти, установени от компетентните органи;

Изложение на мотивите

В законодателството би трябвало да се посочва ясно, че организациите по EMAS ще получат публично подпомагане и по въпросите, свързани с екологичните разрешителни.

Изменение 5

Регламент за EMAS

член 45, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите-членки могат да представят на Комисията писмено искане за признаване като отговарящи на съответните изисквания в настоящия регламент на съществуващи системи за управление на околната среда или части от тях, които са сертифицирани съгласно подходящи процедури по сертифициране, признати на национално или регионално равнище.	1. Държавите-членки и организации, координиращи националните и регионални схеми по EMAS, могат да представят на Комисията писмено искане за признаване като отговарящи на съответните изисквания в настоящия регламент на съществуващи системи за управление на околната среда или части от тях, които са сертифицирани съгласно подходящи процедури по сертифициране, признати на национално или регионално равнище.

Изложение на мотивите

Няма смисъл правото за отправяне на предложения по член 39 да се ограничава само до държавите-членки, като се има предвид, че органите, които управляват местните системи за екологично управление, най-добре познават тези системи и следователно могат да направят експертни предложения по съответствието им с EMAS.

Изменение 6

Регламент за EMAS

член 4, параграф 5

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 4 — Подготовка за регистрация	Член 4 — Подготовка за регистрация
5. Организациите предоставят материални или документални доказателства, показващи, че организацията спазва всички приложими законови разпоредби, свързани с околната среда, които са установени.	5. Организациите предоставят материални или документални доказателства, показващи, че организацията спазва всички приложими законови разпоредби, свързани с околната среда, които са установени.
Организациите могат да поискат уверение за съответствие от компетентния правоприлагащ орган или органи в съответствие с член 33, параграф 5.	~~Организациите могат да поискат уверение за съответствие от компетентния правоприлагащ орган или органи в съответствие с член 33, параграф 5.~~
Организации извън Общността се позовават и на отнасящите се до околната среда законови разпоредби, приложими за сходни организации в държавите-членки, където те възнамеряват да представят своето заявление.	Организации извън Общността се позовават и на отнасящите се до околната среда законови разпоредби, приложими за сходни организации в държавите-членки, където те възнамеряват да представят своето заявление.

Изложение на мотивите

Възможността да се получава доказателство за съответствие от властите представлява тежко „нарушение на правилата“ и противоречи на принципа на EMAS като система на „контролирана“ самостоятелна отговорност. Освен това така се подкопава едно съществено предимство на EMAS за властите. В такъв случай EMAS не би допринесла за намаляване на бюрокрацията и на административната тежест, а, напротив, дори би ги увеличила допълнително. Тогава облекченията за регистрираните по EMAS организации чрез замяна на нормативните разпоредби и намаления на таксите за регистрация вече не биха били оправдани, с което би отпаднал един важен стимул за регистрация по EMAS.

Изменение 7

Регламент за EMAS

член 7, параграф 1

Предложение на Комисията	Изменение на КР
Член 7 — Дерогация за малки организации	Член 7 — Дерогация за малки организации
1. По искане на малка организация компетентните органи удължават за тази организация посочения в член 6, параграф 1 тригодишен период на до пет години и/или посочения в член 6, параграф 2 едногодишен период на до две години при условие, че са изпълнени всички от следните условия:	1. По искане на малка организация ~~компетентните органи~~ проверяващият по околната среда удължават за тази организация посочения в член 6, параграф 1 тригодишен период на до пет години и/или посочения в член 6, параграф 2 едногодишен период на до две години при условие, че са изпълнени всички от следните условия:
а) липсват рискове за околната среда;	а) липсват рискове за околната среда;
б) организацията не е планирала оперативни промени в своята система за управление на околната среда; и	б) организацията не е планирала оперативни промени в своята система за управление на околната среда; и
в) не съществуват значителни местни екологични проблеми.	в) не съществуват значителни местни екологични проблеми.

Изложение на мотивите

Провеждането на стриктна формална процедура за удължаване на периода на регистрация от компетентните органи води до ненужно бюрократично натоварване и е контрапродуктивно за МСП. Досега удължаването на периода на регистрацията се извършва чрез пряка уговорка между проверяващия по околната среда и предприятието, без да се подава специално заявление. Досегашната процедура се е утвърдила, а също така отчита обстоятелството, че проверяващият по околната среда има най-добър поглед върху даденостите в предприятието.

Изменение 8

Регламент за EMAS

член 28, параграф 1

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 28 Извършване на акредитация	Член 28 Извършване на акредитация
1. Акредитиращите органи, определени от държавите-членки съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 765/2008, са отговорни за акредитацията на проверяващи по околната среда и за надзора върху дейностите, извършени от проверяващи по околната среда в съответствие с настоящия регламент.	1. Акредитиращите органи, определени от държавите-членки — в съответствие със съществуващата система на разпределение на правомощията във всяка държава-членка — съгласно член 4 от Регламент (ЕО) № 765/2008, са отговорни за акредитацията на проверяващи по околната среда и за надзора върху дейностите, извършени от проверяващи по околната среда в съответствие с настоящия регламент.

Изложение на мотивите

Съображение 11 на Регламент (ЕО) № 765/2008 за определяне на изискванията за акредитация и надзор на пазара във връзка с предлагането на пазара на продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 339/93 гласи:

(11) Създаването на единен национален орган по акредитация не следва да засяга разпределението на функциите в рамките на държавите-членки.

Изменение 9

Регламент за EMAS

член 12, параграф 2

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 12 Задължения относно процеса на регистрация	Член 12 Задължения относно процеса на регистрация
2. Компетентните органи създават и поддържат регистър на организациите, регистрирани в техните държави-членки, включващ техните екологични декларации или доклади за екологичните резултати в електронен формат, и актуализират този регистър ежемесечно. Този регистър е публично достъпен чрез уебсайт.	2. Компетентните органи създават и поддържат регистър на организациите, регистрирани в техните държави-членки, включващ техните последни екологични декларации или доклади за екологичните резултати в електронен формат, и актуализират този регистър ежемесечно. Този регистър е публично достъпен чрез уебсайт.

Изложение на мотивите

Що се отнася до екологичната декларация или доклада за екологичните резултати, би трябвало да се уточни дали става дума за последната екологична декларация или доклад за екологичните резултати.

От друга страна, някои организации осигуряват достъп до своята екологична декларация при поискване (предвидено в член 6, параграф 3) с цел да водят регистър на заинтересованите лица и по тази причина не са съгласни декларацията им да е публична без предварителна заявка.

Поради това не би трябвало да се изисква от организациите да предоставят екологичната си декларация или доклад за екологичните резултати в определен уебсайт, където да са достъпни без предварително поискване, или пък би трябвало да е възможно компетентните органи да предлагат подобна услуга - запознаване с документите на която и да е организация при поискване, като въпросната организация може да получи съответния регистър, когато пожелае.

Изменение 10

Регламент за EMAS

член 14, параграф 3

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 14 Временно прекратяване или заличаване на регистрацията на организации от регистъра	Член 14 Временно прекратяване или заличаване на регистрацията на организации от регистъра
3. Временно се прекратява регистрацията на регистрирана организация или тя се заличава от регистъра, в зависимост от случая, ако тя не представи на компетентен орган в срок от един месец от искането някой от следните документи:	3. Временно се прекратява регистрацията на регистрирана организация или тя се заличава от регистъра, в зависимост от случая, ако тя не представи на компетентен орган в срок от ~~един месец~~ три месеца от искането някой от следните документи:
а) заверените актуализации на екологичните декларации, доклада за екологичните резултати или подписаната декларация, посочена в член 24, параграф 9;	а) заверените актуализации на екологичните декларации, доклада за екологичните резултати или подписаната декларация, посочена в член 24, параграф 9;
б) формуляр, който съдържа поне посочената в приложение VI минимална информация от организацията.	б) формуляр, който съдържа поне посочената в приложение VI минимална информация от организацията.

Изложение на мотивите

Срокът за внасяне на липсващите документи би трябвало да се увеличи на три месеца от момента на искането, за да се даде време на организациите да подготвят документацията си и тя да бъде заверена, ако е необходимо, като това също зависи от възможностите на контрольора.

Брюксел, 12 февруари 2009 г.

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

Становище на Комитета на регионите относно „Трансгранично здравно обслужване“

(2009/C 120/12)

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

— счита, че мобилността на пациентите не трябва да заплашва икономически или финансово националните системи на здравеопазване,

— смята, че при трансграничното сътрудничество в областта на здравеопазването следва да се отделя особено внимание на граничните региони,

— отбелязва, че трябва да има баланс между, от една страна, по-нататъшното развитие на европейското сътрудничество, ползата от което се признава от всички участници, и, от друга страна, спазването на принципа на субсидиарност,

— препоръчва да се вземат мерки, за да се гарантира, че и по-уязвимите групи пациенти също ще бъдат в състояние да упражняват правата си, произтичащи от общностното право,

— препоръчва на държавите-членки на осигуряване да бъде предоставено неограниченото право за въвеждане на обща система за предварително разрешение за болнични грижи в друга държава-членка на местолечение,

— смята, че при създаването на комитета, който ще подкрепя Комисията в прилагането на Директивата, е необходимо да се използват експертните знания на местно и регионално оперативно ниво. Комитетът на регионите следва да участва в тази дейност.

Докладчик: г-н Karsten Uno Petersen (DK/ПЕС), член на регионалния съвет на регион Южна Дания

Отправен документ

„Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване“

COM(2008) 414 окончателен

I. **ПОЛИТИЧЕСКИ ПРЕПОРЪКИ**

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ

Общи бележки

1. приветства стремежа, чрез предложението за директива да се създаде правна яснота по отношение на правата на пациентите съгласно съдебната практика на СЕО, за да се осигури по-широко и по-ефективно прилагане на тези права при ползването на медицински грижи;

2. очаква, че ще се спази член 152 от Договора за ЕО, който предвижда, че действията на Общността в областта на здравеопазването се съобразяват изцяло с отговорностите на държавите-членки и припомня, че политиката в областта на здравеопазването е основно от компетенцията на държавите-членки;

3. приветства и подкрепя разглеждането на здравето като важно за всички благо, което трябва да се опазва чрез ефективни и прозрачни политики и мерки в държавите-членки, на ниво ЕС, както и в световен мащаб. Във връзка с това Комисията би следвало да гарантира, че местните и регионалните власти, които отговарят за здравеопазването и здравните грижи, ще бъдат включени в сътрудничеството на равнище ЕС в областта на здравните и медицинските грижи;

4. посочва, че свободното движение на услуги и общественото здравеопазване принадлежат към областите на споделена компетентност между държавите-членки и Общността. Поради тази причина е важно в законодателните предложения в тези области да бъде направена оценка на спазването на принципа на субсидиарност;

5. освен това подчертава, че следва да се прави разлика между свободното движение на лицата (т.е. на пациентите) и свободното движение на услугите, което е регламентирано от законодателството за вътрешния пазар. Като се основава на принципа, според който здравето е въпрос от общ интерес, КР се противопоставя на включването на здравните грижи в обхвата на правилата за вътрешния пазар. Държавите-членки и при необходимост техните местни и регионални власти трябва да продължат да имат възможност да регламентират здравните грижи, за да гарантират тяхното качество и достъпност, като отчитат финансовите ограничения;

6. установява, че икономическото равновесие в здравното обслужване е и трябва да се гарантира, че ще остане в компетенциите на отделните държави-членки. Въздействията на предложението за директива биха могли да бъдат значителни, особено на местно равнище - например в пограничните райони и в по-малките държави-членки. Мобилността на пациентите не трябва да заплашва икономически или финансово националните системи на здравеопазване в ЕС;

7. призовава Комисията да не се ръководи от съображения за икономическа изгода, що се отнася до предприетото в предложението за Директива приравняване на здравното обслужване към предоставянето на услуги. По-скоро следва да се използват критерии, фокусирани преди всичко върху здравето на всеки отделен гражданин, укрепването на здравето чрез профилактични мерки, провеждането на лечение и качеството на живот;

8. смята, че при трансграничното сътрудничество в областта на здравеопазването следва да се отделя особено внимание на граничните региони. Освен това е много важно да бъде подкрепено разработването на мерки в областта на здравеопазването и подобряването на общественото здраве в онези държави-членки на ЕС, които имат най-големи нужди в това отношение, така че различията в здравословното състояние на населението и различията в ЕС да бъдат преодолени и постепенно да се постигне приближаване към най-високото ниво в ЕС;

9. застъпва също така мнението, че бъдещата инициатива не бива да противодейства на инициативите и разпоредбите на държавите-членки, целящи високо ниво на безопасност на пациентите, и на разпоредбите относно правата на пациентите;

10. отбелязва, че предвидените в предложението за директива права на пациентите се отнасят главно за планови пациенти и пациенти в граничните региони. Правата на тези пациенти не бива обаче да имат предимство пред тези на други групи пациенти, сред които са например пациентите, нуждаещи се от спешно лечение, които определено представляват най-големия контингент от пациенти;

Отговорност на държавите-членки

11. отбелязва, че трябва да има баланс между, от една страна, по-нататъшното развитие на европейското сътрудничество, ползата от което се признава от всички участници, и, от друга страна, спазването на принципа на субсидиарност, съгласно който държавите-членки, а в някои случаи регионалните и местните власти, са гаранти за доброто функциониране на своите системи на здравеопазване. Комитетът посочва, че е необходимо изясняване на текстовете в предложението за директива, които задължават държавите-членки да адаптират своите системи на здравеопазване и социално осигуряване; обхватът на подобни мерки също трябва да бъде изяснен с оглед на принципа на субсидиарност;

12. привлича вниманието към Мрежата за наблюдение на субсидиарността [1] на Комитета на регионите, която след консултация с участниците в нея изготви доклад относно предложението за директива. В доклада се посочва също, че предложението за директива крие опасност от отслабване на съществуващите регулаторни механизми на местните и регионалните власти, отговорни за предоставянето на здравни грижи;

[1] Доклад за консултациите, проведени с Мрежата за наблюдение на субсидиарността относно предложението за Директива за прилагането на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване, http://subsidiarity.cor.europa.eu

13. смята, че е важно не само гражданите да бъдат защитавани и информирани за правата им, произтичащи от общностното право, но че би трябвало също така да се обръща по-голямо внимание на възможностите за осигуряване на реагираща и достъпна система, така че всички групи пациенти да могат да се ползват от съществуващите права и възможности. Трябва освен това да бъде гарантирано, че и намиращите се в несигурно положение и уязвими групи пациенти също ще бъдат в състояние да упражняват правата си, произтичащи от общностното право. Тук се имат предвид например възрастните хора с недостатъчни познания по чужд език или пациенти, които по причини от физическо или психическо естество не са мобилни. Има се предвид и обсъждане на въпроса дали компетентната институция на държавата-членка на осигуряване следва да възстанови пътните разноски и разноските за настаняване по време на лечението, като общите разходи не следва да надхвърлят разходите за лечение в държавите-членки на осигуряване;

14. споделя мнението, че отговорност на отделните държави-членки, а в някои случаи на регионалните и местните власти, е да осигуряват добре функционираща система на здравеопазване и да определят ясни стандарти за качество и безопасност на здравното обслужване при спазване на принципите за универсалност, достъп до висококачествени здравни грижи, равенство и солидарност. Освен това е особено важно:

— да са налице правила, чрез които се осигурява спазването на стандартите и наблюдението му,

— да се предоставя подходяща информация при лечението и здравното обслужване на пациентите (информиран избор),

— да се осигури възможността пациентите да подават оплаквания,

— работниците и служителите в системата на здравеопазването да разполагат със застраховка „Професионална отговорност“,

— да се гарантира високо ниво на защита на личните данни,

— да не се допуска неравностойно третиране на пациенти, независимо от държавата-членка на ЕС, от която произхождат.

Тези области съставят ядрото на една добре функционираща система на здравеопазване и те трябва да останат сред отговорностите на държавите-членки, а в някои случаи на регионалните и местните власти. Предложението за директива не бива да се превръща в стъпка в посока хармонизиране;

В този смисъл, въпреки че установяването на стандарти за качество е в правомощията на държавите-членки, или в някои случаи в правомощията на компетентните териториални органи, нищо не пречи на органите на Европейския съюз да представят препоръки, насочени към уеднаквяване на тези критерии, както и да насърчават сътрудничеството чрез създаване на референтни мрежи и услуги;

15. приветства факта, че се предвижда здравното обслужване да бъде предоставяно в съответствие с правилата и процедурите на държавата-членка на местолечение;

Въпросът за прегледите и за капацитета на системите на здравеопазване на държавите-членки на ЕС

16. приветства факта, че административните процедури на държавите-членки на осигуряване за провеждането на прегледи и даването на направление ще се запазят, при условие че те не са дискриминационни и не представляват пречка за свободното движение;

17. приветства факта, че в предложението за директива се подчертава, че държавите-членки могат да запазят своите общи условия, критерии за допустимост, както и регулиращи и административни процедури за предоставени в друга държава-членка здравни услуги и за възстановяване на разходите за тях, така че например направление за преглед от специалист може да бъде давано от общопрактикуващ лекар;

18. препоръчва на държавите-членки на осигуряване да бъде предоставено неограниченото право за въвеждане на обща система за предварително разрешение за болнични грижи в друга държава-членка на местолечение. По този начин се осигурява планируемостта на една ефективна система за здравеопазване и се избягват проблеми, свързани с колебанията в потоците от пациенти. Същевременно се намалява рискът потоците от пациенти (да могат) да нарушат икономическото равновесие и балансираността на системите на здравеопазване или да повлияят отрицателно върху планируемостта, която включва планирането на капацитета, повишаването на ефективността и достъпността. Необходимо е директивата на Комисията да определи набор от критерии за това кога държавата-членка на осигуряване може да откаже разрешение, тъй като отсъствието на установени критерии подлага на риск цялата директива. Една обща система за предварително разрешение ще допринесе и за това, държавата-членка на местолечение да получи по-лесно заплащането за предоставеното медицинско обслужване. Накрая, една обща система за предварително разрешение би допринесла за това, провежданата с пациента терапия да бъде поставена в центъра на вниманието, така че да могат например да се проведат специализирани рехабилитационни процедури след приключване на лечението;

19. обръща внимание, че разграничението между болнични грижи и здравно обслужване, което не изисква хоспитализация, може да доведе до проблеми, тъй като формите на предоставяне на здравни грижи се различават в отделните държави-членки. Ето защо обхватът на болничните грижи трябва да бъде определян от държавите-членки, а в някои случаи от регионалните и местните власти, като се вземат предвид най-новите познания и развития, както и местните и регионалните дадености;

20. приканва към изготвянето на мерки, които да осигурят трансграничното използване на свободен капацитет и на възможностите за предоставяне на здравни грижи. Това трябва да се направи обаче така, че да не се стигне до нецелесъобразно разпределение на медицинските и специализираните ресурси, включително персонал, както в рамките на една държава, така и между държавите-членки, което би могло да възникне например като последица от различни системи на възнаграждение;

21. установява, че не бива предоставянето на здравни услуги в полза на пациенти от други държави-членки да се отразява отрицателно на възможностите и задълженията на дадена държава-членка по отношение на здравното обслужване на собственото ѝ население;

22. по принцип признава необходимостта от центрове за контакт, чиято единствена задача да бъде предоставянето на пациентите на информация относно техните права във връзка с трансграничните здравни грижи, чрез което се гарантира подходящото информиране на гражданите относно техните права. Задачите на центровете за контакт би трябвало да се изпълняват от съществуващите структури, ако има такива. Тези центрове за контакт не следва да функционират като юридически лица, а като информационни центрове за пациентите;

Възстановяване на разходите за здравно обслужване

23. приветства възстановяването при трансграничното здравно обслужване на пациентите само на разходите за такива здравни услуги, които се покриват от социално-осигурителната система на държавата-членка. Приветства предложението на Комисията пациентите да не могат да реализират печалба при трансграничното здравно обслужване;

24. отбелязва, че на съответния доставчик на здравни услуги в държавата-членка следва да се възстановят всички реални разходи, извършени в резултат от лечението. Държавата-членка на осигуряване е задължена да възстанови само разходите за лечение до равнището, което би било покрито, ако същите или сходни здравни услуги са били предоставени в държавата-членка на осигуряване, без да надвишава реалните разходи за полученото здравно обслужване. Всички допълнителни разходи следва да бъдат покрити от пациента;

25. посочва, че на практика възстановяването на разходите често представлява проблем и насърчава държавите–членки да са в състояние да предприемат мерки, за да опростят или гарантират плащането на разходите за лечение. Това могат да бъдат например договорености между системата на социално осигуряване и доставчиците на медицински услуги, както и между самите държави-членки, но също така и мерки за гарантиране на плащането от пациентите;

26. призовава за изясняване по отношение на правата на гражданите в предложението за директива относно упражняването на правата на пациентите при трансграничното здравно обслужване, както и в Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагане на схеми за социална сигурност;

Сътрудничество в областта на здравеопазването

27. препоръчва в предложението за директива да се регулират само области, които са пряко свързани с правата на пациентите;

28. посочва, че за лекарствените продукти са валидни националните разпоредби, като законодателството на Общността не трябва да засяга високите национални стандарти за безопасност на пациентите по отношение на рецептите и лекарствените продукти. Освен това усилията за хармонизиране не бива да ограничават регулаторните възможности на държавите-членки във фармацевтичната област, насочени към най-високо равнище на здравна защита на пациентите, гарантиране на икономическото равновесие и управление на публичните разходи за лекарствени продукти;

29. отбелязва, че държавите-членки би следвало да насърчат създаването в системата на здравеопазването на мрежа за насърчаване на сътрудничеството в областта на специализираните здравни грижи и на изискващото особено големи ресурси лечение. Сътрудничеството при особени видове лечение би означавало добавена стойност и иновации, качество и ефективно използване на ресурсите. Все пак, тези референтни центрове не трябва да бъдат обхванати от хармонизирането или регулирането на високоспециализирани терапии;

30. посочва, че мерките на Комисията в областта на информационните и комуникационните системи, които могат да бъдат използвани между държавите-членки (оперативна съвместимост), не бива да пречат на политиките на държавите-членки в тази област. Заслужава да се приветства, че мерките на Комисията са насочени към това да отразяват технологичното развитие, да съблюдават защитата на личните данни, както и да доведат до изготвянето на стандартите и терминологията, необходими за „оперативната съвместимост“;

31. счита в това отношение, че структурираното и координирано сътрудничеството на европейско равнище за обмен на опит, предаване на знания и при научните изследвания в областта на развитието на здравните технологии може да създаде значителна добавена стойност за държавите-членки. Това сътрудничество обаче не трябва да подлежи на хармонизиране или регулиране;

32. счита, че достъпът до надеждни данни и информация с високо качество е от съществено значение. Все пак за събирането на данни следва да се използват във възможно най-голяма степен наличните в държавите-членки данни;

Участие на местните и регионалните власти

33. припомня, че в много държави-членки местните и регионалните власти отговарят за планирането, управлението, функционирането и по-нататъшното развитие на здравеопазването и са най-близко до гражданите, поради което те са съществен фактор и информирани участници в системата на здравеопазването;

34. настоява местните и регионалните власти да бъдат включени при осъществяването на дейности и инициативи на Европейската общност в областта на здравеопазването;

35. приканва също така държавите-членки да определят процедури за участие на местните и регионалните власти още от ранен етап в европейските законодателни инициативи в областта на здравеопазването;

36. смята, че при създаването на комитета, който ще подкрепя Комисията в прилагането на Директивата, е необходимо да се използват експертните знания на местно и регионално оперативно ниво. Комитетът на регионите следва да участва в тази дейност;

II. **ПРЕДЛОЖЕНИЯ ЗА ИЗМЕНЕНИЕ**

Изменение 1

Съображение 1 – изменя се.

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 95 от него,	като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално членове 152, 95 и 16 от него,

Изложение на мотивите

Както подчертава докладчикът в параграф 2 на становището и както посочва Комисията в първото съображение на предложението за директива, целта да се осигури високо равнище на закрила на човешкото здраве, определена в член 152 от ДЕО, е в основата на политическата легитимност на предложението за директива. От друга страна, следва да се подчертае важната роля в областта на здравето на услугите от общ икономически интерес, упоменати в член 16 на ДЕО.

Изменение 2

След съображение 3 се добавя ново съображение:

Текст, предложен от Комисията	Изменение
	(3а) съществуващите различия между целите на здравната политика и целите на вътрешния пазар на услугите налагат при възникване на конфликт да се отдава винаги приоритет на целите на здравната политика поради наложителни причини, свързани с обществения интерес (например: обществено здраве, цели на социалната политика, запазване на финансовия баланс на системата за социално осигуряване и др.);

Изменение 3

Съображение 10 се изменя, както следва:

Текст, предложен от Комисията	Изменение
(10) За целите на настоящата директива понятието „трансгранично здравно обслужване“ обхваща следните способи на предоставяне на здравни грижи:	(10) За целите на настоящата директива понятието „трансгранично здравно обслужване“ обхваща следните способи на предоставяне на здравни грижи:
— ползване на здравно обслужване в чужбина (т.е.: в случай на пациент, придвижващ се за лечение до доставчик на здравни грижи, намиращ се в друга държава-членка); това се нарича „мобилност на пациентите“;	— ползване на здравно обслужване в чужбина (т.е.: в случай на пациент, придвижващ се за лечение до доставчик на здравни грижи, намиращ се в друга държава-членка); това се нарича „мобилност на пациентите“;
— трансгранично предоставяне на здравно обслужване (т.е.: предоставяне на услуга от територията на една държава-членка към територията на друга); като телемедицински услуги, поставяне на диагноза и предписване на лечение от разстояние, лабораторни услуги;	— трансгранично предоставяне на здравно обслужване (т.е.: предоставяне на услуга от територията на една държава-членка към територията на друга); като телемедицински услуги, поставяне на диагноза и предписване на лечение от разстояние, лабораторни услуги;
— постоянно присъствие на доставчика на здравно обслужване (т.е.: установяване на доставчик на здравно обслужване в друга държава-членка); както и	— ~~постоянно присъствие на доставчика на здравно обслужване (т.е.: установяване на доставчик на здравно обслужване в друга държава-членка); както и~~
— временно пребиваване на лица (т.е.: мобилност на работещите в сферата на здравеопазването, например временно придвижване в държавата-членка на пациента, с цел предоставяне на услуги).	— ~~временно пребиваване на лица (т.е.: мобилност на работещите в сферата на здравеопазването, например временно придвижване в държавата-членка на пациента, с цел предоставяне на услуги).~~

Изложение на мотивите

Третото тире от текста, предложен от Комисията, се отнася до въпрос, разгледан в Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар. Предлагаме това тире да бъде заличено, за да се избегнат ненужни повторения или правни неясноти.

Четвъртото тире от текста, предложен от Комисията, се отнася до въпрос, разгледан в Директива 2005/36/ЕО от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионални квалификации. Предлагаме това тире да бъде заличено, за да се избегнат ненужни повторения или правни неясноти.

Изменение 4

Съображение 31 – изменя се.

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
(31) Наличните факти сочат, че прилагането на принципите за свободно движение по отношение на ползването на здравно обслужване в друга държава-членка в рамките на покритието, гарантирано от задължителната схема за обезщетения по болест на държавата-членка на осигуряване, няма да подрони системите на здравеопазване на държавите-членки, нито финансовата устойчивост на техните системи за социална сигурност. Във връзка с болничните грижи Съдът на Европейските общности все пак призна, че не може да се изключи възможността евентуалният риск от сериозно подронване на финансовото равновесие на системите за социална сигурност или целта за поддържане на балансирано медицинско и болнично обслужване, открито за всички, да представляват сериозна причина от общ интерес, способна да оправдае ограничаването на принципа за свобода на предоставяне на услуги. Съдът също така призна, че броят болнични заведения, тяхното географско разпределение, начинът, по който те са организирани и инфраструктурата, с която разполагат, а дори и видът медицинско обслужване, което са в състояние да предложат, са все въпроси, които могат да бъдат планирани. Настоящата директива следва да предвиди система за предварително одобрение на поемането на разходите за болнични грижи, предоставени в друга държава-членка, когато са изпълнени следните условия: ако лечението бъде проведено на територията на държавата-членка на осигуряване, разходите по него щяха да бъдат покрити от нейната система за социална сигурност, а и изходящият поток от пациенти, който е пряк резултат от изпълнението на настоящата директива, сериозно нарушава или може сериозно да наруши финансовото равновесие на системата за социална сигурност и/или въпросният изходящ поток от пациенти сериозно нарушава или може сериозно да наруши планирането и рационализацията, провеждани в болничния сектор с цел избягване на свръхкапацитет на болничните заведения, дисбаланс в предоставянето на болнични грижи и разпиляване на логистични и финансови ресурси, поддържане на балансирано медицинско и болнично обслужване, достъпно за всички, или поддържане на капацитета за лечение или компетентността на специалистите на тяхна територия. Тъй като оценяването на конкретния ефект от очакваната поява на изходящ поток от пациенти изисква сложни хипотези и изчисления, директивата позволява съществуването на система за предварителни разрешения, в случай че са налице достатъчни основания да се очаква, че системата за социална сигурност ще бъде сериозно засегната. Това следва да се отнася също и до случаите на вече съществуващи системи за предварително разрешение, които съответстват на установените в член 8 условия.	(31) ~~Наличните факти сочат, че прилагането на принципите за свободно движение по отношение на ползването на здравно обслужване в друга държава-членка в рамките на покритието, гарантирано от задължителната схема за обезщетения по болест на държавата-членка на осигуряване, няма да подрони системите на здравеопазване на държавите-членки, нито финансовата устойчивост на техните системи за социална сигурност~~. Във връзка с болничните грижи Съдът на Европейските общности все пак призна, че не може да се изключи възможността евентуалният риск от сериозно подронване на финансовото равновесие на системите за социална сигурност или целта за поддържане на балансирано медицинско и болнично обслужване, открито за всички, да представляват сериозна причина от общ интерес, способна да оправдае ограничаването на принципа за свобода на предоставяне на услуги. Съдът също така призна, че броят болнични заведения, тяхното географско разпределение, начинът, по който те са организирани и инфраструктурата, с която разполагат, а дори и видът медицинско обслужване, което са в състояние да предложат, са все въпроси, които могат да бъдат планирани. Настоящата директива следва да предвиди система за предварително одобрение на поемането на разходите за болнични грижи, предоставени в друга държава-членка. ~~когато са изпълнени следните условия: ако лечението беше проведено на територията на държавата членка на осигуряване разходите по него щяха да бъдат покрити от нейната система за социална сигурност, а и изходящият поток от пациенти, който е пряк резултат от изпълнението на настоящата директива, сериозно нарушава или може сериозно да наруши финансовото равновесие на системата за социална сигурност и/или въпросният изходящ поток от пациенти сериозно нарушава или може сериозно да наруши планирането и рационализацията, провеждани в болничния сектор с цел избягване на свръхкапацитет на болничните заведения, дисбаланс в предоставянето на болнични грижи и разпиляване на логистични и финансови ресурси, поддържане на балансирано медицинско и болнично обслужване, достъпно за всички, или поддържане на капацитета за лечение или компетентността на специалистите на тяхна територия. Тъй като оценяването на конкретния ефект от очакваната поява на изходящ поток от пациенти изисква сложни хипотези и изчисления директивата позволява съществуването на система за предварителни разрешения, в случай че са налице достатъчни основания да се очаква, че системата за социална сигурност ще бъде сериозно засегната. Това следва да се отнася също и до случаите на вече съществуващи системи за предварително разрешение, които съответстват на установените в член 8 условия~~. Необходима е система за предварително одобрение, за да се гарантира, че трансграничните пациенти ще бъдат лекувани и че разходите ще им бъдат възстановени от системата за социална сигурност на страната им по пребиваване. Подобна система на предварително одобрение съответства на съдебната практика на Съда на европейските общности.

Изложение на мотивите

1) Кои са „наличните факти“ относно прилагането на принципите за свободно движение по отношение на ползването на здравно обслужване в друга държава-членка? При всички случаи не бива да се създава впечатление, че целта на предложението за директива е да се насърчава свободното движение на пациенти.
2) Втората част на изменението не се нуждае от обяснение.

Изменение 5

Член 3 – Цел – изменя се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Настоящата директива създава обща рамка за предоставянето на безопасно, висококачествено и ефикасно здравно обслужване.	Настоящата директива създава обща рамка за ~~правата на пациентите при предоставянето на безопасно, висококачествено и ефикасно трансгранично здравно обслужване~~ достъп до безопасно, висококачествено и ефикасно трансгранично здравно обслужване, като се отчитат отговорностите на държавите-членки при организирането и предоставянето на здравни услуги и медицински грижи.

Изложение на мотивите

Важно е още от увода да става ясно, че в предложението за директива се признават изключителните отговорности на държавите-членки в областта на здравеопазването и че приносът на Общността допълва националните политики в областта на здравеопазването.

Изменение 6

Член 2 – Обхват – изменя се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 2 – Обхват	Член 2 – Обхват
Настоящата директива се прилага за предоставянето на здравни грижи, без значение как са организирани, предоставени или финансирани, нито дали са от публичен или частен характер.	Настоящата директива се прилага за трансграничния достъп на пациентите до ~~предоставянето на~~ здравни грижи, без значение как са организирани, предоставени или финансирани, нито дали са от публичен или частен характер.

Изложение на мотивите

Предложеното изменение не се нуждае от обяснение.

Изменение 7

Член 4 – Определения – буква б) – заличава се.

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 4 – Определения	Член 4 – Определения
б) „трансгранично здравно обслужване“ означава здравни грижи, предоставени в държава-членка различна от тази, в която пациентът е осигурен или в държава-членка, различна от държавата на постоянно пребиваване, регистрация или установяване на доставчика на здравното обслужване;	б) „трансгранично здравно обслужване“ означава здравни грижи, предоставени в държава-членка различна от тази, в която пациентът е осигурен ~~или в държава-членка, различна от държавата на постоянно пребиваване, регистрация или установяване на доставчика на здравното обслужване~~;

Изложение на мотивите

Определяща е не държавата, в която е установен доставчикът на здравното обслужване, а държавата, в която се осигурява пациентът.

Изменение 8

Член 4 – Определения – буква г) – изменя се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение
Член 4 – Определения	Член 4 – Определения
г) „работещ в сферата на здравеопазването“ означава доктор по медицина или медицинска сестра, отговорна за общите грижи, или доктор по дентална медицина или акушерка или фармацевт, по смисъла на Директива 2005/36/ЕО, или друг специалист, упражняващ дейности в сектора на здравеопазването, ограничени до регулирана професия, по смисъла на определението на член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2005/36/ЕО;	г) „работещ в сферата на здравеопазването“ означава ~~доктор по медицина~~ лекар или медицинска сестра, отговорна за общите грижи, или доктор по дентална медицина или акушерка или фармацевт, по смисъла на Директива 2005/36/ЕО, или друг специалист, упражняващ дейности в сектора на здравеопазването, ограничени до регулирана професия, по смисъла на определението на член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2005/36/ЕО;

Изложение на мотивите

Необходимо е да се използва думата „лекар“, тъй като в някои държави-членки, включително и в Испания, не се изисква образователна степен „доктор“, за да се практикува медицина.

Изменение 9

Член 5 – Отговорности на органите на държавата-членка на местолечение – изменя се заглавието:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 5 – Отговорности на органите на държавата-членка на местолечение;	Член 5 – Отговорности на органите на държавите-членки ~~държавата-членка на местолечение~~;

Изложение на мотивите

Член 5 се отнася и до отговорностите на държавите, в които се извършва осигуряването.

Изменение 10

Член 5 – Отговорности на органите на държавата-членка на местолечение – изменя се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 5 – Отговорности на органите на държавата-членка на местолечение	Член 5 – Отговорности на органите на държавата-членка ~~на местолечение~~
1. Държавите-членки на местолечение са отговорни за организирането и предоставянето на здравно обслужване. При това положение и при спазване на принципите за универсалност, достъп до висококачествени грижи, равенство и солидарност, те определят ясни стандарти за качество и безопасност за здравното обслужване, предоставяно на тяхна територия и гарантират, че:	1. Държавите-членки на местолечение са отговорни за организирането и предоставянето на здравно обслужване. П~~п~~ри ~~това положение и при~~ спазване на принципите за универсалност, достъп до висококачествени грижи, равенство и солидарност, ~~те определят ясни стандарти за качество и безопасност за здравното обслужване, предоставяно на тяхна територия~~ и гарантират, че:
а) са установени механизми, които гарантират, че доставчиците на здравни грижи са в състояние да отговорят на тези стандарти, като вземат предвид постиженията на международната медицина и общопризнатите добри медицински практики;	~~а) са установени механизми, които гарантират, че доставчиците на здравни грижи са в състояние да отговорят на тези стандарти, като вземат предвид постиженията на международната медицина и общопризнатите добри медицински практики;~~
б) прилагането на тези стандарти от доставчиците на здравно обслужване на практика е подложено на периодичен контрол и се вземат коректривни мерки, когато подходящите стандарти не са спазени, като се взема предвид напредъкът в медицината и в здравните технологии;	~~б) прилагането на тези стандарти от доставчиците на здравно обслужване на практика е подложено на периодичен контрол и се вземат коректривни мерки, когато подходящите стандарти не са спазени, като се взема предвид напредъкът в медицината и в здравните технологии;~~

в) доставчиците на здравно обслужване предоставят цялата полезна информация, за да могат пациентите да правят осведомен избор, в частност относно достъпността, цените и резултатите от предоставеното здравно обслужване, както и подробности по покритието на застраховката им или други средства за лична или колективна защита по отношение на професионалната отговорност;	~~в) доставчиците на здравно обслужване предоставят цялата полезна информация, за да могат пациентите да правят осведомен избор, в частност относно достъпността, цените и резултатите от предоставеното здравно обслужване, както и подробности по покритието на застраховката им или други средства за лична или колективна защита по отношение на професионалната отговорност;~~
г) на пациентите е осигурена възможност да подават оплаквания и са им гарантирани средства за обезщетение и компенсации, в случай че претърпят вреди, произтичащи от оказано им здравно обслужване;	~~г) на пациентите е осигурена възможност да подават оплаквания и са им гарантирани средства за обезщетение и компенсации, в случай че претърпят вреди, произтичащи от оказано им здравно обслужване;~~
д) съществуват схеми за застраховка или гаранция „Професионална отговорност“ или сходна уредба, равностойна или по същество сравнима по предназначението си, и които съответстват на естеството и обхвата на риска;	~~д) съществуват схеми за застраховка или гаранция „Професионална отговорност“ или сходна уредба, равностойна или по същество сравнима по предназначението си, и които съответстват на естеството и обхвата на риска;~~
е) основното право на неприкосновеност на личния живот що се отнася до обработването на личните данни, е защитено съгласно националните мерки за прилагане на общностните разпоредби относно защитата на личните данни, по-специално Директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО;	а~~е~~) основното право на неприкосновеност на личния живот що се отнася до обработването на личните данни, е защитено съгласно националните мерки за прилагане на общностните разпоредби относно защитата на личните данни, по-специално Директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО;
ж) пациентите от други държави-членки получават същото третиране като гражданите на държавата-членка на местолечение, включително като се ползват от закрилата срещу дискриминация, предвидена от правото на Общността и националното законодателство в сила в държавата-членка на местолечение.	б~~ж~~) пациентите от други държави-членки получават същото третиране като гражданите на държавата-членка на местолечение, включително като се ползват от закрилата срещу дискриминация, предвидена от правото на Общността и националното законодателство в сила в държавата-членка на местолечение.
2. Всички мерки, взети от държавите-членки при прилагането на настоящия член, биват съобразени с разпоредбите на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионални квалификации и Директива 2000/31/ЕО за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия.	2. Всички мерки, взети от държавите-членки при прилагането на настоящия член, биват съобразени с разпоредбите на Директива 2005/36/ЕО относно признаването на професионални квалификации и Директива 2000/31/ЕО за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия.
3. Доколкото е необходимо да се улесни предоставянето на трансгранично здравно обслужване и вземайки като отправна точка високо ниво на здравна защита, Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, разработва насоки, за да се улесни приложението на параграф 1.	~~3. Доколкото е необходимо да се улесни предоставянето на трансгранично здравно обслужване и вземайки като отправна точка високо ниво на здравна защита, Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, разработва насоки, за да се улесни приложението на параграф 1.~~

Изложение на мотивите

Член 5 се отнася и до отговорностите на държавите-членки на осигуряване.

Изменението на член 5 е обосновано най-вече от това, че организирането и предоставянето на здравни услуги и грижи е от изключителната компетенция на държавите-членки, вж. член 152 от Договора за ЕС.

Предложението, съгласно което националните системи за здравеопазване трябва да спазват редица разпоредби, като например установяването на стандарти за качество или на системи за контрол, е намеса на Комисията в националните системи за здравеопазване и следователно представлява нарушение на член 152 от Договора за ЕС.

Изменение 11

Член 6 – параграфи 1 и 2 – изменят се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 6 Здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка	Член 6 Здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка
1. Като се спазват разпоредбите на настоящата директива, и по-специално членове 7, 8 и 9, държавата-членка на осигуряване гарантира, че осигурените лица, придвижващи се в друга държава-членка с цел получаване на здравно обслужване на територията ѝ, или желаещи да получат здравно обслужване, предоставяно на територията на друга	1. Като се спазват разпоредбите на настоящата директива, и по-специално членове 7, 8 и 9, държавата-членка на осигуряване гарантира, че осигурените лица, придвижващи се в друга държава-членка с цел получаване на здравно обслужване на територията ѝ, или желаещи да получат здравно обслужване, предоставяно на територията на друга

държава-членка, няма да бъдат възпрепятствани да получат такова в друга държава-членка, когато въпросното лечение фигурира сред обезщетенията, които са предвидени в законодателството на държавата-членка на осигуряване и на които осигуреното лице има право. Държавата-членка на осигуряване възстановява на осигуреното лице разходите, които биха били заплатени от неговата система на задължително социално осигуряване, ако същите или подобни здравни грижи бяха предоставени на нейна територия. Във всеки случай, държавата-членка на осигуряване е тази, която определя кои здравни грижи се заплащат независимо от това къде се предоставят.	държава-членка, няма да бъдат възпрепятствани да получат такова в друга държава-членка~~,~~ ~~когато В~~въпросното лечение трябва да фигурира сред обезщетенията, които са предвидени в законодателството на държавата-членка на осигуряване и на които осигуреното лице има право. Накрая, лечението трябва да се предоставя, при условие че държавата-членка на осигуряване не може да го предостави без неоснователно забавяне. Компетентната институция на ~~Д~~държавата-членка на осигуряване възстановява на осигуреното лице разходите, които биха били заплатени от неговата система на задължително социално или здравно осигуряване, ако същите или подобни здравни грижи бяха предоставени на нейна територия. Във всеки случай, държавата-членка на осигуряване е тази, която определя кои здравни грижи се заплащат независимо от това къде се предоставят.
2. Разходите за здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка, се възстановяват от държавата-членка на осигуряване в съответствие с разпоредбите на настоящата директива до размера на разходите, които биха били поети, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени в държавата-членка на осигуряване, без да се надхвърля действителната цена на предоставеното здравно обслужване.	2. Разходите за здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка, се възстановяват от компетентната институция надържавата-членка на осигуряване в съответствие с разпоредбите на настоящата директива до размера на разходите, които биха били поети, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени в държавата-членка на осигуряване, без да се надхвърля действителната цена на предоставеното здравно обслужване.

Изложение на мотивите

Целта на предложението за директива е да изясни правата на пациентите в съответствие с постановеното от Съда на Европейските общности.

Изразът „без неоснователно забавяне“ се използва в решения на Съда на Европейските общности (делата на Watts и Inizan) и следователно трябва да се използва в предложението за директива. Съдът постанови, че обслужване, предоставено в държава-членка, различна от тази, в която е установена социално-осигурителната институция на осигуреното лице, се предоставя, ако държавата-членка, в която живее пациентът, не може да предостави необходимото лечение без неоснователно забавяне. Понятието за неоснователно забавяне трябва да се интерпретира въз основа на клиничните съображения за всеки отделен случай.

Останалите предложени промени в текста изясняват, че не държавата-членка, а съответната социално-осигурителна институция трябва да възстановява разходите, както и че трябва да се възстановяват не само разходите, които се покриват от системата на задължително социално осигуряване, но и разходите, които се покриват от държавно финансираните здравни системи.

Изменение 12

Член 6 – добавят се параграфи 3 и 4:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Член 6 Здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка	Член 6 Здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка
1. Като се спазват разпоредбите на настоящата директива, и по-специално членове 7, 8 и 9, държавата-членка на осигуряване гарантира, че осигурените лица, придвижващи се в друга държава-членка с цел получаване на здравно обслужване на територията ѝ, или желаещи да получат здравно обслужване, предоставяно на територията на друга държава-членка, няма да бъдат възпрепятствани да получат такова в друга държава-членка, когато въпросното лечение фигурира сред обезщетенията, които са предвидени в законодателството на държавата-членка на осигуряване и на които осигуреното лице има право. Държавата-членка на осигуряване възстановява на осигуреното лице разходите, които биха били заплатени от неговата система на задължително социално осигуряване, ако същите или подобни здравни грижи бяха предоставени на нейна територия. Във всеки случай, държавата-членка на осигуряване е тази, която определя кои здравни грижи се заплащат независимо от това къде се предоставят.	1. Като се спазват разпоредбите на настоящата директива, и по-специално членове 7, 8 и 9, държавата-членка на осигуряване гарантира, че осигурените лица, придвижващи се в друга държава-членка с цел получаване на здравно обслужване на територията ѝ, или желаещи да получат здравно обслужване, предоставяно на територията на друга държава-членка, няма да бъдат възпрепятствани да получат такова в друга държава-членка, когато въпросното лечение фигурира сред обезщетенията, които са предвидени в законодателството на държавата-членка на осигуряване и на които осигуреното лице има право. Държавата-членка на осигуряване възстановява на осигуреното лице разходите, които биха били заплатени от неговата система на задължително социално осигуряване, ако същите или подобни здравни грижи бяха предоставени на нейна територия. Във всеки случай, държавата-членка на осигуряване е тази, която определя кои здравни грижи се заплащат независимо от това къде се предоставят.

2. Разходите за здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка, се възстановяват от държавата-членка на осигуряване в съответствие с разпоредбите на настоящата директива до размера на разходите, които биха били поети, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени в държавата-членка на осигуряване, без да се надхвърля действителната цена на предоставеното здравно обслужване.	2. Разходите за здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка, се възстановяват от държавата-членка на осигуряване в съответствие с разпоредбите на настоящата директива до размера на разходите, които биха били поети, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени в държавата-членка на осигуряване, без да се надхвърля действителната цена на предоставеното здравно обслужване.
3. Държавата-членка на осигуряване може да налага на пациента, желаещ да получи здравно обслужване, предоставяно в друга държава-членка, същите условия, критерии за допустимост и регулаторни и административни формалности за получаване на здравни грижи и възстановяване на разходите за здравно обслужване като тези, които би наложила, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени на нейна територия, доколкото тези мерки не са дискриминиращи и не представляват пречка за свободното движение на хора.	3. На доставчика на здравните услуги следва да се възстановяват всички действително понесени разходи във връзка с лечението (пълна себестойност). 4. Държавите-членки могат да предприемат мерки, за да опростят или гарантират плащането на разходите за здравно обслужване. ~~3.~~5. Държавата-членка на осигуряване може да налага на пациента, желаещ да получи здравно обслужване, предоставяно в друга държава-членка, същите условия, критерии за допустимост и регулаторни и административни формалности за получаване на здравни грижи и възстановяване на разходите за здравно обслужване като тези, които би наложила, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени на нейна територия, доколкото тези мерки не са дискриминиращи и не представляват пречка за свободното движение на хора.
4. Държавите-членки трябва да разполагат с механизъм за изчисляване на разходите, които следва да бъдат възстановявани на осигуреното лице от системата за задължително социално осигуряване, за здравно обслужване, предоставено на територията на друга държава-членка. Този механизъм се базира на предварително известни обективни, недискриминиращи критерии, а разходите, възстановявани по този механизъм, са с размер не по-нисък от размера, който щеше да бъде поет, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени на територията на държавата-членка на осигуряване.	~~4.~~6. Държавите-членки трябва да разполагат с механизъм за изчисляване на разходите, които следва да бъдат възстановявани на осигуреното лице от системата за задължително социално осигуряване, за здравно обслужване, предоставено на територията на друга държава-членка. Този механизъм се базира на предварително известни обективни, недискриминиращи критерии, а разходите, възстановявани по този механизъм, са с размер не по-нисък от размера, който щеше да бъде поет, ако същите или сходни здравни грижи бяха предоставени на територията на държавата-членка на осигуряване.
5. На пациентите, придвижващи се до друга държава-членка с цел получаване на здравно обслужване на нейна територия, или желаещи да получат здравно обслужване, предоставяно в друга държава-членка, се осигурява достъп до медицинските им досиета, в съответствие с националните мерки за прилагане на общностните разпоредби относно защитата на личните данни, и по-специално Директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО.	~~5.~~7. На пациентите, придвижващи се до друга държава-членка с цел получаване на здравно обслужване на нейна територия, или желаещи да получат здравно обслужване, предоставяно в друга държава-членка, се осигурява достъп до медицинските им досиета, в съответствие с националните мерки за прилагане на общностните разпоредби относно защитата на личните данни, и по-специално Директиви 95/46/ЕО и 2002/58/ЕО.

Изложение на мотивите

Разпоредбите относно финансовото възстановяване на разходите на държавата-членка на местолечение, както и практическият въпрос за плащането остават напълно пренебрегнати в предложението за директива. Включването на нов параграф 3 в член 6 на директивата служи по този начин за гарантиране на финансовата стабилност и сигурността на предоставянето на лечение в системата на съответната държава-членка на местолечение, като се гарантира, че на съответната държава-членка на лечение ще бъдат възстановени всички разходи, възникнали в резултат от лечението и че са изпълнени изискванията, посочени в параграф 24 от становището. Новият параграф 4 трябва да даде възможност на държавите-членки да вземат решение за начина за извършване на плащането на разходите за лечение или за гарантиране на действителното извършване на плащането.

Изменение 13

Член 8 – Болнични и специализирани грижи – изменя се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. За целите на възстановяването на разходите за здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка в съответствие с настоящата директива, болнични грижи означава:	1. За целите на възстановяването на разходите за здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка в съответствие с настоящата директива, болнични грижи означава:
а) здравни грижи, които изискват настаняване на въпросния пациент с поне една нощувка;	а) здравни грижи, които изискват настаняване на въпросния пациент с поне една нощувка;
б) здравни грижи, които са част от специален списък, при което не се изисква настаняване на пациента с преношуване за поне една нощ. Този списък се ограничава до:	б) здравни грижи, които са част от специален списък, при което не се изисква настаняване на пациента с преношуване за поне една нощ. Този списък може да включва~~се ограничава до~~:

— здравни грижи, които изискват ползването на високоспециализирана и разходоинтензивна медицинска инфраструктура или медицинско оборудване; или	— здравни грижи, които изискват ползването на високоспециализирана и разходоинтензивна медицинска инфраструктура или медицинско оборудване; или
— здравни грижи, които включват видове лечение, изправящи пациента или населението пред особен риск.	— здравни грижи, които включват видове лечение, изправящи пациента или населението пред особен риск.
	в) други здравни грижи, които с оглед на характера на заболяването е най-целесъобразно да се проведат в болница.
2. Този списък се изготвя и може редовно да се актуализира от Комисията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.	2. Този списък се изготвя и може редовно да се актуализира редовно от Комисията. всяка държава-членка по такъв начин. ~~Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.1~~ че да съответства на даденостите на системата на здравеопазването на съответната държава-членка, а в някои случаи на тази на регионалните и местните власти.
3. Държавата-членка на осигуряване може да предвиди механизъм за предварително одобрение за възстановяване на разходите от системата ѝ за социална сигурност за болнични грижи, предоставени в друга държава-членка, когато са изпълнени следните условия:	3. Държавата-членка на осигуряване ~~може~~ има възможността да предвиди общ механизъм за предварително одобрение за възстановяване на разходите от системата ѝ за социална сигурност за болнични грижи, предоставени в друга държава-членка, ако здравните грижи се покриват от системата за социално осигуряване на държавата-членка. ~~когато са изпълнени следните условия:~~
а) ако здравните грижи бяха предоставени на нейна територия, разходите биха били понесени от системата ѝ за социална сигурност; и	~~а) ако здравните грижи бяха предоставени на нейна територия, разходите биха били понесени от системата ѝ за социална сигурност; и~~
б) целта на системата е да реагира на изходящия поток от пациенти, появил се в резултат от прилагането на настоящия член и да възпрепятства сериозното нарушаване или възможността за сериозно нарушаване от него на:	~~б) целта на системата е да реагира на изходящия поток от пациенти, появил се в резултат от прилагането на настоящия член и да възпрепятства сериозното нарушаване или възможността за сериозно нарушаване от него на:~~
i) финансовото равновесие на системите за социална сигурност на държавите-членки; и/или	~~i) финансовото равновесие на системите за социална сигурност на държавите-членки; и/или~~
ii) планирането и рационализацията, проведени в болничния сектор с цел избягване на свръхкапацитет на болничните заведения, дисбаланс в предоставянето на болнични грижи и разпиляване на логистични и финансови ресурси, поддържане на балансирано медицинско и болнично обслужване, достъпно за всички, или поддържане на капацитета за лечение или компетентността на специалистите на територията на въпросната държава-членка.	~~ii) планирането и рационализацията, проведени в болничния сектор с цел избягване на свръхкапацитет на болничните заведения, дисбаланс в предоставянето на болнични грижи и разпиляване на логистични и финансови ресурси, поддържане на балансирано медицинско и болнично обслужване, достъпно за всички, или поддържане на капацитета за лечение или компетентността на специалистите на територията на въпросната държава-членка.~~
4. Системата за предварително одобрение следва да се ограничи до онова, което е необходимо и пропорционално за избягването на такова въздействие и да не се явява средство за произволна дискриминация.	~~4. Системата за предварително одобрение следва да се ограничи до онова, което е необходимо и пропорционално за избягването на такова въздействие и да не се явява средство за произволна дискриминация.~~
	4. Системата за предварително одобрение следва да се ограничи до онова, което е необходимо и пропорционално за защитата на правата на пациентите, за гарантирането на възможността за планиране и финансиране на здравното обслужване и за избягването на такова въздействие и да не се явява средство за произволна дискриминация.
5. Държавата-членка публикува цялата информация, която е от значение, относно системите за предварително одобрение, въведени в съответствие с параграф 3.	5. ~~Държавата-членка има възможността, а не задължението да приема пациенти от други държави членки за планирано лечение. Подобно~~ Планираното предоставяне на здравно обслужване на пациенти от други държави-членки не бива да се отразява отрицателно на възможностите и задълженията на дадена държава-членка по отношение на здравното обслужване на собственото ѝ население;
	6.~~5.~~ Държавата-членка публикува цялата информация, която е от значение, относно системите за предварително одобрение, въведени в съответствие с параграф 3.

Изложение на мотивите

Невъзможно е да се изготви изчерпателен общ европейски списък на видовете грижи, които трябва да се считат за болнични грижи, тъй като организацията на здравеопазването се различава в отделните държави-членки.

Що се отнася до предварителното одобрение (параграф 3), то противоречи на член 152 от Договора за ЕС. Понастоящем в държавите-членки само минимална част от общия брой на пациентите в здравеопазването е резултат от трансграничната им мобилност. Вследствие на директивата може обаче да се очаква нарастване на мобилността на пациентите, и то особено в пограничните райони и при някои видове лечение, като елективната хирургия.

В този контекст се предлага общата система за предварително одобрение на болнични грижи да бъде създадена по такъв начин, че държавите-членки да разполагат с механизми за управление и планиране за цялата си система на здравеопазване. Държавите-членки на местолечение придобиват по този начин по-голяма сигурност по отношение на заплащането за предоставените от тях грижи, тъй като пациентите ще са получили предварителното одобрение за съответните грижи от държавата-членка на осигуряване.

Накрая, системата за предварително одобрение би допринесла за това, пациентите да получават подходящи предложения за оказване на грижи, а самите грижи за пациентите да бъдат действително необходими и безопасни. Това позволява да се даде на пациентите сигурност по отношение на лечението в друга държава-членка на ЕС и да се подкрепи съответно подходящото долекуване.

Накрая следва да се посочи и необходимостта държавите на местолечение да имат правото да отхвърлят пациенти поради свързани с капацитета причини. Това е неизбежно с оглед осигуряването на планируемост и управляемост на националните системи за здравеопазване.

Изменение 14

Член 12 – Национални бюра за контакт по въпросите на трансграничното здравеопазване – изменя се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите-членки посочват национални бюра за контакт по въпросите на трансграничното здравеопазване и съобщават техните имена и координати на Комисията.	1. Държавите-членки посочват национални бюра за контакт по въпросите на трансграничното здравеопазване и съобщават техните имена и координати на Комисията.
2. В тясно сътрудничество с националните компетентни органи и националните бюра за контакт на другите държави-членки, и по-специално на държавата-членка на лечение, както и с Комисията, националното бюро за контакт в държавата-членка на осигуряване:	2. ~~В тясно сътрудничество~~ с ~~националните компетентни органи и н~~Националните бюра за контакт ~~на другите държави-членки, и по-специално на~~в тясно сътрудничество с националните компетентни органи ~~държавата-членка на лечение, както и с Комисията, националното бюро за контакт в държавата-членка на осигуряване~~:
а) предоставя на пациентите и разпространява информация по-конкретно за техните права във връзка с трансграничното здравно обслужване и гарантира качеството и безопасността, защитата на личните данни, процедурите за подаване на жалби и средствата за компенсации при здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка, както и за приложимите условия и предпоставки;	~~а)~~ предоставят на пациентите и разпространяват информация ~~по-конкретно~~ за техните права във връзка с трансграничното здравно обслужване ~~и гарантира качеството и безопасността, защитата на личните данни, процедурите за подаване на жалби и средствата за компенсации при здравно обслужване, предоставено в друга държава-членка, както и за приложимите условия и предпоставки~~;
б) подпомага пациентите да защитават правата си и да търсят съответните компенсации в случай на вреда, причинена от ползването на здравно обслужване в друга държава-членка; националното бюро за контакт специално информира пациентите за наличните варианти за уреждане на спорове, помага за избирането на подходящата схема за извънсъдебно уреждане за всеки конкретен случай и подпомага при необходимост пациентите при проследяване развитието на спора;	~~б) подпомага пациентите да защитават правата си и да търсят съответните компенсации в случай на вреда, причинена от ползването на здравно обслужване в друга държава-членка; националното бюро за контакт специално информира пациентите за наличните варианти за уреждане на спорове, помага за избирането на подходящата схема за извънсъдебно уреждане за всеки конкретен случай и подпомага при необходимост пациентите при проследяване развитието на спора;~~
в) събира подробна информация за националните органи, занимаващи се с извънсъдебното решаване на спорове и улеснява сътрудничеството с тези органи;	~~в) събира подробна информация за националните органи, занимаващи се с извънсъдебното решаване на спорове и улеснява сътрудничеството с тези органи;~~
г) спомага за установяването на схема за международно извънсъдебно уреждане на спорове, възникващи при предоставянето на трансгранично здравно обслужване;	~~г) спомага за установяването на схема за международно извънсъдебно уреждане на спорове, възникващи при предоставянето на трансгранично здравно обслужване;~~
3. Комисията приема, съгласно процедурата, установена в член 19, параграф 2:	~~3. Комисията приема, съгласно процедурата, установена в член 19, параграф 2:~~
а) мерки, необходими за управлението на мрежата от национални бюра за контакт, предвидена в настоящия член;	~~а) мерки, необходими за управлението на мрежата от национални бюра за контакт, предвидена в настоящия член;~~
б) решения за естеството и типа данни, които да бъдат събирани и обменяни в рамките на мрежата;	~~б) решения за естеството и типа данни, които да бъдат събирани и обменяни в рамките на мрежата;~~
в) ръководни насоки относно информацията, предоставяна на пациентите, съгласно параграф 2, буква а) от настоящия член.	~~в) ръководни насоки относно информацията, предоставяна на пациентите, съгласно параграф 2, буква а) от настоящия член.~~

Изложение на мотивите

От решаващо значение за пациентите е те да получават необходимата информация за здравните грижи, предлагани в други държави-членки на ЕС. Предвиденото в предложението за директива задължение държавите-членки да предоставят информация, обаче отива твърде далеч, така че трябва да се очаква, че на практика то ще може много трудно да бъде спазвано. Освен това остава неясно по какъв начин Комисията си представя правното задължение по отношение на „извънсъдебното уреждане на спорове“. Следователно, ролята и отговорностите на националните бюра за контакт трябва да бъдат определени по по-ясен начин.

Изменение 15

Член 15 – Европейски референтни мрежи – заличава се.

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
Държавите-членки спомагат за развитието на Европейските референтни мрежи на доставчици на здравно обслужване. Тези мрежи са винаги отворени за нови доставчици, които биха пожелали да участват в тях, при положение, че последните изпълняват всички изисквани условия и критерии.	~~1. Държавите-членки спомагат за развитието на Европейските референтни мрежи на доставчици на здравно обслужване. Тези мрежи са винаги отворени за нови доставчици, които биха пожелали да участват в тях, при положение, че последните изпълняват всички изисквани условия и критерии.~~
2. Ролята на Европейските референтни мрежи е:	~~2. Ролята на Европейските референтни мрежи е:~~
а) да допринасят за реализиране на потенциала на европейското сътрудничество по отношение на високоспециализираните здравни грижи за пациентите и за системите на здравеопазване от иновациите в медицината и медицинските технологии;	~~а) да допринасят за реализиране на потенциала на европейското сътрудничество по отношение на високоспециализираните здравни грижи за пациентите и за системите на здравеопазване от иновациите в медицината и медицинските технологии;~~
б) да спомагат за осигуряването на достъп до висококачествено и разходоефективно здравно обслужване за всички пациенти със здравословно състояние, изискващо особена концентрация на ресурси и експертиза;	~~б) да спомагат за осигуряването на достъп до висококачествено и разходоефективно здравно обслужване за всички пациенти със здравословно състояние, изискващо особена концентрация на ресурси и експертиза;~~
в) да максимизират разходоефективното използване на ресурсите, като ги съсредоточават там, където е целесъобразно;	~~в) да максимизират разходоефективното използване на ресурсите, като ги съсредоточават там, където е целесъобразно;~~
г) да спомагат за обмяната на знания и осигуряването на професионално обучение за работещите в сферата на здравеопазването;	~~г) да спомагат за обмяната на знания и осигуряването на професионално обучение за работещите в сферата на здравеопазването;~~
д) да осигуряват бази за сравнение на качеството и безопасността и да спомагат за разработването и разпространяването на добрите практики във и извън мрежата;	~~д) да осигуряват бази за сравнение на качеството и безопасността и да спомагат за разработването и разпространяването на добрите практики във и извън мрежата;~~
е) да помагат на държавите-членки, които не разполагат с достатъчен брой пациенти с конкретно здравословно състояние или с необходимите технологии или експертни умения за предоставянето на пълната гама високоспециализирани услуги от най-високо качество.	~~е) да помагат на държавите-членки, които не разполагат с достатъчен брой пациенти с конкретно здравословно състояние или с необходимите технологии или експертни умения за предоставянето на пълната гама високоспециализирани услуги от най-високо качество.~~
3. Комисията приема:	~~3. Комисията приема:~~
а) списък с конкретните критерии и условия, които Европейските референтни мрежи трябва да изпълняват, включително условията и критериите, поставени пред доставчиците на здравни услуги, които желаят да участват в Европейските референтни мрежи, по-специално с цел да се гарантира, че Европейските референтни мрежи:	~~а) списък с конкретните критерии и условия, които Европейските референтни мрежи трябва да изпълняват, включително условията и критериите, поставени пред доставчиците на здравни услуги, които желаят да участват в Европейските референтни мрежи, по-специално с цел да се гарантира, че Европейските референтни мрежи:~~
i) разполагат със съответните възможности за диагностика, проследяване и надзор на пациентите с положителни резултати от лечение, доколкото това е приложимо;	~~i) разполагат със съответните възможности за диагностика, проследяване и надзор на пациентите с положителни резултати от лечение, доколкото това е приложимо;~~
ii) разполагат с достатъчен капацитет и актив за предоставянето на съответните услуги и поддържането на качеството на предоставяните услуги;	~~ii) разполагат с достатъчен капацитет и актив за предоставянето на съответните услуги и поддържането на качеството на предоставяните услуги;~~
iii) притежават капацитет за предоставяне на експертни становища, диагнози или потвърждения на диагнози, създават и се придържат към насоките за добри практики и прилагат способи за измерване на резултатите и качествен контрол;	~~iii) притежават капацитет за предоставяне на експертни становища, диагнози или потвърждения на диагнози, създават и се придържат към насоките за добри практики и прилагат способи за измерване на резултатите и качествен контрол;~~

iv) могат да прилагат интердисциплинарен подход;	~~iv) могат да прилагат интердисциплинарен подход;~~
v) предоставят високо ниво на експертни познания и опит, документирани под формата на публикации, стипендии или почетни звания, както и дейности по преподаване и обучение;	~~v) предоставят високо ниво на експертни познания и опит, документирани под формата на публикации, стипендии или почетни звания, както и дейности по преподаване и обучение;~~
vi) усърдно допринасят за научноизследователската дейност;	~~vi) усърдно допринасят за научноизследователската дейност;~~
vii) участват в епидемиологичния контрол, в качеството си на регистри;	~~vii) участват в епидемиологичния контрол, в качеството си на регистри;~~
viii) поддържат тесни контакти и сътрудничество с други експертни центрове и мрежи на национално и международно ниво и капацитет за сътрудничество в мрежа;	~~viii) поддържат тесни контакти и сътрудничество с други експертни центрове и мрежи на национално и международно ниво и капацитет за сътрудничество в мрежа;~~
ix) поддържат близки контакти и сътрудничество с организациите на пациентите, когато съществуват такива.	~~ix) поддържат близки контакти и сътрудничество с организациите на пациентите, когато съществуват такива.~~
б) процедурата за установяване на Европейски референтни мрежи.	~~б) процедурата за установяване на Европейски референтни мрежи.~~
4. Мерките, посочени в параграф 3, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.	~~4. Мерките, посочени в параграф 3, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива като я допълват, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 19, параграф 3.~~

Изложение на мотивите

Подкрепяме трансграничното сътрудничество в ЕС, тъй като носи на държавите-членки добавена стойност. Въпреки това при високоспециализирани терапии и при управлението на нови здравни технологии не е необходимо регламентиране на сътрудничеството чрез директива, тъй като по този начин на държавите-членки би било наложено правното задължение да си сътрудничат. Разгледана от този ъгъл, разпоредбата не е в съзвучие с формулираните в член 1 цели.

Изменение 16

Член 17 – Сътрудничество в управлението на новите здравни технологии – заличава се.

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите-членки спомагат за развитието и функционирането на мрежа, свързваща националните компетентни органи или институции, отговорни за оценката на здравните технологии.	~~1. Държавите-членки спомагат за развитието и функционирането на мрежа, свързваща националните компетентни органи или институции, отговорни за оценката на здравните технологии.~~
2. Целта на мрежата за оценка на технологиите в здравеопазването е:	~~2. Целта на мрежата за оценка на технологиите в здравеопазването е:~~
а) да насърчава сътрудничеството между националните органи и институции;	~~а) да насърчава сътрудничеството между националните органи и институции;~~
б) да спомага за предоставянето на обективна, достоверна, навременна, прозрачна и предаваема информация относно краткосрочната и дългосрочна ефективност на здравните технологии и да прави възможен ефективният обмен на тази информация между националните органи или институции.	~~б) да спомага за предоставянето на обективна, достоверна, навременна, прозрачна и предаваема информация относно краткосрочната и дългосрочна ефективност на здравните технологии и да прави възможен ефективният обмен на тази информация между националните органи или институции.~~
3. Държавите-членки посочват органите или институциите, които участват в мрежата, както е посочено в параграф 1, и съобщават на Комисията наименованията и координатите за връзка със съответните органи или институции.	~~3. Държавите-членки посочват органите или институциите, които участват в мрежата, както е посочено в параграф 1, и съобщават на Комисията наименованията и координатите за връзка със съответните органи или институции.~~
4. В съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2, Комисията приема специфичните мерки за създаването и управлението на тази мрежа, като уточнява естеството и вида на информацията, която следва да бъде обменяна.	~~4. В съответствие с процедурата, посочена в член 19, параграф 2, Комисията приема специфичните мерки за създаването и управлението на тази мрежа, като уточнява естеството и вида на информацията, която следва да бъде обменяна.~~

Изложение на мотивите

Подкрепяме трансграничното сътрудничество в ЕС, тъй като носи на държавите-членки добавена стойност. Въпреки това при високоспециализирани терапии и при управлението на нови здравни технологии не е необходимо регламентиране на сътрудничеството чрез директива, тъй като по този начин на държавите-членки би било наложено правното задължение да си сътрудничат. Разгледана от този ъгъл разпоредбата не е в съзвучие с формулираните в член 1 цели.

Изменение 17

Член 18, параграф 1 – Събиране на данни за статистически и мониторингови цели – изменя се:

Текст, предложен от Комисията	Изменение на КР
1. Държавите-членки събират статистически и други допълнителни, необходими за целите на мониторинга, данни относно предоставянето на трансгранично здравно обслужване, естеството на предоставените грижи, доставчиците и пациентите, разходите и резултатите. Те събират такива данни като част от техните общи системи за събиране на данни за здравното обслужване, в съответствие с националното и общностното законодателство за изготвяне на статистически данни и за закрила на личните данни.	1. Държавите-членки събират статистически и други допълнителни, необходими за целите на мониторинга, данни относно предоставянето на трансгранично здравно обслужване, естеството на предоставените грижи, доставчиците и пациентите, разходите и резултатите. Те събират такива данни изключително като част от техните общи системи за събиране на данни за здравното обслужване, в съответствие с националното и общностното законодателство за изготвяне на статистически данни и за закрила на личните данни.

Изложение на мотивите

Транснационалното събиране на данни заслужава да бъде приветствано, но само при условие, че наличните вече данни са събрани и изпратени. Съображението е, че събирането на нови данни може да изисква доста ресурси. Ако се събират нови данни, то използваното за това време трябва да бъде пропорционално на ползата/степента на ефективност на събраните данни.

Брюксел, 12 февруари 2009 година

Председател
на Комитета на регионите
Luc VAN DEN BRANDE

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2009 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 000 EUR за годишен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за месечен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	700 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	70 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	40 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L+C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	500 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	360 EUR за годишен абонамент (= 30 EUR за месечен абонамент)
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език (езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

(*) Цена на отделен брой: до 32 страници: 6 EUR
от 33 до 64 страници: 12 EUR
над 64 страници: цена, фиксирана според случая

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Платените издания на Службата за публикации могат да бъдат закупени от всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: http://europa.eu

Служба за публикации
Publications.europa.eu

СЛУЖБА ЗА ОФИЦИАЛНИ ПУБЛИКАЦИИ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
L-2985 LUXEMBOURG

BG